

“અ અવને તઆલા.”

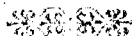
હદીયતુલ મુસ્લેમીન

યાને

મુસ્લીયાતે દીન.

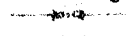
અનાબનાર,

મીર સૈયદઅલી. કાદરી, બીલીમીરીયા.

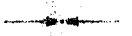


જમાની પ્રગટ કરવાર.

સૈયદ અનુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં
કાદરીની કું.



(આ પુસ્તકને ૧૮૬૬નાં રાત માં એક મુજબ રજીસ્ટર્ડ કરાવી છે.
મીરે માલીકની રજા સિવાય કોઈએ છાપવી કે છપાવવી નહીં)



મુસ્લ.

દેશી મિત્ર એવજન પ્રેમમાં મગનલાલ કીકાબ્રાહ્મ
એ છાપી.

મને ૧૩૨૧ હીજરી.

મને ૧૮૦૭ હસવી.

સાતમી આશ્વિન.

નંબર ૨૦૦૦

કીમત રૂા ૦-૫-૦

ચોરેજ ૦-૦-૬

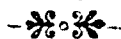
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૬૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ હુદિય નુલ મુસ્લેમીન

વિષય ૫૭:૪



દીબાચો.



હાલના જમાનામાં મુસલમાન ભાઈઓ દીનની કેળવણીમાં તદ્દન પછાત પડેલા છે: અને દીની કીતાબો અરબી ભાષામાં છે, અને જે કે તેનો તરજુમો ઉરદુ, ફારસી ભાષામાં થયેલો છે, તો પણ કેટલાક ઉરદુ, ફારસી, પણ શીખેલા નહીં હોવાથી, પોતાના મજહબથી બિલકુલ નાવાકેફ છે. એ ધણી દીક્ગીરીની વાત છે.

આ તરફનાં કેટલાક મુસલમાન ભાઈઓ પોતાનો મજહબી કદમ નહીં શીખતાં, ધણાં જણાં ગુજરાતી ભાષા શીખેલા છે અને શીખે છે. તેથી જે મજહબી કીતાબો ગુજરાતીમાં તરજુમો થઈ છપાયેલી હોય, તો તે વાંચી પોતાના પેદા કરનારને આભળી જલ્લાલતના અંધારામાંથી બહાર આવી શકે; એમ ધારી તથા કેટલાક ભાઈઓની માંગણી ઉપરથી મેં આ રીસાલો ઉરદુ જગ્યાન અને ગુજરાતી હરફોમાં લખ્યો છે, અને એ રીસાલો એવો ઉપયોગી થઈ પડ્યો છે, કે એની નવ હજાર નકલો ખર્ચી જવાથી સાતમી આશ્રતી કાઢવી પડી છે, અને આ વખતે પણ ઘણા સુધારો વધારો કીધો છે, અને તેથી આગળ કરતાં એના કદમાં પણ વધારો થયો છે, છતાં દીની ભાઈઓના ફાયદાને ખાતર કીમત વધારી નથી.

આ રીસાલામાં જગ્યાને ઉરદુ એટલાજ માટે રાખી છે, કે ધણાં ખરા ઉરદુ જગ્યાન બોલી જાણે છે. અને એ જગ્યાન બોલવાનો

જેને મહાવરો નથી. તેઓ પણ સારી પેઠે સમજી શકે છે. એમાં અરબી આપતો દાખલ કરી છે, અને તે ગુજરાતી હરદ્વામાં લખી છે; પરંતુ અરબી અક્ષરો અને ગુજરાતીનાં કેટલાક અક્ષરોનાં ઉચ્ચારમાં ઘણા ફેર છે. તેથી ગુજરાતીમાં બરાબર લખી ઉચ્ચાર કરવો એ મુશ્કેલ છે, તોપણ ઘણાંક ‘કલામે શરીફ’ પદી જાણે છે. તેઓ સારી રીતે ઉચ્ચાર કરી શકશે, એમ આશા છે. એમાં સારી રીતે સમજ પડે. એ પ્રમાણે જ્યાં કરવાની કામગીરી રાખી છે. તોપણ જે તદ્દનજ નાવાકેશ હોય, અને જેને સમજ નજ પડી શકતી હોય, તેણે કોઈ જાણીતાની પાસે સમજ લેવી. એટલે મતલબ હાંસલ થશે.

મગરફર રિસાલામાં કેટલીક કીતાબોની મેં મદદ લીધી છે. તેથી તેનાં જનાવતારનો ઉપકાર માનું છું. અને બીજી ઘણીએક મુસના મારા હસ્તાદ મીર સાદકઅલી તથા મારા બિરાદરો દાસ-માધવ દુસેન તથા દ્રહીરમહમદ તરફથી કરવામાં આવી છે. તેથી તેમનો ઘણા આભારી થાઉં છું.

અગર કોઈ સાહેબને એમાં કોઈ જગાએ ભુલ માલમ પડે તો દુસ્ત કરી પદી લેશો. અને સેવકને દરગુજર કરશો એવી મારી નિર્ધારિત છે. કેમકે માણસ માત્ર ભુલથી બરેલું છે. અને કોઈના ભુલ નજ થાય એમ જનવું મુશ્કેલ છે.

આ રિસાલામાં અરબી આપતો તથા અમના પાસીપારાની ચરનો વીગેરે દાખલ કરેલું છે, માટે બીજી કીતાબોની પેઠે એની તાત્ત્વીય કરવી; અને જે કોઈ એની બેઅદબી કરશે, તે બુનાદગાર થશે.

લી. દુઆગો.
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

ફેહરીસ્તે મઝામીન.

બાબત

સદ્ગ નંબર.

ઇસલામકા પેહલા રકુન કલમયે શાહાદત સાતોં	૬
કલમે ઓર અકાઇદકા ખ્યાન.	
દુસરા રકુન ઇસલામકા નમાઝ, પંજવકતા નમાઝકી નીયતોં.	૧૩
દુઆયે કુનુત, ઓર અત તહીયાત.	૧૮
ખ્યાન યુઝુકા.	૧૯
નવાકીઝ યુઝુકા.	૨૦
ખ્યાન તયમમુમકા.	૨૧
ખ્યાન પાનીકા.	૨૨
ખ્યાન નખસતકા.	૨૩
ખ્યાન યુસલકા મયે નીયતોંકા.	૨૪
ખ્યાન નમાઝકે ફરજોંકા.	૨૭
ખ્યાન વાજેબાતે નમાઝકા.	૨૯
ખ્યાન નમાઝકી સુન્નતોંકા.	૩૨
ખ્યાન જમાઅતકા.	૩૩
ખ્યાન ઇમામતકા.	૩૪
ખ્યાન અજ્ઞનકા.	૩૫
ખ્યાન તરકીબમેં નમાઝ પરહનેકે.	૩૬
સીપારયે અમ, પા સીપારેકી સુરતેં	૪૨

જ્ઞાન ક્રમમાં મદં ઓર અવરતકી નમાજમાં ઓર મકર- ૫૨ હાતે નમાજ.	
જ્ઞાન ખીમારકી નમાજમાં.	૫૩
જ્ઞાન મુસાફરકી નમાજ, ઓર નમાજે જુમઆકા. મયે નીયતોંકે.	૫૪
જ્ઞાન નમાજે ઇદેનકા. મયે નીયતોંકે.	૫૭
જ્ઞાન નમાજે તરાવીહકા.	૫૮
જ્ઞાન આશુરેકી નમાજકા.	૬૨
જ્ઞાન તહજ્જુદકી, ઓર કુશુદ વ ખુશુદકી નમાજકા.	૬૨
જ્ઞાન સહીદકા.	૬૩
જ્ઞાન જનાજેકી નમાજકા, મયે નીયતોંકે.	૬૪
જ્ઞાન જકાતકા.	૭૦
જ્ઞાન સદકયે શીતરકા.	૭૩
જ્ઞાન કુરબાનીકા.	૭૪
ઇસલામકા ચવથા રકુન રોજે રમઝાનકે.	૭૫
ઇસલામકા પાંચવાં રકુન હજ.	૭૮
જ્ઞાન અકીકેકા. મયે નીયતકે.	૭૯
જ્ઞાન મુતફરરેકાત નીયતોંકા, ઓર દુઆ ઓર ફાતેહાઓંકા.	૮૦
અહદનામા મયે અસનાદ.	૮૮
દુઆયે સુરયાની.	૯૧
જ્ઞાન યુનાહિ સગીરા વ કખીરાકા.	૯૫
મદેહ, ગઝલ, કસીદા વગેરા.	૯૭

હદીયતુલ મુસ્લેમીન.

યાને

૧૮૬૩

ઝુરીયાતે દીન.

બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

“અલહુમ્દો લીલ્લાહે અલા નવાલીહી વસ્સલાતો વસ્સલામો અલા રમુલીહી મોહમ મદીવ વઆ લીહી વ અસહાબીહી અજ મઈન.” અય અહુન્ને સમઝોતુંમ ઇસ્યાત કો કે મુસલમાન હોના બડી નેઅમતહે. જો કોઈ મુસલમાન હુવા હુનિયામેંબી ઉસપર રહમત હો, ઝોર આકેબતમેં બડે બડે દરજે બેહિસ્તમેં પાવે, ઝોર બગેર મુસલમાન હુયે કોઈ ઇઆદત કુચુલ નહીં હોતી, ઇસી વાસ્તે હર ઇનસાનપર લાઝીમ હએ, કે પેહલે ઇમાન ઝોર ઇસલામકે મસાયેલ સીખે, ઝોર અપની અબલાદ ઝોર સબ ઘરકે આદમીઓકોં સીખાવે તો મરનેકે બાદ નખત અન્નઅસે પાવે. ઝોર નહીંતો બહોત અઝાબ દેખેગા.

ગેહબી ઓર ઉસકે ઘર વાલેબી.

અબ તુમ મસાપેલ દીનકે દીલસે સુતો. પક્કી પક્કી
જ્ઞાતાઓં મોતેબરસે નીકાલ કર બ્યાન કરતા હું—ફરમાય
‘રસુલે ખુદા સલ લદલાહો અલયહે વચ્ચાલી હી વસદલમ
મે, કે ખુનયાદ ઇસલામકી પાંચ ચીજે’ હું. અવલ કલેમા
શહાદતકા, દુસરી ‘નમાઝ’ તીસરી ‘જકાત’, ચવથી,
‘હજ’ પાંચવી ‘રોજે રમજાનકે’.

ઈસલામકા પેહલા રૂકુન-કલમયે શહાદત.

‘ અવલ કલમે તૈયબ, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો
મોહમદર રસુલુલ્લાહ. ’—દોયુમ કલમે શહાદત, અશ
હદોઅન લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વાહદહુ લા શ
રીકા લહુ વઅશ હદો અનના મોહમ મદન અબ
હોહુ વ રસુલો.—સૈયુમ કલમે તમજુદ, સુબહા નલાહો
વલહમદો લીલાહો વ લા ઇલાહા ઇલ લલાહો
વલાહો અકબર વલા હવલા વલા કુવતા ઇલા
બીદ્લા હીલ અલી ઇલ અઝીમ—ચહાદમ કલમે તવ
હીદ, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વાહદહુ લા શરીક લહુ
લહુલ સુલકો વ લ હુલ હમદો ચોહયી વ ચોમીતો વહોવા
હૈયુન લા ચમુતો વલા ચનામો વલા ચપુતો અબદન બે

યદે હીલ ખેર, વહોવા અલા કુલ્લે શેઈન કલીર—યં-
 જુમ કલમે રદ કુદર, અલ્લા હુમ્મા ઇનની આઉએ
 બેકા મીન અન ઉશરેકા બેકા શેઅ'વ વ અના આ-
 લમે ખીહી અસતગ ફેરોકા લેમાલા આલમે ખીહી
 તુળતો વ રજતો અનહો વ અસ લમતો વા કુલો ઇ-
 નની અશહદો અન લા ઇલાહા ઇલ લહાહો વાહદહુ
 લાશરીક લહુ વાઅશહદો અનના મોહમ મદન અબ
 દોહુ વ રસુલો (ઇમાને મુફ્સિલ) આમનતો ખીલાહે
 વ મલા એ ક તીહી વ કોતોખીહી વ રોસોલીહી
 વલ યૌમીલ આખેરે વલ કદરે ખયરીહી વ શર રીહી
 મીનલાહે તઆલા વલ ખાસે ખાદલ માતે હક.
 (ઇમાને મુજમ્મીલ) આમનતો ખીલાહે કમા હોવા
 બે અસમા ઇહી વ સીફાતીહી વ કખીલતો જમીઆ
 અહકામીહી અશ હદો અન લા ઇલાહા ઇલ લ-
 હાહો વાહદહુ લાશરીકા લહુ વ અશ હદો અનના
 મોહમ મદન અબદોહુ વ રસુલો—શુમ કલમે અસ-
 તગદાર, અસતગ શીરૂલા હીલ અઝીમીલ લજી લા
 ઇલાહા ઇલાહુ અલ હયુલ કૈયુમ વઆતુબો ઇલયકા
 મીનજ જન બીલ લજી લા આલમે ઇન નકા અન
 તા અલ્લામુલ ગુયુબ, યા ગફ્ફાર રજ જુનુબ, બે રહ
 મતેકા યા અર હમર રાહેમીન—હફ્તુમ કલમે રૈયદુલ
 અસતગદાર. અલ્લા હુમ્મા અનતા રખ્ખી લા ઇલાહા

ઇલા અનતા ખલક તની વ અના અખદોકા વ અના
અલા અહદેકા વ વાઅદેકા મસ તતા તો આઉએ
એકા મીન શરે મા સનાતો! અખુઓ લકા એ નેઅ
મતેકા અલઇયા વ અખુઓ એ જનખી ફગ ફેરલી
ફ ઈન નહુ લા યગ ફેફજ જુનુખા ઇલા અનતા
એ રહમતેકા યા અર હમર રાહેમીન.'

અથ સુનો તુમ પેહલે કલમેકે માયને ફર્જ પેહી હે
મુસલમાન પર હેકે જગ્યાનસે ઇકરાર કરે, ઓર દીલસે સય
ગને, કે પયદા કરને વાત્તા સારી જહાનકા એકહે, અદ્દાહ
ઉસકા નામ પાક હે, કોઇ ઉસકા શરીક નહીં. સય બગાઇયાં
ઓર કમાલ ઉસીકા હે, ઓર પેહલે સય એમોંસે પાકહે. કીમી
કામમેં કીસીકા મોહતાજ નહીં. ઓર સય ઉસકે મોહતાજ
હે, સય ચીજોંકી ઉસે ખયરહે. એક જરરા ઉસસે છુપા
નહીં, ઉસે સય ચીજોંકી ફરત હે, જો ચાહે સો કરે. કોઇ
ઉસકે હુકમકો ફેર નહીં સકતા. ઓર જો કુછ બંદે કામ
કરને હે, ભલા યા ખુરા બલકે જો દુનીયામેં હોતાહે, સય
ખુદાકી તકદીરસે હોતાહે. ખુદાને પેહલેહી મુકરર કર રખ્યાયા.
કે ફલાનેસે ફલાને વક્ત અયસા અયસા હોમા, ઓર ઇમાન
લાવેકે શીરિસ્તે બંદે ખુદાકે હે. પયદા હુયે તુરસે પાક હે,
જુનાહ નહીં કરતે જસ જસ કામપર ખુદાને મુકરર કર દીયાહે
ઉસપર કાયેમ હે. ન મરદ હે ન અવરત, ખાતે પીતે નહીં.
ખુદાકા જક ઉનકા જંદગીહે. ચીનતી ઉનકી ખુદાકે સીવા કોઇ
નહીં જાનતા, ઉનમેં ચાર શીરિસ્તે બહોત નામવર હે. જખ
ઇલા, કે કીતાબે ખુદાકી ઓર હુકમ ખુદાકે, પેગંબરોંકે

પાસ લાયા કરતેથે. મીઠામીઠા કે રોજ ખુદાકે હુકમસે બંદોંકો પોંદ્યાતેહું. ઝોર મેંહકી તૈયારી બી કરતેહું. ધમરાશીલ કે સુર મોહમેં લીયે ખડે કયામતકે દીન દુકેંગે, ઇઝરાઇલ કે મરતે વક્ત બન નીકાલતેહું, ઝોર ધમાન લાવે, કે ખુદાને કીતાબેં પેગંબરોંકો ભેજું, તવરેત હજરત મુસા પર ઇનજીલ હજરત ઇસા પર, ઝખુર હજરત દાઉદ પર, કુરઆન હજરત મોહમંદ મુસતફા પર, અલયહીસ્સલાતો વસ્સલામ, ઝોર આજ કીતાબેં, ઝોર પેગંબરો પર, જેકુછ ખુદાકી કીતાબોંમેં લીખ્યા હે, સખ હક હે, ઉસપર ધમાન લાવે, ઝોર ધમાન લાવે, કે ખુદાને બંદોંકી હીદાયતકે વાસ્તે દુનિયામેં પેગંબરોંકો ભેજ; ઝોર હુકમ શ્રીયા કે જસ રાહપર પેગંબરચહેં. ઉસી રાહપર ચલો, તો દીન દુનિયા તુમહારા દુરસ્ત રહે. જે કોઇ દુસરી રાહ ચલેગા. દોઝખી હોગા. સખ પેગંબર બરહક હું, ઝોર ચુનાહોંસે પાક ઝોર સારી ખુદાઇસે અફજલ હે. ઉનકે દરગેઝો કોમ નહીં પોહોંચતાહે. અબ્વલ પેગંબર હજરત આદમ હે. આપ સખ આદમીઓંકે, ઉનકે પીછે અવલાદસે ઉનકે ઝોર અહોંતસે પેગંબર હુયે, ગીનતી ઉનકી ખુદાકો માહુમ હે. આખેર સખસે પીછે દુનિયામેં હજરત મોહમંદ મુસતફા સન્ન તલાહોં અન્નચહેં વ આલીહી વ સલ્લમ આયેહું. ઝોર પેગંબરી હજરત પર ખતમ હુધ, પરતુર હજરતકા સખસે પેહલે પયદા હુવાયા. ઇસી વાસ્તે હજરત સખ પેગંબરોંકે સરદાર હું, પયદા હુયે મકકે શરીફમેં, જખ આલીસ બર્સકે હુયે તખ ખુદાકી તરફસે પેગંબરી મીલી, ઝોર કુરઆને શરીફ ઉતરના શુર હુવા, શીર તેરા બરસ મકકે શરીફમેં ઝોર રહે, વહાં મેઅરાજ હુધ, હજરત અબ્બાસ પુરાક લેકર આયે, હજરતકો સવાર

કરકે મસછદે અકસામે લેગયે. ઓર વહાંસે સાતવે આસમાન પર હજરત તશરીફ લેગયે, અર્શ ઓર કુરસી સખ કુછ દેખા. ઓર બેહિસ્ત ઓર દોજખ કીબી સેર કી. ઓર ઉસ રાતમેં બડી બડી નેઅમતો ખુદાકી તરફસે પાઈ, ઓર પાંચો નમાજ લી વહાં ફર્જ હુધ. શીર જખ હજરત તીરપન બરસકે હુયે. ખુદાકે હુકમસે મકકે શરીફસે મદીને પાકમેં આવે. દસ બરસ વહાં રહે, જખ તીરસઠ બરસકે હુયે વફાત પાક. ચુનાંચે મગરે શરીફ હજરતકા વહાં બના.

ચાર કુરસી હજરતકી ચેહે.

મોહમ્મદ બીન અબ્દુલ્લા, બીન અબ્દુલ મુત્તલિબ બીન હાશીમ બીન અબ્દ મુનાફ.

ઓર ઇમાન લાવે, કે મરનેકે પીછે આદમીકે પાસ દો શી રિખે મુનકર નકીર, આકર સવાત કરતે હેં, રખ તેરા કોન મુરદા અગર બાઇમાનહે, જવાબ કિતકો દેતાહે, રખ મેરા અશ્લાહ દીન મેરા ઇસલામ. ઓર યે શખસ રસુલ ખુદાકેહેં. હમારે વાસ્તે ખુદાકે હુકમ લેકર આવેયે. શીર ઉસ મુરદેપર ખુદાકી રહમત હોતી હે. બેહિસ્તકી તરફ દરવાજા ઉરકે વાસ્તે ખોલ દેતે હેં, ઓર જો યેહ મુરદા બેઇમાન થા મુનકર નકીરકા જવાબ ઉસે નહીં આતા. હરબાર કેહતા હે. મેં નહીં જનતા શીર ઉસપર અજબ સખત કરતેહેં, ઓર દરવાજા દોજખકી તરફ ખોલ દેતેહેં. ઓર ઇમાન લાવે, કે કયામત આની બર હક હે, ઉસદીન હજરત ઇસરાફીલ સુર ટુકેંગે. આસમાન ફટ જાવેંગે, તારે ટુટ જાવેંગે, ઓર ટુટ કર ગીર પડેંગે, ઓર

પકાડ ઉડતે શીરંગે, જોસે રૂપકે ગાલે. ફીર આસમાન ઝોર
 સારા જહાન ફના હોગા, જળ દુસરી ખાર મુર ટુકેંગે, ફીર કુછ
 મોજુદ હોજાયેગા. મુરદે ગોરોસે નીકલેંગે, ઝોર તરાજુ અમલકી
 બડી હોગી. ઝોર નામે આમાલકે ઉનકે હાથોમેં દેંગે, ઝોર
 હિસાબ કરેંગે, હાથ પાઉં ઉસકે ગવાહી દેંગે, કે બલે કામ
 કાયેથે યા ખુરે. ઝોર દોજખકી ખીડપર પુલ સરાત ખડા હોગા
 બાલસે ખારીક ઝોર તલવારસે તેજ. કિસપર સખકો ચલનેકા હુકમ
 હોગા. નેક અયસે ચલે જાહેંગે, કે જયસે ખીજલી, યા જયસે
 આવ, યા જયસે ઘોડા તેજ. ઝોર ખાજે ખાદોંકી તરેહ, ઝોર
 બહોતસે દોજખમેં કટ કર ગીરેંગે. ઝોર ધમાન લાવે કે, હક
 તઆલાને હજરત પેગંબરકો હોજે કવસર દીયા હે, પાની ઉસકા
 ગ્રહદસે મીઠાહે, ઝોર દુધસે ઝીયાદા સુદેહ હે, કુએ જિસકે બહોત
 હેં. ઝોર ધમાન લાવે કે, હજરત રસુલે ખુદા ઝોર સારે પેગંબર
 ઝોર અવલીઆ ઝોર નેક આદમી શકાયત ગુનાહગારોંકી કયા
 મતકે દીન કરેંગે. ઝોર ધમાન લાવે, કે મુસલમાનોંકો બડીબડી,
 નેઅમતેં ખેહિસ્તમેં મીલેંગી, ખાનેકો મેવે, ઝોર પાનેકો શરબત
 ખીદમતકો હુરેં, ઝોર ગીલમાન, રેહનેકો મકાન અછછે અછછે,
 સખસે બડી નેઅમત ખેહિસ્તમેં દીદાર ખુદાકા હે, કે આપને
 ફજલો કરમસે મુસલમાનોંકો નસીબ કરેગા. ઝોર કાફેરોંકો
 દોજખમેં બડે બડે અજ્જયબ હોંગે. આગ, સાંપ, ખીછલુ, ગરમ
 પાની, તૌકોજંજીર, કાંટે બદલુકે મકાન ઝોર બહોતસે અજ્જયબ હેં.

હક તઆલા દુન્યાસે સાથ ધમાનકે ઉઠાવે, ઝોર સખ
 મુસલમાનોંકો અજ્જયસે બચાવે. ઝોર ધમાન લાવે, કે જો કુછ

કુરઆન ઓર હદીસમેં બેહિસ્ત દોજખા કોહવાલ ઓર
 અગલી પીછલી ખાતેં લીખ્ખીહેં સખ હકહેં, ઓર જો ખાત
 મોવાશીક શરેકે હે હક હે, ઓર જો ખાત ખીલાઈ કુરઆન ઓર
 હદીસકે હે, સખ ખાતેલ હે, ઓર ખુરીહે. ઓર હર મુસલમાન
 પર લાજમ હે, કે હજરત રસુલે ખુદા કી ખુશીકે વાસતે
 હજરતકી અહમેત ઓર અજવાબે મુતલ હરાતસે ઓર હજ-
 રતકે યારોસે મોહખ્ખત ઓર એતેકાદ રખ્ખે. ઓર તમામ
 ઉમ્મતમેં ઉનકો અદ્દલ ઓર બેહતર સમજે. ઓર ઉન સખકી
 તાઝીમ કરે, જખ કીસીકા નામ ઉનમેંસે સુને રહી અટલાહો
 અનહો કહે. કુરઆનમેં ઉનકી બકી તારીફ હે. ઉન સખમેં હજરત
 અબુબકર હજરત ઉમર હજરત ઉસમાન ઓર હજરત
 અલી ઇન સખકી તાઝીમ કરે. કયું કે હજરતને ઉનકી
 બહોતસી ખુશીઆં બયાન કીહેં. દોસ્તદાર ઉનકા બેહિસ્ત ઓર
 દુસ્મન ઉનકા દોજખી હે. રહી અટલાહો અનહુમ અજ
 મઇન, ઇન સખ ખાતોં પર એતેકાદ કરે, હક જનકે પક્કા
 મુસલમાન હોકે, મસલે તુઝ ઓર નમાજકે સીખે, ઓર નમાજ
 કો સારી ઇખાદતોમેં અદ્દલ બેહતર ફર્જ ખુદાકા સમજકે પાંચોં
 વકત નમાજકો જમાઅતસે અદા કરે, ઓર સુસ્તીસે કબી તક
 નકરે. ફરમાયા રસુલે ખુદા સલ લલાહો અલયહે વસલ્લમને,
 જો કોઇ મોહફિજત ન કરે નમાજપર, ન કસે તુર હો ન હુજ્જત
 ન નખત, ઓર હો વોહ શખ્સ દીન કયામતકે સાથ કારન,
 ઓર શીરઓન ઓર હામાન, ઓર અખી બીન ખલફકે. ઓર
 ફરમાયા હજરતને કહો તુમ અપની અવલાદકો નમાજ કરે, જખ
 સાંત ખરસકેહોં, ઓર જખ દખ ખરસકેહોં, મારકે નમાજ પરહાય.

દુસરા રૂકુન ઈસલામકા નમાજ.



નમાજ ફજરકી ૪, રકઆત (૨, દો સુન્નત, ૨, ફરજ)

૨, દો રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ તયને સુન્નતા રસુ લીલાહે તઆલા સુન્ન તલ ફજરે સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહ તીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, દો રકઆત ફરજકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ તયને સલા તલ ફજરે ફર દુલાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે *ઇક તદયતો બે હાજલ ઇમામ* સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહ તીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

* એ નિશાનીકે અંદર જે લીખ્યા હુવાહે, વોહ આગે ઇમામ ફરજ નમાજમેં હો તો પરહે. ઓર અગર અકેલા નમાજ પરહતાહો તો ઇતના છોડકે નિયત પરહે, ઇસી તરેહ તમામ ફર જેંકી નિયતોમેં અમલ કરે. ઓર એહ ફકત ફરજ નમાજ કે વાસ્તેહી હે. અગર ફરજમેં આપ ઇમામ હોવે તો “ઇકત દયતો બેહાજલ ઇમામ” લીખ્યાહે વહાં ‘અના ઇમામુન લેમન હુદરા’ પરહે.



નમાજ ઝોહરકી ૧૨, રકઆત (૪ રકઆત સુન્નત, ૪ ફરજ, ૨, સુન્નત, ૨ નરીલ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરખઃ રકઆતીન સલા તઝ ઝોહરે સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરખઃ રકઆતીન સલા તઝ ઝોહરે ફરજીલાહે તઆલા ફરજ હાજલ વકતે* “ ઇક ત દયતો એ હાજલ ઇમામ* ” મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફત અલાહો અકબર.”

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા રકઆતયને સલા તઝ ઝોહરે સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

૨, રકઆત નરીલકી નિયત.

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા રકઆતયને સલાતા નફ લીઝ ઝોહરે મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહ તીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

નમાજ અસરકી ૮, રકઆત. (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, ફરજ) ૪. રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીઘાહે તઆલા અરબા રકઆતીન, સુન્નતા રસુહીલાહે તઆલા સલાતલ અસરે સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીઘાહે તઆલા અરબા રકઆતીન, સલાતલ અસરે ફરદુલાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે “ઇકત દયતો બે હાજલ ઇમામ” સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર. ”



નમાજ મગરેબકી ૭, રકઆત. (૩, રકઆત ફરજ. ૨, સુન્નત, ૨, નફીલ.)

૩, રકઆત ફરજકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીઘાહે તઆલા સલાસા રકઆતીન સલાતલ મગરેબે ફરદુલાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે “ઇકત દયતો બે હાજલ ઇમામ” સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીઘાહે તઆલા રકઆ

તયને સલાતલ મગરેળે સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા
સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અ-
લાહો અકબર.

૨, રકઆત નફીલકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ
તયને સલાતા નફીલ મગરેળે સુ ત વજ જેહન ઇલા
જેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

નમાજ ઇશાકી ૧૭, રકઆત. (૪, રકઆત સુન્નત
૪, ફરજ, ૨, સુન્નત. ૨, નફીલ, ૩. વીતરેવાજેખ,
૨, નફીલ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા અર-
બા રકઆતયને સલા તલ ઇશાએ સુન્નતા રસુલીલાહે
તઆલા સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ
શરીફતે અલાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા અરબા
રકઆતીન સલાતલ ઇશાએ ફરદુલાહે તઆલા
ફરદ હાજલ વકતે *ઇકત હયતો બે હાજલ
ઇમામ* સુ ત વ જ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ
શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, રકબાત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકબા તયને સલાતા બાદલ ઇશાએ સુન્નતા રમુલીલાહે તઆલા, મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

૨, રકબાત નફીલકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકબા તયને સલાતા નફીલ ઇશાએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

૩, રકબાત * વીતરે વાજેબકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા સલાતા રકબાતીન સલાતા વીતરે હાજેહીલ લયલે બાદલ ઇશાએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

૨, રકબાત નફીલકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકબા તયને સલાતા નફીલ ઇશાએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

* રમઝનમેં તરાવીલકે અંદર વીતર ઇમામ કે સાથ પરહે. ઉસ વકત જહાં બાદલ ઇશાએ લીખ્યાહે, ઉસકે પીછે “ઇકતદયતો જે હાજલ ઇમામ” સાથ મીલાકે પરહે.

*દુઆયે કુનુત.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ના નસ્ત ઇ નોકા વ નસતગ
ફેરોકા વનુ મેનો ખેકા વ ન તવકકલો અલયકા વનુસ
ની અલયકલ ખેર, વ નસ ફેરોકા વલા નક ફેરોકા
વ નખલઓ વ નતરોકો મધયફ જ્જેરોકા અલ્લા હુમ્મા
ઇયાકા નાખુદો વ લકા નોસલ્લી વ નસજ્જેદો વ ઇલયકા
નસઆ વ નહફેદો વ નરજુ રહ મ ત કા વ નખશા
અજ્જ ખકા ઇન્ના અજ્જ ખકા ખીલ કુફફારે મુલ હેક.

†અત્ત તહીઆત.

અત્ત તહી યાતો લીલાહે વસ સ લ વાતો વત તેએ
ખાતો અસ્મલામો અલયકા એયો હુન નખીઓ વ રહ
મતુલ્લાહે વ ય ર કા તોહુ અસ્સલામો અલયના વ અલા,

* યેહ દુઆયે કુનુત ઇશાકી નમાજ્જમેં વીતરકી તીસરી
રકઆતમેં અલહમદો ઝોર દુસરી મુરત પરહકે રકઆત તોડકે
ફીર આધે. ઝોર યેહ દુઆ પરહે. ખાદ ફક્રમેં જાયે.

† અત્તતહીયાત હર નમાજ્જકે કાયદેમેં ખાદ ફર્જ હો. ખાદ
મુન્નત. ખાદ નફીલ કે પરહે. અગર દો રકઆત હો, તો પુરી અત્ત
તહીયાત પરહે ઝોર સલામ ફેરે. અગર તીન યા ચાર રકઆત હો.
તો યેહયે દો રકઆત પરહકે, કાયદેમેં એકકે અત્તતહીયાત પરહે, લેકીન
દુરહ, ઝોર દુઆયે માસુરા ન પરહે, ઝોર દુસરે કાયદેમેં તમામ પરહે.

ઈમાદીલા હીસ સાલે હીન, અશ હદો અન લા ઇલાહા
 ઇલ લલાહો વા અશ હદો અનના મોહમ સદન અબ
 દોહુ વ રસુલો (દુરુદ) અલા હુમ્મા સદલે અલા મોહમ
 મદીવ વ અલા આલે મોહમમદીન કમા સલ લયતા
 અલા ઇબરાહીમા વ અલા આલે ઇબરાહીમા ઇન નકા
 હમીદુમ મજીદ, અલા હુમ્મા બારેક અલા મોહમ
 મદીવ વ અલા આલે મોહમ મદીન કમા બારકતા અલા
 ઇબરાહીમા વ અલા આલે ઇબરાહીમા ઇન નકા હમી
 દુમ મજીદ. (દુઆયે માસુરા) અલ્લા હુમ મગ ફેરલી
 વલે વાલે દઈઆ વલે મન તવા લદા વર હુમ હોમા કમા
 રબ બના ની સગીરવ વગ ફેરીલા હુમ્મા લે જમી
 ઇલ મોમે નીના વલ મોમેનાત, વલ મુસ્લે મીના વલ
 મુસ્લે માત અલ અહીયાયે મીનહુમ વલ અમવાત, બે
 રહ મતેકા યા અર હુમર રાહેમીન.

બયાન વુજુકા.

‘વુજુકી નિયત’—“નવયતો અન અત વદ દઆ લેઇસ
 તેબાહતીસ સલાતે તકર રોબન ઇલલાહે તઆલા.”

વુજુકે ફરજ ચારહે. એક મોહ ધોના માથેકે બાલોસે હુફીકે
 નીચે તક, આર દોનો કાનો તક, દુસરે-દોનો હાથ ધોના કાહ-
 નીચે તક, તીસરે-ચોથાઇ સરકા મસાહ કરના, ચોથા દોનો પાઉ

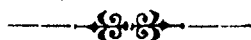
ધોના ટપ્પનો સમેત. ધન ચાર ચીજોંસે અગર ખાલજી ખરાખર બી સુખા રહે વુજી સહીદ નહો.

તરતીય વુજી-સુન્નત યુંહે, કે ઉપર લીખ્ખી હુધ નિયત. ઓર “બીસમીદલા હીર રહમા નીર રહીમ” પરહકે દોનોં હાથ પહોંચો તક તીન બાર ધોવે. શીર તીન કુલ્લી કરે, મીસ-વાક સમેત. ઓર તીનબાર નાકમેં દાહને હાથસે પાની ડાલકે બાયેં હાથસે નાક ઝાડે. ઓર તીનબાર મોંહ ધોવે, ઓર તીન બાર દોનોં હાથ કોહનીયોં સમેત ધોકર, એક બાર સારે સરકા મસાહ કરકે, કાનોંકા મસાહ કરે. ઓર તીનબાર ટપ્પનો સમેત દોનોં પાકેં ધોવે, વુજી તમામ હુવા, વુજી કરતે હુએ કલેમા શહાદતકા પરહે—“અશ હુદો અન લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વહ હુ લા શરીક લહુ વ અશ હુદોઅનના મોહમ મદન અબ હાહુ વ રમુલો” પરહે. ઓર યેહ દુઆ પરહે.—અલ્લા હુમ મજ અલની મીનત તવવા બીના વજ અલની મીનલ મુ ત તહ હેરીન. સુબહા નકલ્લા હુમા વયે હુમદેકા અસતગ ફેરોકા વા તુબો ઇલેક”—વુજી તમામ હુવા. વુજી કરતે હુએ દુનિયાકી બાતેં કરની મકરહ હે, ઓર બહોત પાની ડાલના ખુરા હે.

નવાકીઝ વુજીકે,

જો નબસત આદમીકે આગે પીછેસે નીકલે વુજી હુટ જાયે, ઓર લહુ ઓર પીપ નીકલકે બહે, વુજી હુટ જાયે, ઓર ચીત વા યા કરવટ લગાકે તકયા દેકે સોચે વુજી હુટ જાયે, ઓર

જો કાયદા બદોબસ્ત નમાજકેમેં સો જાય, ખડા યા રુકુઅમેં યા સીજદેમેં યા બેઠાહો વુજુ નહીં દુટા, જો ઢીલા ન હુવા હો. ઓર જો નસા પીકર મસ્તહો, યા બીમારીસે ગરશીહો, યા બગાયત ઝઘડ હો, યા બાવલાહો, વુજુ દુટ જાએ. ઓર નામઝમેં કેહકહા કર નેસેબી વુજુ દુટ જતા હે.



બયાન તયમમુમકા.



તયમમુમકી નિયત—“તવયતો અન અત ય મ મમા લે રફ ઇલ હદસ, વલ ઇસતેબા હતીસ સલાતે તકર રોખન ઇલહલાહે તઆલા” —અગર નમાઝીકો પાની ન મીલે એક ટ્રોસ બર દુરહો, યા બીમારીસે પાની ખત્તલ કરતાહો, યા ઇદેનકી નમાજ જાનેકા ખૌફહો, પાક મીટ્ટી પર તયમમુમ કરકે નમાઝ પરહે, હરગીજ નમાજ તરક ન કરે.—તરતીય તયમમુમકી-પેહલે નિયત કરકે દોનોં હાથ જમીન પર મારકે મોંહપર મલે, ઓર અયસી તરેહ મલે, કે જીતના મોંહ હાથ ધોના ફરજ હે સખ જગે હાથ પહોંચે, ઓર અગર હાથમેં અંગુડી હો ઉસેબી હીલાવે, તયમમુમ ગુસલ ઓર વુજુકા એકસાહે, જયસા આદમી વુજુ ઓર ગુસલસે પાક હોતાહે, તયમમુમસેબી પાક હોતાહે. બે વીસવાસ નમાઝ ઓર કુરઆન પરહા કરે, જખ તલક પાની ન મીલે, જખ પાની મીલા તયમમુમ દુટા. ઓર જીન ચીજેસે વુજુ દુટ જતાહે! ઉનહીસે તયમમુમ દુટ જતાહે. અગર બદન યા કપડા નાપાક હો ઓર પાક કરને વાસ્તે પાની નહીં મીલતા, ઉસી તરેહ નમાજ

ફરજ પરહે. પર જો સતરકે મુવાંદિક કપડા પાક મીલે, સારે
કપડે નાપાક ઉતારકે નમાજ પરહે.

બ્યાન પાનીકા.

અગર કુંએમેં નળસત પડે, યા કોઈ હેવાન ડુલે યા ફટ
જાવે, યા મર જાવે, માનીંદ આદમી યા બકરીકે, તો સબ પાની
નીકાલા જાવે, અગર મુમકીન હો તો. ઓર મુમકીન
નહો. તો સાહેબે બસારત છતના પાની બતાવે, નીકાલ ડાલે.
ઓર અગર કબુતર યા મુરગી બરાબર મરજાવે, તો ચાલીસ
ઢોલ તક પાની નીકાલે, ઓર અગર ચીડીયા યા ચુહે જયસા
મરા હો, તો બીસ ઢોલસે તીસ ઢોલ તક નીકાલે. ઓર ઢોલ
દરમ્યાની હો, અગર ઢોલ છોટા બડા હો, તો હીસાબ કરકે
બરાબર લેં. અગર કુંએસે નળસત યા હેવાન મરા હુવા નીકલા,
તો જીસ વક્તકે નળસત યા હેવાન માલુમ હોવે ઉસ વક્તસે
હુકમ નળસતકા કરેંગે. ઓર અગર માલુમ નહીં, કે કબ ગીરા
યા, તો ઉસકો એક દીન રાતસે નાપાક ઠેરાવેંગે, ઓર અગર
ડુલા શટાહે, તો નળસતકા હુકમ ત્રીન દીન રાતસે કીયા જાએગા,
ઓર આદમી ઓર ઘોડેકા જુટા. ઓર જીસ જાનવરકા ગોસ્ત
હલાલ હે, ઉસકા જુટા પાક હે. ઓર ચાર પાયે શીકારી જાન
વેરોંકા જુટા નાપાક હે. ઓર જો જાનવરકે ઘરોંકે સુરાખોંમેં રહ્યા
કરતે હેં, ઓર ખીલ્લી ઓર છોટી ફીરતી મુરગી, ઓર પરીંદે
શીકારી જાનવરોંકા જુટા મકરહ હે. ઓર ગધે ઓર બચ્ચરકા

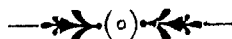
જુદા મશકુક હે, અગર પાની નમીલે, તો મશકુક પાનીસે વુઝુ કરે, ઓર જસકા જુદા પાક હે, ઉસકા પસીનાભી પાક હે.

ખ્યાન નળસતકા.



અગર બદન યા જગા યા કપડા નજસ હોજાવે, અયસી નળસતસે કે દીખાઈ દેતી હો, તો પાનીસે ઓર અયસી ચીજસે કે જો બેઢતી હો, ઓર નાપાકીકો દૂર કરતી હો, ઉસસે પાક કરે, અગરએ ઉસકા અસર બાકી રેહજાવે. ઓર જાયેલ નહોવે, તોભી પાક હોતા હે. ઓર જો ચીજકે નજસ હોજાવે, ઉસ નળસતકે દીખાઈ નહીં દેતી, તો ઉસકો તીન બારકે ધોનેસે ઓર નીચોડનેસે પાક હોજાવેગી. ઓર જસકા નીચોડના મુમકીન નહીં હો, તો તીન બારકે ધોને ઓર હરબારકે છોડ દેનેસે, યહાંતક કે કતરા ટપકન મોકુફ હોજાવે, પાક હોજાવેગી, અગર બદન યા કપડેપર તર મની લગીહો, તો વોહ ધોનેસે ઓર અગર ખુશ્ક હો, તો ખુર ચનેસે પાક હોજાતા હે ઓર મોઝેપર અગર ઘાડી નાપાકી લગી હો, તો જમીનપર રગડનેસે, ઓર અગર પતલી નાપાકી હો, તો ધોનેસે પાક હોજાતા હે. ફક્ત તલવાર ઓર જો ઉસકે મીસલ ચીજહો, જમીનપર મલનેસે પાક હોજાતી હે. ઓર જો બીછોના અયસાહો કે ધોના ઉસકા દુશવાર હો, એક દીન રાત ઉસપર પાની બહાનેસે પાક હોજાતા હે. જમીન ઓર જો ચીજ કે ઉસકે મુતતસીલ હો, મનીંદ પથ્થર, ઈંટ, ઘાંસ, કે જબ ખુશ્ક હોજાવે, ઓર નળસતકા અસર જતા રહે તો પાક હોજાતી હે, ઓર વહાં નમાજ જાયેજ હે, લેકીન તયમ

મુમ ઉસકે દુરસ્ત નહીં, અગર યોથાઇસે કમ કપડા ખરીદ
નાપાકી જયસા ઘોડેકા ઓર હલાલ જનવરોંકા પેશાખ ઓર હરા
મ ચીડીયોંકા બેટસે નજસ હોજવે, તો મોઆફ હે, ઓર હલાલ
તાઓરકી બેટ પાક હે, મગર મુરગી ઓર બતખકી બેટ ગલીઝ
નાપાક હે, માનીંદ જાઝુર ઓર પેશાખ ઓર ખુન ઓર શરાખ
કે, પસ મોઆફહે કદર એક દીરહમ કે, કે વોહ એક મીસકાલ
હે કસીફમેં, ઓર હતેલીકે ગરહેકા અરઝ હે રકીકમેં. ઓર
અગર પેશાખકી છીંટેં સુધકે સરકે બરાબર પડ જાવેં, તો ઉસ
કા ઘોના વાજેખ નહીં, જો પાનીકે નજસ ચીજપર પડ જાવે
વોહભી નજસ હે, યા નજસ ચીજ પાનીમેં પડ જાવે, તખ
બી પાની નજસ હે, ઓર નજસકી રાખ નજસ નહીં, માનીંદ
ગધેકે, કે નમકદાનમેં ગીર પડા. ઓર નમક હોગયા તો પાક
હે, ઓર જસ કપડેકા અસતર નજસ હો, ઓર સીયા નહો
ઉસપર નમાજ દુરસ્ત હે. એક તરફકે હીલાનેમેં દુસરી તરફ
હીલે યા ન હીલે. ઓર અગર નજસ કપડેકા પાક કપડેકે સાથ
લપેટે, ઓર ઉસકી તરી પાક કપડે પર આજવે, તો અગર
અયસી તરી હે; કે નીચોડનસે પાની નહીં ટપકતા તો નમાજ
ઉસપર દુરસ્ત હે, અગર જમીન ખુશ્ક અયરી મીટીસે કે જસમેં
ગાબર મીલા હુવા હો, લીપી ગઇ હો, તો ઉસપર તર કપડા
ખીઝાકર નમાજ પરહના દુરસ્ત હે, એ અગર એક કિનારા
કપડેકા જો નજસ હુવાથા ભુલ ગયા ઓર દુસરા કિનારા ઘો
લીયા, તો નમાજ ઉસપર જાયેજ હે, માનીંદ ગીલુંકે કે રોંધનેમેં
ગધેને પેશાખ ડ્રીયા, તો ફીર બાઝે ગીલું બાંટે ગયે, યા ઉસમેં
સે કુછ ફકીરકો દીયે તો સખ પાક હો જાયેજે.



બયાન ગુસલકા.

એહ તેલામકે ગુસલકી નિયત.

નવયતો અન અગ તસેલા ' મીન ગુસલીલ એહતે લામે ' મીન રગ બતીશ શયતાને ઇમતે સાલલ લે અમ રીક્ષાહે તઆલા વ તહા રતલ લીલ બદને લે ઇસતેખા હતીસ સલાતે વ રફ ઇલ હદસ.

જનાબતકે ગુસલકી નિયત.

નવયતો અન અગ તસેલા * "મીન ગુસલીલ જના બતે" ઇમતે સા લલ લે અમ રીક્ષાહે તઆલા વ તહા રતલ લીલ બદને લે ઇસતેખા હતીસ સલાતે વ રફ ઇલ હદસ.
ગુસલ કે અંદર ફર્જ તીન ચીજો હે. ક્લ્લી કરના, નાકમે

*ઉપર જનાબત, કે ગુસલકી નિયત લીખ્ખીહે, મગર 'હયજ' યા નીફાસ યા 'જુમાઝ' યા 'ઇદ', યા 'એદરામ' કા ગુસલ હો, તો ઉપર લીખ્ખી હુદા તમામ નિયત પરહે, લેકીન જહાં 'મીન ગુસલીલ જનાબતે' લીખ્ખાહે. વહાં અગર હયજકા ગુસલ હો તો "મીન ગુસલીલ હયજે" અગર નીફાસકા હો તો "મીન ગુસલીલ નીફાસે" ઓર અગર જુમાઝકા હો, તો 'મીન ગુસલીલ જુમાઝતે' અગર ઇદકા હો, તો 'મીન ગુસલીલ ઇદે', અગર એદરામ કા હો, તો 'મીન ગુસલીલ એદરામે', ઇમ તરેહ પરહે, ઓર બાકીકી તમામ નિયત પુરી કરે.

પાની ડાલના, સારે બદનપર એકબાર પાની બહાના. પર સુત્રત
 યુંહે, કે પેહલે હાથ ધોયે, ઓર નાપાકી બદનસે દુર કરે, શીર
 વુઝુ કરે, ફીર બદનપર પાની બહાવે, ગુસલ જીમાઅસે ફર્જ હોતાહે
 દોનોંપર, મની નીકલે યા ન નીકલે. ઓર જો સોતા ઉઠૂ બદનપર
 યા કપડેપર મની પાવે ગુસલ ફર્જ હે, એહતેલામ યાદહો
 યા નહો, પર જો એહતેલામ યાદ હો, ઓર બદન
 પર યા કપડે પર અસર ન પાવે, ગુસલ વાજેબ નહીં. અ-
 ગર ઔરતકે પાસ બેઠા, ઉસે હાથ લગાયા, ઓર બોસા લીયા
 ઓર વયરીછી ઓર શહવત હોકે ચીપસા નીકલા, ઉસે મજ
 કેહતેહેં. ઉસકે નીકલનેસે ગુસલ વાજેબ નહીં હોતા, પર જો હાથ
 લગાનેસે મની શહવતસે કુદકે નીકલે, ઓર લગ્નજત હોયે ગુસલ
 વાજેબ હુવા. ઉલમા શરમાતે હેં, કે જો ધનસાન સોતા ઉઠૂ
 ઓર નાઇજે પર તરાવત મજકી પાઈ, ઉસે ચાહીયે કે એહતી
 યાત કે વાસ્તે ગુસલ કરલે. જબ ઔરત હયઝ ઓર નીફાસસે
 પાકહો, ઉસપર ગુસલ વાજેબ હુવા. કમતર મુદત હયઝકે ત્રીન
 દીન હેં, જ્યાદા દસ રોજ હેં. દસ મુદતકે અંદર જસ
 રગઝા લહુ નીકલે, વોહ હયઝહે, જબ સુદેદ પાની આયા હયઝ
 હો ચુકા, ગુસલ કરકે નમાજ પરહે. જનનેકે પીછે જબતલક લહુ
 નીકલે, નમાજ મોકુફ કરે, જબ ખુશ્ક હોગયે નમાજ પરહે, જો
 લહુ ચાલીસ દીનસે આગે ચલા ગુસલ કરકે નમાજ પરહે, હયઝ
 ઓર નીફાસમેં નમાજ ન પરહે, ઓર રોગ ન રખ્ખે. જબ
 સુખ જયે નમાજકી કળ નહીં, પર રોજે જતને પાવે, ઉતને
 કળ કરે, ઔરતસે હયઝ ઓર નીફાસમેં જીમાઅ કરતા હરામ
 હે, ઓર ઇસ્તેહાઝમેં રવાહે, બે વુઝુ વાલેકો ફરઆન પર હાથ

લગાના રવા નહીં. પર યાદ પર પરહના રવાહે. ઓર હાજતે ગુસલ વાલેકો દોનોં આતેં રવા નહીં. ઓર મસજીદમેં જનાબી રવા નહીં; ઓર કાળે શરીફ કે ગીદ ફીરના બી રવા નહીં.

બયાન નમાજકે ફરજોંકા.

ફર્જ નમાજકે તેરા હેં. સાત બાહેર નમાજસે હેં, ઓર છે અંદર નમાજકે. બાહેરકે સાત યેહ હેં, અબ્વલ પાકી બદ-નકી, દુસરી પાકી કપડેકી, તીસરી પાકી જાયે નમાજકી. ચોથી સતર ઢાંકના. પાંચવીં વકત પર નમાજ પરહની. છઠી કીયસેકે તરફ ખડા હોના. સાતવીં નિયત નમાજકી દીલમેં કરની. યાને જીમેં સમજનાકે ફજરકી નમાજ ફરજ પરહતાહું, નિયત જ્યા નસે ઝુરર નહીં ચાહે કરે યા ન કરે. અગર આદમીકે બદનમેં ફાગાહે, યા જખમહે, ઓર હર વકત બેહતાહે, યા કીસીકા હર વકત પેશાબ ટપકતાહે, યા બાવ સરતીહે, બંદ નહીં હોતી, ય હસ્ત બંદ નહીં હોતે, યા નકસીર ચલતી હે, બંદ નહીં હોતી અયસા આદમી હર નમાજકે વકત વુજુ તાગ્ગ કીયા કરે, ઓરા બે ખતર નમાજ પરહા કરે. નમાજ તરફ નકરે, ઓર શીર જબ, વકત નમાજકા ગયા વુજુ દુટા, મરદકો સતર ઢાંકના નાફસે જનું સમેત ફરજહે, ઓર અવરત આગ્ગ બીબીકો સારા બદન ઢાંકના ફરજહે, સીવા મુંહ ઓર દોનોં હથેલી ઓર દોનોં પાઉંકે, ઓર બાંદીકો પેટ ઓર પીઠસે ઘુટનોં સમેત ઢાંકના ફરજહે, ઓર બાકી મુસ્તહબહે. જીતના સતર ફર્જહે, ઉસમેંસે જોનસે અજુકી ચોથા.

ઇ નમાનમે ખુલખવે, નમાન હુટ જવે. જયસે ચોથાઇ સતર-
 કી, યા ચોથાઇ જકરકી, યા ચોથાઇ ચુતડતકી, યા ચોથાઇ ઝાર
 તકે સરકી, યા કહીં ઝોર ખુલખવે નમાન ફાસેદ હોવે, જસે
 કપડા મુયસ્સર ન હોગા, નમાન પરહે, તરક ન કરે કે નમાન કે
 તરકકા બડા અનખ હે. જસે પગડી, જમા, કુરતા મુયસ્સર હે
 ઉસે ટોપીસે, યા અકેલી ઇજરસે નમાન મકરહહે, સવાખ કમ
 હોખતા હે, પર નમાન જાતી નહીં, જો સતરે ફર્જ દકાહો.
 અગર નમાજ જંગલમે અયસે મકાન પર હો, કે કીખલા માલુમ નહો,
 જહરહો યા અધેરી રાતહો, ઝોર કોઇ આદમી ન મીલે કે જસે
 પુછે, અયસી જગે સોચ કરે. જસ તરફ દીલ ઉસકા શહાદત દે
 ઉસી તરફ નમાન કરે, બગેર સોચકે નમાન દુસ્ત નહીં. ઝોર
 જો કઇ આદમી હોં, હર આદમી અપની સોચ યાને કીયાસ પર
 નમાન કરે, વકત નમાજોંકે મશહુર હેં, પર મુસ્તહબ યું હે, કે
 સુખ્હોકી નમાન જરા અવ્વલ વકતસે ઉપર કરકે પરહે, કીરા
 અતસે પરહે, ઝોર ઝોહરકી નમાન ગરમીયોમે જરા ઉપરસે પરહે,
 ઝોર મગરેબકી નમાન અખરકે દીન ઉપર કરકે પરહે. ઝોર
 ઇશાકી નમાન બડી રાત ગયે પરહે. ઝોર બાકી નમાજોં અવ્વલ
 વકત પરહે, બેહતર હે જસ વકત સુરજ નીકલે. ઝોર જસ વકત
 દો પહર બરાબર હો, ઝોર જસ વકત સુરજ છુપે, નમાન પર
 હની દુસ્ત નહીં, ન ફરજ ન નશીલ ન નમાન જનાજોંકી ન
 સીજદા તીલાવતકા, પર જસને અસરકી નમાન ન પરહીહો,
 લાચારીકો સુરજકે છુપનેકે વકત પરહ લે. સુખ્હોકી નમાન
 પીછે. સુરજ નીકલનેસે પેહેલે. ઝોર અસરકી નમાનકે પીછે
 સુરજ છુપનેસે પેહલે નફીલે પરહની મકરહહે, પર કઝા
 નમાન જાયેજ હે.

છે ફળે અંદર નમાજકે યેહ હેં—અન્વલ તકબીરે તહ-
રીમા યાને “અલ્લાહો અકબર” કેહકે નમાજ શુર કરની, દુસરે
ખડે હોકે નમાજ પરહની. તીસરે કીરાઅત યાને નમાજ પરહનેમેં કુછ
કુરઆને શરીફ પરહના. ચોથે રકુઅ, પાંચવેં દો સીજદે હર રકઆતમેં
કરને, છઠ્ઠે કાયદે આખેર નમાજકે અત્તતહીયાતકી કદર ખેઠનાં,—ફળે
ઔર વીતર ખેડકે પરહના બજેર ખીમારીકે સહીહ નહીં, ઔર સુન્નત
ઔર નફીલ ખેડકેલી જાગેજ હે, પર ખડે હોકે પરહના બહોત
સવાખહે. યેહ તેરા ફળે નમાજકે હેં, ઇનમેંસે અગર એકબી
તર્ક કરે, નમાજ હુટ જાયે, ફેરકે નમાજ પરહે. ઇમામ આઝમ
સાહેબકે મજહબમેં એક આયતે કુરઆન પરહની નમાજમેં ફરજ
હે, ઔર એક આયતસે છયાદા પરહના વાજેખહે યા સુન્નત, પર
ઔર ઇમામોંકે મજહબમેં “અલહુમ્દ” સારી પરહની ફળે હે.
કીરાઅત દો રકઆત ફરજમેં ફરજ હે. ઔર બાકીમેં સુન્નત હે,
ઔરજને વીતર, ઔર સુન્નત, ઔર નફીલહો, હર રકઆતમેં કીરા
અત ફરજહે.

બયાન વાજેખાતે નમાજ.

વાજેખ નમાજકે ચવદાહેં—અન્વલ સારી અલહુમ્દ પરહની,
દુસરે અલહુમ્દકે પીછે સુરત મીલીહુદ્દ પરહની. તીસરે રકુઅ
સીજદોમેં દેર કરના. ચવથે રકુઅ કરકે સીધા ખડા હોકે સીજ
દેકો જાના. પાંચવેં એક સીજદા કરકે ખેડકે દુસરા સીજદા કરના,
છઠ્ઠે દરમીયાન નમાજકે અત્તતહીયાતકે વાસ્તે ખેઠના. સાતવેં અત્ત
તહીયાત દોનોં કાયદોમેં પરહની. આઠવેં પુકારકે પરહના. જહાં પુકા

રકે પરહતે હેં ઇમામકો. ઓર આહીસ્તા પરહના જહાં આહીસ્ત, પરહતે હેં. નઁવીં “અરસલામુ અલયકુમ” આખેર નમાજકે કેલના. દસવીં દુઆયે કુતુત વીતરમેં પરહતી. ચારવીં છે છે તક ખીરેં દોનોં ઇદકી નમાજમેં પરહના. ચારહવીં ચાર રકઆત ફરજમેં સે દો રકઆત અવ્વલકો કીરાઅતકે વાસ્તે મુકરર કરના. તેરહવીં જો ફરજ બારબાર હર રકઆતમેં આતેહેં કિસમેં રેઆયત કરના, ચવ ધવીં હર વાજેઅમેં તરતીઅ નીગાહ રખતી, સઅ વાજેઅ ચવદા હુયે, ઇતમેંસે અગર ફરદ કરકે એકખી તરક કરેગા નમાજ જતી નહીં, પર નીહાયત મકરહ હોતીહેં, ઓર જતેકે પાસ હોજતી હે, વાજેઅ હેકે ફેરકે કિસ નમાજકો પરહસે. ઓર જો ઇત વાજેઅમેં મેંસે એક યા છયાદા એકસે ભુલકે તરક કીયા, ઓર આખેર નમાજકે સીજદા સહુકા કરલીયા નમાજ સહીહ હુહ. ઓર જો સીજદા સહુકા નકીયા વાજેઅ હે કે નમાજ ફેરકે પરહ. ઓર જો ફેરકે નમાજ ન પરહી ફરજ ઉતર ગયા. પર વાજેઅકે તરકમેં ગુનાહ સરપર રહા, સીજદા સહુકા ચેહ હેકે; જઅ આખેરકી અત્ત તહીયાત પરહ ચુકે, સલામ ફેરકે દો સીજદા કરે, ફેર અત્તતહીયાત દુરદ દુઆ પરહકે સલામ ફેરે, લાજમ હે હર મુસલમાન પરકે અલ્લ હમ્દ ઓર કધ સુરતેં કુરઆનકી ઓર જો બીજકે નમાજકે અંદર પરહી જાયે, ખુઅ સહીહ કરકે યાદ કરે, ઓર નહીતો ગુનાહગાર હોગા, અલ્લકે બાકી ગલતીયોંસે નમાજ જતી રહેગી. અગર અલ્લ હમ્દસે પેલસે ભુલકે સુરત પરહ ગયા, યા એક આયત પરહ ગયા, સીજદા સહુકા વાજેઅ હોગયા, જો અલ્લહમ્દ કે પીછે સુરત પરહના ભુલ ગયા, તીસરી યા ચોથીમેં અલ્લહમ્દ કે પીછે પરહસે ઓર સીજદા સહુ કરે. ઇમામ પર વાજેઅ હેકે, દો રકઆત મુખહો ઓર મગરેઅ, ઓર ઇશા, ઓર જુમા ઓર ઇદેન, ઓર તમામ

તરાવીહમેં કીરાઅત પુકારકે પરહે. અદા પરહતાહો યા કઝા. અગર બુલકે આહિસ્તા પરહે સીજદા સહ નકરે. ઝોર અકેલા આદમી મુખ તારહે, ચાહે ઉત નામાન્નેકો પુકારકે પરહે યા આહિસ્તા. અગર વક્ત પર પરહતાહો પુકારકે પરહના અઝઝાહે. ઝોર જે અકેલા કઝા પરહ તાહો આહિસ્તા પરહે પુકારકે જાએજ નહીં, ઝોર ઝાહર અસરકી નમાજમેં ઝોર હીનકે નરીલોમેં અબ આહિસ્તા પરહે પુકારકે જાએજ નહીં, અગર દો રકઆત પરહકે અત્તતહીયાતકે વાસ્તે ખેદના બુલ ગયા, જાઅ તલક સીધા ખડા નહીં હુવા એઃ જાએ, ઝોર અગર અત્ત તહીયાત પરહે, ઝોર સીજદા સહુકા લાઝમ નહીં. ઝોર જે સીધા ખડા હોયગા શીર નખેડે, આખેર નમાજકે સીજદા સહુ નકરે, ઝોર જે ખેદ જાએગા નમાજ ફટ જાએગી, ઝોર જે ચાર રકઆત પરહકે પાંચવીંકે વાસ્તે ખડા હોયગા, ઝોર અત્તતહીયાત બુલ ગયા જાઅ તલક પાંચવીં રકઆતકા સીજદા નહીં કીયા ખેદ જાએ. ઝોર અત્ત તહીયાત પરહે, ઝોર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દેરે. નમાજ દુરસ્ત હુઈ, ઝોર જે પાંચવીં રકઆતકા સીજદા કીયા, ફરજ બાતેલ હુયે, જે નમાજ નરીલ હુઈ; ચાહીયે અત્તતહીયાત પરહકે સીજદા સહુકા કરકે સલામદે. અબ ચાર રકઆત નરીલ હુઈ, ઝોર એક રકઆત જાએ હુઈ, ઝોર જે ચાહે પાંચવીંકે સાથ એક રકઆત ઝોર પરહકે છે પુરી કરકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે. અબ છેકે નરીલે હો જાએગી, ઝોર ચાર રકઆતકે પીછે અત્તતહીયાત પરહકે બુલકે પાંચવીંકી તરફ ખડા હોજાએ, જાઅ ચાહ આ જાએ ખેદ જાએ. ઝોર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, ઝોર પાંચવીં રકઆત પરહકે છઠી રકઆત ઉસકે સાત મીલાકર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દેગા, તોબી નમાજ સહીલ થાગી, ચાર ફરજ દો નરીલ હોજાએ.

બયાન નમાજકી સુન્નતોંકા.



સુન્નતે મવક કેદા નમાજમેં આરાહેં—એક રકઅ યદેન, યાને દોનોં હાથ કાનોં તલક શુરઅકે વક્ત ઉકાને, દુસરે દોનોં હાથ બાંધકે નમાજ પરહની. તીસરે સુખહા નકટલા હુમ્મા વખે હુમદેકા વતખા ર કસ મોકા વ તઅલા જદ દોકા વ લા ધલા હા ગયરોકા, પરહની. પેહલી રકઆતમેં. ચોથે ‘આઉજે બીટલા હે મીનશ શયતા નીર રજીમ’ પેહલી રકઆતમેં પરહના. પાંચવીં દર રકઆતમેં ‘બીરમીટલા હીર રહમા નીર રહીમ’ પરહના. છઠી તકબીરાત ધનતેકાલાતકે કેહને યાને ઉકેને બેડેને “અલ્લાહો, અકબર” કેહના. સાતવીં રકઅમેં “સુખહાના રજીમી યલ અઝીમ” તીન આર યા પાંચ આર યા સાતઆર કેહના. આઠવીં “સમેઅ અલ્લાહો લેમન હુમેદા, રખાના લકલ હુમદો” કેહના, નવવીં સીજદેમેં “સુખહાના રજીમી યલ આલા” તીનઆર યા પાંચઆર યા સાતઆર કેહના. દસવીં અત્તતહીયાતકે પીછે દુરદ ને અત્તતહીયાતકે સાથ આગે લીખ્ખાહે ઉસકે પીછે જો દુઆ લીખ્ખી હુમદે વોહ પરહની. છસે વોહ દુઆ યાદ નહો કુર આનમેંસે યા હદીસમેંસે યાદ કરકે દુરદકે પીછે પરહે. આરહવીં સુરે અલહમ્દકે આખેર આમીન કેહના.—પેહ આરા સુન્નતે મવ કેકેદા નમાજમેં હેં. ઉસકે સીવા ઝોર બાઝી ચીન્નેં કીતાબોમે સુન્નત લીખ્ખીહેં ઝોર બાઝેમેં મુસ્તહબ, અગર પેહ સારી સુન્નતેં નમાજમેં બગલ લાયા નમાજ કામેલ હુઈ, ઝોર જો ધન મેંસે કોઇ સુન્નત તરક કરે નમાજ સહીહ હે પર મકરહ હોતીહે,

યાને સવાળ કમ હોળતા હે, નમાજ સુન્નત ઓર નરીલ ઇસ વાસ્તે મુકરર હુયે હે. કે જો ફરજ નમાજમેં કુછ તુકસાન ખલલ હુવા હો, ક્યામતકે દીન સુન્નત ઓર નરીલસે પુરી કરદે, ઓર જીસ શખ્સકી નગ્મત હો, ઇસ વાસ્તે હર ઇનસાનપર લાજીમ હેકે. ફરજોકે અદા કરનેમેં બહોત કોશીશ કરે. સબ કારો બાર છોડકે ફરજ અદા કરે, અગર નમાજકા વકત તંગ હો, યા બીમારીસે નમાજ પરહની મુશ્કીલ પડે, યા સફરમેં કાફિલા, જાતાહો ફરજકો અદા કરલે, બાકી નમાજકી દુરસત મીલેતો ઉસેબી પરહે. નહીં તો ખયર. કયું કે ક્યામતકે દીન ફરજોકે તરકસે બડા અજબ હોગા, પર સુન્નતસે કમ, ઓર સુન્નતકે તરકસે ક્યામતકે દીન ઉસે ગુસ્સા કરેગે. ઝીડકેગે, પર અજબ સખ્ત નકરેગે, ઓર મુસ્તહબ ઓર નરીલકે તરક કરનેવાલે બડે દરજોસે મહરમ રહેગે.



બચાન જમાઅતકા.



જમાઅતસે નમાજ પરહની સુન્નતે મવકકેદા હે, બલકે બાકે ઉલમાતે વાજેબ કહાલે, મુસલમાન પર લાજીમ હે, કે જમાઅતકા તક્રીયુદ બહોત રખ્ખે. અગર જમાઅતસે એક નમાજ પરહેગા, સત્તાધરા નમાજોકા સવાળ પાવેગા, ઓર ફરજ નમાજ મસજીદમેં પરહે, અગર ઘરમેં યા દુકાનમેં પરહેગા, એક નમાજકા સવાળ મીલેગા. ઓર જો જુમાઅતકી મસજીદમેં પરહેગા, પાનમો નમાજકા સવાળ મીલેગા. ઓર જો મસજીદે અકમામે પરહેગા, હજર નમાજકા સવાળ મીલેગા. ઓર જો “રસુલ અલય હીસ્સલામ” કી મસજીદમેં પરહેગા, પચામ હજર નમાજકા

સવાળ મીલેગા, ઓર જો કાળે શરીરકી મસજીદમે પરહેગા. લા.
ખ નમાજકા સવાળ મીલેગા.

ખયાન ઈમમાતકા.

ઇમામત અયસા આદમી કરેકે, સારી જમાઅતકે લોજોમે ઇલ્મ
દીનકા જ્યાદા રખતાહો, ઓર કુરઆને શરીફ ખુબ સદી
પરહતા હો. અગર જાહેલ ઇમામ હોગા, અપની ઓર તમામ
મુકતદીયોંકી નમાજ ખોદેગા. ઓર જીસ શખ્સકે મજહબમે
ખલલ હો, નમાજ ઉસકે પીછે મકરહ હે, ઓર નમાજ શસેકકે
પીછેબી સદી, પર મકરહ હે. કાસેક વોહ હે, કે ગુનાહે કબીરા
જીસને કીયા, યા સગીરા, પર જો પકડે હમેશા કીયા કરતા હો,
લડકે નાખાલેગકે પીછે નમાજ સહીહ નહીં, પર તરાહવીકો
બાજે બિલમાને જાએજ રખ્યા હે; ઓર બાજોંને નહીં રખ્યા.
અગર ઇમામ ખીમારીસે બેકકે નમાજ પરહતાહો, ઓર મુકતદી
ખડે, યા ઇમામ ઉજરસે તયમમુમ કરે, ઓર મુકતદી વુજુ કરકે
પરહે જાએજહો, ઓર નમાજ સબકી સહીહ હે; સારી સફકે
પીછે જુદા હોકે એક આદમીકો ખડા હોના મકરહ હે, ઓર
બહોત ખુરા હે. સુન્નત જું હેકે, જખતક સફે અવ્વલ સારી બર
નલે, પીછે કોઈ ખડા નહો. ઓર જો સફમે જગા નરહે, ચાહીયેકે
એક આદમી સફસે નીકલકે પીછલેકે પાસ આકે દો હોજાએ,
ઉસે અકેલા ન છોડે. મુકતદી સખ કધેસે કંઘા મીલાકર બરાબર
ખડે હોં, બીચમે જગા ન છોડે, ઓર પાંડં આગે પીછે કરકે
સફકો ખીંગા ન કરે, કે બહોત ખુરાહે.

બયાન અજ્ઞનકા.

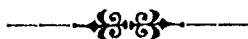
અજ્ઞન કેહની ફરજોંકે વાસ્તે સુન્નતહે; વક્ત પર પરહે ય કઝાહો, ઝોર મુસાશીર જંગલમેંબી અજ્ઞાં કેહકે નમાજ પરહે, ઝોર ચાહે નીરી અકામત કહે, જખ મોઅજ્જનન કહે, “અદલાહો અકબર અદલાહો અકબર અદલાહો અકબર અકબર અદલાહો અકબર.” સુનનેવાલાબી ઉસી તરેહ ચાર બાર કહે, જખખાદ મોઅજ્જન “અશહદોહન લા ઇલાહા ઇલ લલલાહ, અશહદો અન લા ઇલાહા ઇલ લલલાહ” કહે, સુનને વાલાબી યેહી કહે, જખ વોહ કહે, “અશહદો અનના મોહમ મદર રસુલુ લલાહ અશ હદો અનના મોહમ મદર રસુલુલલાહ” યેહબી કહે, જખ વોહ કહે, હૈયા અલસ સલાહ, હૈયા અલસ સલાહ,” યેહ કહે, લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલાહીલ્લાહ” જખ વોહ કહે, “હૈયા અલલ ફલાહ હૈયા અલલ ફલાહ” સુનને વાલાબી વોહી કહે, જખ વોહ કહે, અદલાહો અકબર. અદલાહો અકબર, લા ઇલાહા ઇલ લલાહ,

*ઉપર જો અજ્ઞન લીખ્ખી હુઇ હે, ઉસી તરેહ પાંચોં વક્તોંકી નમાજકે વાસ્તે અજ્ઞન કહે. લેકીન મુખ્તેહાકી અજ્ઞનમેં “હૈયા અલલ ફલાહ” કેહકે ઉસકે પીછે “અરસલાતો ખયરૂન મીનન નોમ” દોબાર કેહકે બાકી અજ્ઞન તમામ કરે, ઝોર ‘અકામત’ મેં “હૈયા અલલ ફલાહ” કે બાદ દોબાર “ફદ કામતીસ સલાત” કેહકે બાકી તમામ કરે. અકામતબી અજ્ઞનકી તરેહ પરહે લેકીન જો ફરક ઉપર લીખ્ખાહે કિતનાકી ફરકહે,

ચેહની કહે. જો કોઇ બાદ અગ્નિને કલમયે શહાદત પરહકે ચેહ દુઆ પરહે, વોહ દુઆ ચેહ હે, “અલ્લા હુમ્મા રખ્યા હા જે હીદ દાઅ વતીત તામ મતે વસ સલાતીલ કાએમતે આતે મોહમ મદા નીલ વસી લતા વલ ફદી લતા વદ દરજતર મ્દીઆ વખ અસહો મકામન મહમુદા, નીલ લજ વાઅત તહુ વરજોકના શફા અત હુ યૌમલ કીયામા ઇન નકાલા તુખસે પુલ મીઆદ” હક તઆલા ઉસકે ગુનાહ બખશે; ઓર હજરત ઉસકી શફાઅત કરે. જસતોર જવાબ અગ્નિપ્રાણે, ઉસીતોર જવાબ અકામતપ્રા હે. પર જબ મોઅગ્નન કહે ‘કદકામતીસ સલાત’ ચે કહે, અકા મહદલાહો વ અદા મહા.’ અગ્નિને પીછે દુઆ કરે જો ચાહે, ઉમ્મીદ કુબુલકીહે.



બયાન તરકીબમેં નમાજ પરહનેકે.



અગ્નિ સુનકે નમાજકે વાસ્તે આહિસ્તા આહિસ્તા ચલકે આવે, દોડકે નચલે, કે પુરા હે. ઓર જમાઅતકે વાસ્તેબી દોડકે ન ચલે, અગર ઇનસાન ચાહેકે જલ્દ નમાજ પરહે. અયસે તોરસેકે જસમેં ફરજ વાજીબ, મુસ્તહબ અદા હોં, ઓર મકરહાતસે ખાલીહો,, વોહ નમાજ યુહે, કે અગ્નિ કહે, ઓર ઊસકે પીછે અકામત યાને તકબીર હો, ઓર “હેયા અલસ સલાત” કે વક્ત ઇમામ ઉહે. ઓર દીલકો ખુદાકી તરફ મુતવજ્જ કરકે નીચત

કરકે, ઓર કદ કામતીસૂસલાત' કે વક્ત દોનોં હાથ કાનોંતક ઉઠાકે, “અટલાહો અકબર” કહે, ઓર મુકતદી ઇમામકે પીછે “અદલાહો અકબર” કહે. ઓર અવરત મુઢોં તલક હાથ ઉ ઠાયે, ઓર દાયાં હાથ બાયેકે ઉપર મરદ નાફસે નીચે, ઓર અવરત છાતીપર બાંધે, ઇમામ આઝમ સોહિબકે મજહબમેં, ઓર ઉલમાકે મજહબમેં મદબી છાતીપર બાંધે. ઓર “મુબહા નકલ્લા હુમ્મા વખે હમદેકા વ તબા ર કસમોકા વ તઆલા જદ્દોકા વલા ઇલાહા ગયરોકા.” સબ નમાઝ આહીસ્તા પરહેં, ઇમામ હો યા મુકતદી યા અકેલા. ફીર ઇમામ અકેલા ‘આઉઝો બીદલાહે મીનશ શયતા નીર રજીમ, બીસમીદલા હીર રહમા નીર રહીમ.’ આહીસ્તા પરહે, મુકતદી ફીર ન પરહેં, ઇમામ ઓર મુનદરદ અકેલા ‘અલહમ્દ’ પરહે, ફીર સારે ‘આમીન’ આહીસ્તા કહેં, ઇમામ આઝમકે મજહબમેં ઇમામ યા મુકતદી, અગર ઇમામફી અલહમ્દ સુને ફીર ઇમામ ઓર અકેલા સુરત પરહે, ઓર મુકતદી ચુપકે સુના કરેં, જબ ફીરાઅત પરહ ચુકે, “અટલાહો અકબર” કેહતા હુ વા રકુઅમેં જાયે, ઓર મુકતદી ઇમામસે પીછે રકુઅ કરેં, ઓર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કુશાદા કરકે દોનોં છુટને મજબુત પકડેં, ઓર દોનોં હાથ સીધે રખ્ખેં, જયસે કમાનકા ચીલ્લા. ઓર સર કમર સુરીં હમવાર બરાબર રહે, સર ઉંચા નીચા નહો. ઓર “મુબહાના રખ્ખીયલ અઝીમ” તીનબાર યા પાંચબાર યા સાતબાર કહેં, ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી સર ઉઠાકે ખડેહોં. ઇમામ સર ઉઠાતે વક્ત “સમેઅ અટલાહે લેમન હમેદા” કહે, ઓર મુકતદી “રખ બના લકલ હમદો

કહે, ઓર અકેલા નમાજ દોનો કહે. ઓર સાહેબેનકે નજદીક ઇમામ પેહી દોનો કહે. બહોત ઉલમાકા ઇસપર અમલ હે, જબ કવમા પુરા કરે, અવ્વલ ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર”. કેહતે હુયે સીજદેમેં જાવે, પેહલે જમીનપર ધુટને શીર દોનો હાથકી ઉંગલીયાં મીલાકે કીબલેકી તરફ કરકે બરાબર ધનોંકે રખે, ઓર બાજુકો બગલસે ઓર પેટકો જનુસે, ઓર પીંડલીકો ઓર બાહોંકો જમીનસે મરદ દુર રખે, ઓર અવરતે ઇત સબકો મીલાકે રખે. ઓર તીનબાર યા પાંચબાર યા સાત બાર “સુબહાના રખમી યલ આલા”, કહે. ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર” કેહતે હુયે સીજદેસે સર ઉઠાકે ચપેન તસલ્લીસે બેઠકે પરહે, “અલ્લા હુમ્મગ ફેરલી વર હુમની વહુદેની વર જોકની વર ફૂઅની વજ બોરની” ઓર જો સારે કલમે ન પરહ સકે એક યા દો કલમે પરહે ગની મતહે. શીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર” કેહતે હુયે દુસરે સીજદેમેં જાવે, તીનબાર યા પાંચબાર યા સાતબાર “સુબહાના રખમી યલ આલા” કહે. શીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર” કેહતે હુયે દુસરી રકબાતકે વારતે ઉઠે. પેહલે માથા નાક શીર દોનો ધુટને ઉઠાકે ખડે હોકે જસતોર પેહલી રકબાત પરહીથી, દુસરી રકબાત પરહે. શીર “સુબહા નકટલા હુમ્મા”, ઓર “આઉજો”, ન પરહે. જબ દુસરી રકબાત પરહ લે, દાહના પાઉં ખડા કરકે ઉંગલીયાં ઉસકી કીબલેકી તરફ કરે, ઓર બાયાં પાઉં, બીછાકે ઉસકે ઉપર બેઠે, ઓર ઉંગલીયાં દોનો હાથકી કીબલેકી તરફ કરકે દોનો જનુપર રખકે અત્તહીયત પરહે. અગર નમાજ દુગાનાહે.

દુરદ, અત્તતહીયાતકે પીછે ઓર દુઆયે માસુરા (જે અત્તતહીયાત કે સાથ શામીઝહે) પરહકે, દોનોં તરફ સલામ દે, યાને “અસ સલામુ અન્નયકુમ વ રહ મતુલ્લા” કહે.

અકેલા નમાઝ સલામકે વકત જુમેં યું નિયત કરેકે, સલામ દોનોં તરફકે શીરીસ્તોંકો કરતાહું, ઓર ઇમામ યું નિયત કરેકે, સલામ મુક્તદીયોંકો ઓર શીરીસ્તોંકો કરતાહું, ઓર મુક્તદી યું સમજેકે, સલામ ઇમામકો ઓર ઇધર ઉધર મુક્તદીયોંકો. ઓર શીરીસ્તોંકો કરતાહું, ઓર જે નમાઝ ત્રીન યા ચાર રકઆત હે. દો રકઆતકે પીછે અત્તતહીયાત પરહકે, ખડા હોકે ત્રીસરી યા ચોથી રકઆત ત્રીરી અઝહમ્મે પરહકે, આખેરકે અત્તતહીયાતકે પીછે દુરદ પરહકે સલામદે. નમાઝ નમાઝમેં સીધા ખડા રહે ઓર ખોઝા દોનોં પાઉં પર બરાબર રખ્ખે, ઓર દોનોં પાઉંકે ખીચ ચાર ઊંગલ ખુદા રખ્ખે, બહોત ચવડા ઓર બહોત તંગ નકરે, ઓર નઝર સીન્દેકી જગે પર રખ્ખે, ઇધર ઉધર ન દેખે, ઓર ઇમામકી મુતાબેઅત હર ખાતમેં કરે, યાને રકુઅ યા કવમા યા સીન્દા, યા જલસેમેં ઇમામસે જલદી ન કરે, કે બહોત યુનાહ હે. જે કોઇ ઇમામસે જલદી કરેગા. સર ઉસકા ગધેકાસા હોગા. ઓર કવમા જલસેકો ખુશ અદા કરે, ઓર નહીંતો ખડા યુનાહગાર હોગા; બલકે ખુદાકે ચોરોમેં લીખ્ખા જાયેગા. ઓર નમાઝકો લાયેક હેકે, નમાઝમેં દીલ ખુદાકી તરફ મુતવજ્જહ રખ્ખે, ઇધર ઉધર ન લેજાયે, કે બહોત ખુરા હે. ઓર જે ખુદા તવશીક દે, બાદ સલામકે ‘આયતુલ કુરસી’ એકખાર, ઓર ‘મુબહા નહા’ તેંતીસખાર, ‘અલહમ્મા લિલ્લાહ’ તેંતીસખાર ઓર “અલ્લાહો અકબર” ચોંતીસખાર, ઓર ‘લા ઇલા

હા ઇલિ લલાહો વહ દહુ લા શરીકા લહુ લહુલ મુલકો
 વ લ હુલ હમદો યોહ ઇ વ યોમીતો બે યદે હીલ ખયર
 વ હોવા અલા કુલ્લે શેઈન કદીર'. એકબાર પરહે, ઓર દુ
 આ જનામે ઇલાહીમે માંગે. ઓર વઝીરકી દુઆયે હદીસ,
 શરીફમે બહોતહે, જે ચાહેસો પરહે,

જે કાઠ ઇમામકો રુકુઅમે પાવે નિયત કરકે ખડા હોકે,
 'અલ્લાહો અકબર' કીયા, દુસરે બાર 'અલ્લાહો અકબર
 કેહતા હુવા રુકુઅમે શરીફ હોખયે, ઓર જે ખડા હોકે એકબાર
 ર 'અલ્લાહો અકબર' કહા, ઓર રુકુઅ કીયા, તોમી નમાઝ
 મેં કાખીત્રા હુવા, ઓર નમાઝ સહીદ હુઈ, પર બાંજે ઉલમાને
 જખ તક દોબાર ન કહે, સહી નહીં રખ્યા હે, ઓર જે નિય
 ત કરકે 'અલ્લાહો અકબર' બુકકે રુકુઅકે નજદીક હોકે કહા,
 નમાઝ સહી ન હુઈ. સખ ઉલમાકે મજહબમે, અગર ફરજ
 નમાઝ કઝાહો, ઓર દુસરે નમાઝકા વકત આવે, યા વીતર ક
 ઝાહો, ઓર ફજરકી નમાઝકા વકત આવે; વાજેઅહેકે, પેહલે ક
 ઝા પરહકે, પીછે ઉસકે અદા પરહે. ઓર જે દોબાર નમાઝે
 કઝાહો વાજેઅ હેકે તરતીયસે પરહે, યાને પેહલે સુખ્હોકી, શીર
 જોહરકી, ઇસીતોર આખેર તક, અગર એક નમાઝ કઝાહો, ઓર
 ઉસકી યાદપર દુસરે વકતકી પરહે, અદા નમાઝ સહી ન હુઈ,
 અગર કઝા નમાઝ યાદ હે, ઓર વકત અદાકા તંગ હે, કે દો
 નાં નમાઝે નહીં પરહ સકતા, ચાહીયે અન્વલ નમાઝ અદા પર
 હે, પીછે ઉસકે કઝા પરહે. ઓર જે કઝા નમાઝ ભુલ ગયા
 ઓર અદા પરહલી. તોમી જખેજ હે; યાદ ઉસકે કઝા પરહલે,
 ઓર જે કીસી શખ્સને છે નમાઝે કઝાકી, અખ સાતવીં

નમાજી ઉસકી યાદપર પરહની જાયેજ હે. જ્ય ઉન છેહોંકો પરહ ચુકેગા. શીર સાહેબે તરતીય હોજાયેગા. અગર બાદ ઉસકે એક યા દો યા ત્રીન યા ચાર યા પાંચ નમાજેં કજા હોં પેલસે કનકે પરહયે. તય વક્તકી નમાજ પરહેગા, ઓર જો છે કજા હુઈશીર તરતીય સાકેત હુઈ, શીર જ્ય ઉન છેયોંકો પરહ લીયા, સાહેબે તરતીય હોગયા. અગર નમાજી નમાજકે અદર કુછ બાત બોલ ઉત્તૂ જાનકે યા ભુલકે યા કીસીકો સલામ કરે. યા જવાબ સલામકા દે. જ્યાનસે ખાવે યા પીવે. યા અવાજ કરકે રોયે દર્દે મુશીબતસે, યા આહ કરે, યા અખ અખ ખાંસે યા કીકને વાલેકો 'યર હુમો કુમુદલા' કહે, યા કીસીને અપની ખબર નેક, યા ખુશીદા બાત કહે, ઓર ઉસને જવાબમેં કલા 'સુખહાનહલા' યા 'અલાહમ્દો લીલ્લાહ' યા નમાજમેં કુરઆન અયસા ગલત પરહા, જીસે માઅને ઓર હોગયે. યા અપને ઇમામકે સીવાયે કીસી ઓરકો ગલતી બતાયા, યા નમાજમેં કુરઆન ભુલ ગયા, ઓર અપને મુકતદીકે સીવા કીસી ઓરકે બતલાનેસે લુકમા લે લીયા, યા નગ્નસત પર સીજદા કીયા, યા કીબલેકી તરફસે છાતી ઉસકી ફેરે, યા નમાજમેં કામ ફરજ બેઉજર તરફ કીયા, યા સી જદેમેં દોનોં પાકે જમીનસે ઉઠાલીયે, યા નમાજમેં કુરઆન દે ખકે પરહા, યા નમાજમેં ઇમામકે આગે ખડા હોગયા, નમાજ ઉસકી ઉન સખ મુરતોમેં બાતેલ હુઈ, યાને દુટ ગઈ, ઓર જાતી રહી, શીર નમાજ પરહે, ઓર જો નમાજકે અંદર અમલે કસીર કીયા, નમાજ દુટી. અમલે કસીર વોહ હે, કે જો કામ દોનોં હાથોંસે હુવા કરતાહે. ઓર નમાજીને ઉસી કામકો દોનોં હાથોંસે કીયા, યા એક હાથસે કીયા, નમાજ દુટી, અગર નમાજમેં મુસકુરાયા, ખગેર આવાજકે, નવુજી જાયે ન નમાજ, ઓર જો આ

વાજસે હંસા પર ઉસને સુના ગેરને નસુના, અયસી હંસીસે ન માજ જાતીહે. પર વુઝુમેં ખલલ નહીં હોતા, ઓર જો ખીલ ખીલાકર હંસા, ગેરોંને સુના વુઝુભી ગયા, ઓર નમાજભી ગઇ, અગર કરદ કરકે વુઝુ તોડે નમાજ ફાસેદ હુઇ, અગર તીનખાર યા એક રૂકુનકે અંદર નમાજમેં બદન ખુજલાયા નમાજ ફાસેદ હુઇ,

સિપારયે અમ.

સુરતુલ ફતેહા.

ખિસ મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલ હુમ્દો લિલ્લાહે રખ્ખીલ આ લ મીન. અર રહમા નીર રહીમ. મલેકે યવમીદ દીન, ઇયાકા ના ખુદો વઇયાકા નસ્ત ઇન, એહદે નસ સિરાતલ મુસત ફીમા, સિરાતલ લજના અન અમતા અલય હીમ, ગય રીલ મગદુબે અલય હીમ, વલદ દાલ્લીન (આમીન)

સુરતુન નાસ.

ખિસ મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ

કલ આઉ જો બે રખખીન નાસે, મલેકીન નાસે,

ઇલાહીન નાસ, મીન શરરીલ વસવાસીલ ખત્રાસ, અલ
લજી ચેા વસવેસો ફી સુદુરીન નાસે, મીનલ જીન ન
વન નાસ.

સુરતુલ ફલકે,
ખિસ મિદ્દા હિર રહમા નિર રહીમ.

કુલ આઊને બે રખખીલ ફ લ કે, મીન શરરેમાખ લ
ક. વમીન શરરે ગાસેકીન ઇબ વકબ, વમીન શરરીન નફ
ફા સાતે ફીલઓ ક દે, વમીન શરરે હાસેદીન ઇબ હસદ.

સુરતુલ ઇખલાસ,
ખિસ મિદ્દા હિર રહમા નિર રહીમ.

કુલ હો વલ્લાહો અહદ. અલ્લા હુસ સમદ, લમ
યલીદ, વલમ યુલદ વલમ યકુલે લહુ, કોફોવન અહદ.

સુરયે તબ ખત,
ખિસ મિદ્દા હિર રહમા નિર રહીમ.

તબ ખત યદા અખી લ હ ખીવ વ તખ્યા અમા

ગના અનહો માલોહુ વમા કસળ, સયસલા નારન જાતા
લ હ બીવં વમરા અતોહ, હમમા લતલહ ત બે શીજી
દેહા હબલુમ મીમ મસદ.

સુરતુન નસર.

ખસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

ઈજા જાઆ નસરૂલાહે વલે ફતહો, વ ર અય તન
નાસા યદ ખુલુના શીદીનીલાહે અફવાજ, ફસળ બેહ
બેહમદે રબેકા વસતગ ફેરહો, ઇન નહુ કાના તવવાબા,

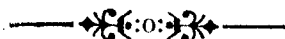
સુરતુલ કાફેર.

ખિસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

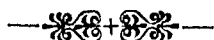
કુલ યા અઇયોહલ કાફેરના, લા આબુદો માતા
ખુદુના, વ લા અનતુમ આબેદુના માઆબુદ, વલા અના
આબેદુમ મા અબદતુમ, વલા અનતુમ આબેદુના મા
આબુદ લકુમ દીનોકુમ વલે યદીન.

સુરતુલ કવસર.

ખિસમિદ્દા હિર રહમા નીર રહીમ.



ઇન્ના આતયના કલ કવસર, ફસલ્લે લે રખેકા
વનહર, ઇનના શાનેઅકા હોવલ અખતર.



સુરતુલ માઉન.

ખિસમિદ્દા હિર રહમા નીર રહીમ.



અ ર અયતલ લજ યો કજજેખો ખીદ દીન, ફજ
લેકલ લજ યદો ઉલ યતીમા વલા યહુદદો અલા તઆ
મીલ મીસકીન, ફ વય લુલ લીલ મુસલ્લી નલ લજ નહુમ
અન સલાતીહીમ સાહુન, અલ લજ નહુમ યોરાઉના
વયમના ઉનલ માઉન.



સરતુલ કુરેશ.

ખિસમિદ્દા હિર રહમા નીર રહીમ.



લેઇલાફે કુરેશીન, ઇલાફેહીમ રેહમતશ શીતાયે

વસસેફ, ફલ યાબુદુ રખ્યા હાજલ ખયતીલ લજી અ
તઆ મહુમ મીન જુ ઇવ, વઆ મ ન હુમ મીન ખોફ.

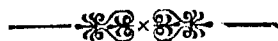


સુરતુલ ફીલ.

સિખ મિલ્લ હિર રહમા નીર રહીમ.



અલમ તરા કયફા ફાઆલા રખોકા ખેઅસહા ખીલ
ફીલ, અલમ યજઅલ કય દહુમ ફી તદલીલીવ, વ અર
સલા અલયહીમ તયરન અખાખીલ, તરમીહીમ ખેહીજ
રતીમ મીન સીજજલીન, ફ જાઆ લહુમ કાઅસફીમ
માફુલ.



સુરતુલ હોમઝા.

ખિસ મિલ્લ હિર રહમા નીર રહીમ.

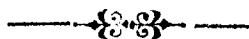


વયલુલ્લે કલ્લે હો મ જતીલ લો મ જા, નીલ લજી
જ મ આ માલવ વ અદ દ દ હુ, યહ સખો અનના માલહુ
અખ લ દા, કલ્લો લયુન ખજનના ફીલ હો ત મતે, વમા
અદરાકા મલ હો ત મા, નાફ્ફાહીલ મુ ક દ તુલ લતી
તત તલેઓ અલલ અફયેદા, ઇન નહા અલયહીમ મુ સ
દ તુન ફી અમ દીમ મોમદ દદા.



સુરતુલ અસર

ખિસ મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ

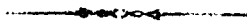


વલ અસરે, ઈન નલ ઈનસાના લક્ષી ખુસરીન, ઈલિ
લલ લજના આ મનુ વઆમેલુસ સાલેહાતે વ ત વા
સવળીલ હકકે; વ ત વા સવળીલ સખરે.



સુરતુલ તકાસોર.

ખિસ મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.



અલ્લાહો મુત તકાસોરો, હત તા જુરો મુલ મકા
ઝેર, કહ્વા સવક્ષ તા લ મુના સુમમા કહ્વા સવક્ષ તા
લ મુન, કહ્વા લવ તા લ મુના ઇલમત્ર યકીન, લ ત રા
પુન નલ જહીમા સુમમા લ ત રા પુન નહા અયનલ યકી
ન, સુમમા લતુસ અલનતા યવમા ઇજિન અનીન નઈમ.



સુરતુલ અલકારેઆ.

ખિસ મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.



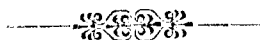
અલકારેઆતો મલકારેઆ. વમા અદરાકા મલ

કારેઆ, યવમા યકુતુન નાસો કલ ફરાશીલ મળસુસે,
 વ ત કુતુલ જીઆલો કલ એહનીલ મનકુશ, ફઅમ
 મા મન સકોલત મવાજીનોહુ, ફહોવા ફી ઇ શતીર
 રાદીયા, વ અમમા મન ખફ ફત મવાજી નોહુ, ફ ઉમ
 મોહુ હાવીયા, વમા અદરાકા માદીયા, નાફન
 હામીયા.



સુરતુલ આદીયા.

ખિસ મીક્ષા હિર રહમા નીર રહીમ.



વલ આદીયાતે દળહન, ફલ સુરીયાતે કેદ હન
 ફલ સુગીરાતે સુળહા, ફઆ સરના ખીદી ન કે અન, ફ
 વ સતના ખીદી જમઆ, ઇન નલ ઇનસાના લે રળએહી લ
 કુતુહ વ ઇન નહુ અલા જલેકા ત શહીદ, વઇન
 નહુ લે હુળખીલ ખયરે લ શદીદ, અ ફ લા યા
 લમો ઇબ્ન ખોઅસેરા માફીલ કુબુરે વહુસ સેલા
 માફીસ સુદુર, ઇનના રળ બહુમ ખીદીમ યવમા
 જીલ લ ખ ખીર.



સુ ર તુઝ ઝીલઝાલ.

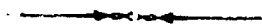
ખિસ મીઘા હિર રહમા નીર રહિમ.



ઇજા ઝુલઝે લતીલ અરદો ઝીલ ઝા લહા, વ અખ
ર જતીલ અરદો અસકા લહા, વ કાલલ ઇનસાનો
મા લહા, યવમા ઇજા તોહદદેસો અખખા રહા,
ખેઅનના રખ બકા અવહા લહા, યવમા ઇજા યસદુરન
નાસો અશતા તલ લેયરવ આમા લહુમ, ફમય યામલ
મિસકાલા જર રતીન ખેરય યરા, વ મય યામલ
મિસકાલા જર રતીન શર રય યરા.

સુરતુલ ઝેયેના.

ખિસ મીઘા હીર રહમા નીર રહિમ.



લમયોકો નીલ લજના ક ફ રૂ મીન અહલીલ
કિતાખે વલ મુશરેકીના મુન ફક્કીના હતતા તાતીયા હુમુલ
ઝેયેના, રસુલુમ મીનઘાહે યતલુ સોહોફમ મુ
તહ હ ર તન, પ્રીહા કોત્રોખુન ફેયેમા, વમા ત
ફર રકત લજના ઉતુલ કિતાખા ઇજા મીન બાદે
માખઅત હુમુલ ઝેયેના વમા ઉમેરૂ ઇજા લે યા

પુદ્ગલાડા મુખલે સીના લહુદ દીના હો ન ફાઆ
વયોકી મુસ સલાતા વ યુ તુઝ ઝકાતા વ જાલેકા
દીનુત કેયેમા, ઇન નલ લજના ક ફ રૂ મીન અહ
લીલ કીતાએ વલ મુશરેકીના શીનારે જહન નમા
ખાલેદીના શીહા ઓલાએકા હુમ શરફ બરીયા,
ઇન નલ લજના આ મનુ વઆમેલુસ સાલેહાતે ઓલા
એકા હુમ ખયરફ બરીયા, જઝા ઓહુમ ઇનદા રખ
ખીહીમ જનનાતે અદનીન તજરી મીન તહતે હલ
અનહરે ખાલેદીના શીહા અ બ દા, રદી અહ્લાહો
અનહુમ વ રદુ અનહો જાલેકા લેમન ખશીયા રખ્યા

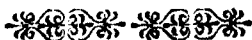


સુરતુલ કદર.

ખિમ મીઝા હિર રહમા નિર રહીમ.



ઇનના અનઝલનાહો શી લય લતીત કદરે,
વમા અદરાકા મા લય લતુલ કદરે. લય લતુલ
કદરે ખય રૂમ મીન અતફે શહર. તનજ ઝલુત
મલા યે ક તો વર રૂહો શીહા એ ઇજને રખ ખીહીમ
મીન કુદ્દે અમરીન સલામ, હીયા હતતા મત લ
ઇલ ફજરે.



અયાન ફરકમેં મદ્દ ઝોર અવરતકી નમાજમેં.

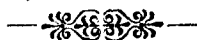
અવરત તકબીરે તહરીમામેં મુઢોં તક હાથ ઉઠાયે, ઝોર મદ્દ કાનોં તક, અવરતોં રીતેપર હાથ યાંધે, ઝોર મદ્દ નીચે નાફકે. અવરતોં સીજદેમેં હાથ જમીનસે ઝોર રાનોં પેટસે મીચી રખ્ખે, ઝોર મરદ અલાહેદા, અવરતોં અત્તતહીયાત પરહનેકે લીચે દોનોં પાઉં દાહને તરફ નીકાલકર બેઠે, ઝોર મરદ બાયે પાઉંપર ઇસ તરેહ બેઠે, કે ઉગલીયોકા મોંહ દાહને જનીઅ રહે, અવરતોં અઆવાજે બુલંદ એક હરફલી ન પરહે, ઝોર તકબીરે તશરીફલી અવરતોં આહીસ્તા કહે, ઝોર મરદ જહરીમેં જહર કરે, નમાજ જુમાકી અવરતોં પર ફરજ નહીં, મરદોંપર ફરજ હે. નમાજે ઇદેન અવરતોં પર વાજેઅ નહીં. મરદોંપર વાજેઅ હે. જમા અતસે નમાજ પરહની અવરતોંપર સુન્નતે મવકકેદા નહીં, મરદોંપર સુન્નતે મવકકેદા હે. અવરતોં સીરફ અવરતોંકી ઇમા મત કર સકતીહે, ઝોર મરદ દોનોંકી. અવરત ઇમામ હોતો સફકે દરમીયનમેં ખડી રહે. અવરતકો સફે આખીરમેં જુયાદા સવાબહે, ઝોર મરદોંકો સફે અબ્વલમેં જુયાદા સવાબ મીલતાહે.

અયાન મકરૂહાતે નમાજકા.

મકરૂહાત નમાજકે બહોત હે. બાજે ઝુરરી અયાન હે.

તેહું. અગર વાળેખ નમાજકા તરફ કીયા મકરહ તહરીમી હુધ, વાને બહોત મકરહ હુધ; વાળેખહે કે અયસી નમાજ ફેરકે પરહે, ઝોર જો સુન્નતે મવકકેદા તરફકી, તોભી ફેરકર પરહે. ઝોર જો મુસ્તહબ તરફ કીયા, નમાજ સહીહ હે, પર યોગસા સવાબ કમ હુવા. નમાજમેં હરકતે અબસ યાને બે ફાયેદા કરની મકરહ હે. અગર યોડીહે, ઝોર જો બહોતહે નમાજ ફાસેદ હોતી હે. નમાજમેં માથેકી મીટી પુછની મકરહ હે, ઝોર કપડેકો મીટીસે બચાનેકે વાસ્તે ઉઠાના મકરહ હે, ઝોર કપડેકો કાંધેપર ડાલકે દોનોં તરફસે લટકાના, યા કુરતા યા જમા ફેરકે બંદ ઉસકે ન બાંધને મકરહ હે, સર નંગે નમાજ કરની મકરહ હે, સર પર બાલોંકા ગુડા બાંધકે નમાજ મકરહ હે. બલકે સવાબ યું હે, કે બાલોંકા નમાજકે બક્ત ખોલદે, તો વોહની સીજદા કરેં, માથેકે આગેસે કંકર મીટી દુર કરની મકરહ હે, જો સીજદા હોસકે, અગર જો ન હોસકે, ઝેકબાર યા દોબાર દુર કરે, તીનબાર ન કરે. ઉંગલી યાં નમાજમેં ચટકાની મકરહ હે. નમાજમેં ઇધર ઉધર દેખ ના, યા આસમાનકી તરફ દેખના યા હીલના દાહને તરફ બાંધે તરફ, ઝોર જમાઇ લેના અંગડાઇ તોડની, જમીનપર સીજદા કરતેમેં બાંહે ડાલની, યા પેટસે રાન મીલાની મકરહ હે. ઝોર મરદકો લાલ, જર્દ કપડોંસે યા રેશમી કપડોંસે યા ઘેરા પધડી સરપર બાંધકે નમાજ મકરહ હે. ઝોર જીન કપડોંમેં આદમી યા જાન વરકી મુરતહો, નમાજ પરહની મકરહ હે. ઝોર નમાજકે આગે ચલા જાના બહોત બડા ગુનાહ હે. ઇસ વાસ્તે નમાજકો લાયક હેકે, જીસ જગે રસ્તા ચલતાહો નમાજ ન પરહે, બલકે ઝેક લકડી અપને આગે ખડી કરકે પરહે. નમાજમેં ખાંસના ખુબ

નહીં. જખતલકકે જોર ન કરે, લાચારીકો મોઆફ હે, જસ વક્ત ભુખ ગાલેખ હો, ઝોર ખાનાબી તૈયાર હો, ઝોર વક્ત ખડાહો, યા ધનિસાનકો એહતીયાજ મકાને બુરર યા પેશાખકી હો, નમાજ મકરહ હે, અબ્વલ ખાતેર જમા કરકે નમાજ પરહે. જો નમાજ મકરહહો, ફેરકે પરહના ખુખહે, તો કયામતકે અગ્નખસે છુટે, ઝોર જો નમાજ ન પરહા, ફરજ સરસે ઉતરા, પર તકસીરવાર હુવા.



ખયાન ખીમારકી નમાજમેં

અગર ધનિસાન ખીમારહો. અયસાકે ખડા ન હોસકે, એકકે નમાજ પરહે. ઝોર રકુઅ સીજદા કરે, ઝોર જો રકુઅ સીજદાબી ન હોસકે તો દોનોંકે વાસ્તે ધશારા કરે, પર રકુઅકે વાસ્તે થોડા બુકાવે. સીજદેકે વાસ્તે બહોત બુકાવે, ઝોર જો એકનેકી તાકત નહો, લેટકે નમાજ ધશારેસે પરહે, ચીટ લેટે, ઝોર પાઉ કીખલેકે તરફ કરકે, યા જયસા ગોરમેં લીયાતેહોં, ઉસીતોર લેટકર કીખલેકી તરફ મુંહ કરકે, ઝોર જો અયસા ખીમારહો, કે ધશારતકે વાસ્તેબી સર ઉઠા નહોં સકતા નમા જ મવકુફ રખ્ખે, જખતક હકતઆલા સર ઉઠાનેકી તાકત દે; જખ તાકત સર ઉઠાનેકી આવે, નમાજ શુર કરે, ઝોર બાજે ઉલમાને કહા હે, જસે તાકાત સર ઉઠાનેકી નહો. દીલમેં નીયત કરકે દી લસે નમાજ પરહે, ઝોર પલકોંસે ધશારા રકુઅ સીજદોંકા કરે, ગરજ નમાજ ન છોડે, કે છોડના નમાજકા બહોત બદ્દખીજ હે. કયામતકે દીન ખેનમાજકો સખત અગ્નખ હોગા.



બયાન મુસાફરકી નમાજમેં.

અગર ઇનસાન ત્રીન મનજીલ યા જીયાદ સફરકા ઇરાદા કરકે અપને ઘરસે બાહર નીકલે, ઓર ઇમારત શહેરકીસે બાહર હો, અથ યે શખ્સ મુસાફીર હુવા. ચાહીયે કે ચાર રકઆત ફરજ કો હો રકઆત પરહે. યાને ઝાહર, અસર ઓર ઇશાકી નમાજ હો રકઆત પરહે, ઓર ફજર, મગરેબકી નમાજ પુરી પરહે, કમ ન કરે, ઓર જો મુસાફર ઇમામ હો, ઓર મુકીમ મુક્તદી હો, મુસાફર અપની હો રકઆત પરહકે સલામ ફેરે. ઓર મુકીમ મુક્તદી ખડા હોકે હો રકઆત અપની બાકી પરહકે સલામ ફેરે, અગર મુસાફીર અપને ઘર આયા, અથ સફર તમામ હુવા, ચારોં રકઆત આકે ઘરમેં પરહે. ઓર જો રાહમેં મુસાફરને કીસી શહેરમેં, યા કીસી ગાંવમેં પંધરા દીન યા પંધરા દીનસે જીયાદ રેહ નેકા ઇરાદા કીયા, તોબી ચાર રકઆત પરહા કરે, જથ ઉસ મકાનસે, સફર કરેગા, ફીર દુગાના પરહેગા, મુસાફર સુન્નતોંકો કમ ન કરે, પર જો રાહમેં ચલા જતતા હો, ઓર સુન્નત પરહનેકી કુરસત ન પાવે, સુન્નત મતકુફ કરે, ઓર ફરજ પરહલે.

બયાન નમાજે જુમઆકા,

૨, રકઆત તહયતલ પુઝુ, ૪, રકઆત કબલલ જુમા સુન્નત,
૨, રકઆત ફજર, ૪, રકઆત બાદલ જુમા સુન્નત, ૨ રકઆત
બાદલ જુમા સુન્નત, ૨, રકઆત બાદલ જુમા નશીલ, - ઇસતોર
૧૬, રકઆત જુમાકી હો.

૨, રકઆત તહય તલ વુજુકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીયા લીલાહે તઆલા રકઆ તયને સલાતલ તહય તલ વુજુએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૪, રકઆત કમલલ જુમા સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીયા લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન કમલલ જુમોઅતે સુન્નતા રમુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, દો રક આત ફર્જકી નિયત.

નવયતો અન ઉસકેતા ફરફઝ ઓહરે અન જુમ મતી બે અહાએ રકઆતયને સલાતીલ જુમોઅતે ઇક ત હયતો બે હાજલ ઇમામ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૪, રકઆત બદલ જુમા સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીયા લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન બાદલ જુમોઅતે સુન્નતા રમુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, રકઆત બાદલ જુમા સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીયા લીલાહે તઆલા રકઆ

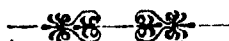
તીન સલાતલ બાદલ જુમોઅતે સુન્નતા રમુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કામતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, રકઆત નફીલ બાદલ જુમાકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીયા લીલાહે તઆલા રકઆ તયને નફલીલ બાદલ જુમોઅતે મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કામતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

નમાજ જુમઆકી ફરજ હે. દો રકઆતસે શેહર મેં. અકેલે સહીહ નહીં, ગાઉમેંબી સહીહ નહીં, જુમઆકી ફરજ પરહનેસે ઝોહરકી નમાજ સરસે ઊતર જતીહે. જુમઆકે દીન દો પહરકે બાદ વક્ત અજાકે, ખરીદો ફરોખ્ત હરામ હે, તૈયા રી નમાજકી કરે, ઓર દુનિયાકે કારોબાર મવકુફ કરે, જખ ઇમા મ ખુતબા પરહે, ઉસકી તરફ સખ મુત વજ્જહ હોકે, ખુતબા સુને, અવ્વલસે આખેર તક; ખુતબેકે વક્ત ખાતેં ન કરે, ઓર નમાજ સુન્નત, નફીલ ન પરહે; ચુપ બયકે રહે. જખ નમાજ હોલે ખરીદો ફરોખ્ત મુબાહ હુયે, જુમઆકે દીન શેહરમેં ઝોહરકી નમાજ જમાઅતસે મકરૂહ હે—તરકીબ જુમઆકી નમાજ પરહ નેકી,—પેહલે વુજુ કરકે દો રકઆત તહયતલ વુજુ પરહે, બાદ મો અજ્જન જખ સલાત કહે ઉસવક્ત ચાર રકઆત કબલ જુમઆ સુન્નત પરહે, ઉસકે બાદ મોઅજ્જન અજાં કહે, ઓર ખતીબ ખુતબા પરહે, જખ ખતીબ ખુતબા પરહ ચુકે, તખ બાદ જમા અતસે દો રકઆત ફરજ પરહે. બાદ ચાર રકઆત સુન્નત બાદલ જુ મઆ, શીર દો રકઆત સુન્નત ઓર દો રકઆત નફીલ પરહે, નમાજ તમામ હુઇ.

ખયાન નમાજે ઇદેનકા



ઈદુલશીતરકી નમાજકી નિયત—નવયતો અન ઓસ લીઆ લીલાહે તઆલા રકઆતયને માઆ સોતતા તક ખીરાતીન સલાતા ઇદીલશીતરે ઇક તદયતો બેહાજલ ઇમામ સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર,—નિયત નમાજ ઇદુદદોહાકી,

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ તયને માઆ સોતતા તક ખીરાતીન સલાતા ઇદીલ અહ હા ઇક તદયતો બેહાજલ ઇમામ સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

ઈદુલશીતરકે દીન સુન્નત યું હેકે, પેહલે કુછ ખાવે, ઓર મીસવાક કરે, ઓર યુસલ કરકે અછછે કપડે પેહને, ઓર ખુશ બુ અગર મુયસ્સર હો લગાવે; ઓર સદકા ફીતરકા ફકીરોંકો દેકે ઇદગાહકો નમાજકે વાસ્તે જાવે, ઓર રાહમેં આહિસ્તા આહિસ્તા તકબીર કહેતા હુવા ચલાગવે, ઓર જખ ઇદગાહમેં પહોંચે તકબીર મવકુફ કરે, તકબીર યું હે, “અટલાહો અકબર અટલાહો અકબર લા ઇ લાહા ઇલ લટલાહો વટલાહો અકબર અટલાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હુમ્દ.” વક્ત નમાજે ઇદેનકા ઇશરાકકે વક્તસે દોપહેરતક હે, ઇદેનકી નમાજ યું પરહે—પેહલે નિયત કરકે તકબીરે તહરીમાકે બાદ હાથ બાંધે કે ‘મુબહાનકદના હુમ્મા’ પુરી પરહે, જખ પરહ ચુકે દોનોં

હાથ કાનોં તલક ઉઠાડે, ‘અદલાહો અકબર’ કહે. ઓર હાથ ઊઠે, ફીર હાથ ઉઠાડે ‘અદલાહો અકબર’ કહેકે હાથ બાંધલે, ઓર ફીરાઅત પરહે, ઓર રકુઅ, સીજદે કરકે એક રકઆત પુરી કરે, ઓર દુસરી રકઆતમેં જમ ફીરાઅત પરહ ચુકે; ઉસીતોર તીન બાર ‘અદલાહો અકબર’ કહેકે ફીર હાથ તીસરી બાર ન બાંધે, બલકે ચોથી બાર ‘અદલાહો અકબર’ કહેકે રકુઅ કરે, ઓર દુસરી રકઆતબી પુરી કરકે અતતહીયાત પરહકે નમાજ તમામ કરે. ઇદુદદોહાકે દીનબી યુંહી કરે, જયસે ઇદુલફીતરમેં હે, પર નમાજસે પેહલે ન ખાપે, બલકે બાદ નમાજે ઇદકે અપની કુરબાનીમેંસે ખાવે, ઓર રાહમેં તકબીર પુકારકે પરહતા ચલે, ઓર દોનોં ઇદોંમેં બેહતર યું હે કે એક રાહસે જાવે દુસરી રાહસે આવે. નવવીં તારીખ જલહજકીસે તેરવીં તારીખ અસરકી નમાજ તલક એક બાર પીછે હર નમાજ ફરજકે તકબીર પુકારકે કહે. વોહ પેહે. અદલાહો અકબર અદલાહો અકબર લા ઇલાહા ઇલ લહલાહો વદલાહો અકબર અદલાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.’



બયાન નમાજે* તરાવીહકા.



નિયત તરાહવીહકી નમાજકી—નવયતો અન ઓસ

*તરાહવીહમેં દો રકઆતકી નિયત કરે તો, ઉપરજો નિયત લીખ્ખી હુઇ વોહી પરહે લેકીન જો ચાર રકઆતકી નિયત કરે તો રકઆતયને લીખ્ખાહે, વહાં ‘અરઆ રકઆતીન’ પરહે. ઓર અગર અકેલા નમાજ પરહેતો, પેહ નીશાનીકે ખીચકી ઇબારત છોડ દે, ઓર ઇમામકે સાથ પરહતા હોતો, ઇસકુ નંછોડે.

લક્ષ્મીઆ લીલલાહે તઆલા+રકઆતયને+સુન્નત તરાવીહ.
 ઇકતદયતો ખે હાજલ ઇમામ સુ ત વજ જેહન ઇલા
 જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

જસરોજ રમગનકા ચાન દેખે ઉસ રાતસે તરાવીહકો શુર
 કરે. ઓર જખ શબ્દાલ મહીનેકા ચાન દેખે ઉસ રાતકો તરાવીહ
 મોકુફ કરે. તરાવીહકી ખીસ રકઆતે હે, ઓર ઉસકે પરહનેકી
 તરકીખ ઇસતોર હે—યાને પેહલે ઇશાકી ચાર રકઆત સુન્નત, ઓર
 ચાર રકઆત ફરજ પરહે, બાદ દો રકઆત સુન્નત, ઓર દો રકઆત
 નશીલ પરહે. ઇસતોર ઇશાકી બારા રકઆત પરહકે તરાવીહકે
 વાસ્તે સખ મીલકે સલાત કહે, વેહ ચેહ હે.

અમ સલાતો સુન્નત તરાવીહ વરહ મ તુલ્લાહે લા
 ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વહ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર
 વલીલ્લા હીલ હમ્દ. ચેસલાત કહે, બાદ નિયત નમાજકી કરકે
 દો રકઆત પરહે, જખ દો રકઆત પરહ ચુકે, તખ ચેહ પરહે.
 “ફદલુમ મીનલ્લાહે વ નેઅ મતુવં વ મગફે રતુન વ રહ
 મા, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વહ્લાહો અકબર, અલ્લાહો
 અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.” ફીર દુસરી દો રકઆત પરહે.
 ઓર પરહે બાદ ચેહ દુઆ પરહે “સુબહાના જીલ મુલકે વલ
 મલકુત, સુબહાના જીલ ઇજજતે વલ અઝમતે વલ હયબતે
 વલ કુદરતે વલ બહાએ વલ કીબરીયાએ વલ જખરૂત
 સુબહાનલ મલેકીલ કુદ્દુસ; સુબહાનલ મલેકીન હઇલ
 લજી લા યનામો વલા યમુતો વલા યપુતો સુબખુ હુન
 કુદ્દુ સુન રખોના વ રખુલ મલાયે ક તે વર રહ.”

ધસકે. બાદ કોઇ દુઆ ને આગે ધસ રીસાલેમેં લીખખી હુઇએ, ઉનમેંસે યા દુસરી કોઇ પરહે. ઝોર દુઆકે બાદ “નખીઓના મોહમ મદ. નીલ ખદરો સદ્લુ અલયહે સલ લદનાહો અલયહે વ સલમ, વ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ. પરહે.

ઉપર ને બયાન લીખખાહે, ઇસતોર તમામ તરાવીહમેં અમલ કરે, યાને હર દો રકઆતકે બાદ ફદલુમ મીનદનાહો, તકબીર પુરી પરહે, ઝોર જખ ચાર હોવે તખ સુખહાના જલ મુદકે પુરી પરહે, ઝોર દુઆ પરહે; ઝોર જખ ચાર રકઆત હોવે ઝોર દુઆ પરહે, ઉસકે બાદ નખીઓના મોહમ લીખખા હે-વોહ પુરી પરહે. ઝોર જખ ચાર રકઆત હોવે, ઝોર સુખહાના જલ મુદકે પરહેકે દુઆ પરહે. બાદ ખતીફતે રસુલીલાહે ખીસ સીદકે વત તહકીક, કાનેલલ કુપુરતે વજ જનદીક; અમીરીલ મોમીનીના વ ઇમામીલ મુત તફીના સૈયદેના અખી ખકરે નીસ સીદદીક, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.’ પરહે, ઝોર જખ ચાર રકઆત હોવે તખ ૨ ઇ સુલ અસહાખે મુનવ વેરૂલ મસજેદે વલ મીમ ખરે વલ મેહરાખ, અમીરીલ મોમીનીના વ ઇમામુલ આદે લીના સૈયદોના ઉ મ રખનીલ ખત તાખ, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.’ પરહે. ઝોર જખ સોલા રકઆત હોવે તખ

જામેજિલ કુરઆને ક મસલીત તરતીએ શ્રી લવહીર
રહમાને ઇમામુલ મુનવ વરેઇના અમીરીલ મોમેનીના સૈય
હોના ઉસમા નખનો અફકાન, રદી અલ્લાહો તઆલા
અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર વત્તીલ્લા
હીલ હમ્દ.' પરહે, ઓર જખ ખીસ રકઆત હોયુકે, તખ 'અ
સ હુલ્લા હીલ ગાલેએ મઝહૂલ અજઝેએ વલ ગરાએએ
ઇમામુલ અશ જઇના અમીરીલ મોમેનીના સૈયહોના
અલી યોખનો અખી તાલેએ, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો,
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર વત્તીલ્લા હીલ
હમ્દ.' પરહે. ઇસકે બાદ વીતરકી ત્રીન રકઆત ઇમામકે સાથ
પરહે, ઓર દો રકઆત નશીલ ઇશાકી પરહે. બાદ કોઇ
દુઆ પરહે.



ખયાન આશુરેકી નમાજકા.



આશુરેકે દીન છે રકઆત પરહે, હર રકઆતમે બાદ સુરે
ફાતેહાકે વશશમ્સ એકબાર, ઓર કદર એકબાર, ઓર સુરે ઇબ્ર
ગુલ જલતીલ અરદો એકબાર, ઓર ત્રીન કુલ એક એકબાર
પરહે. બાદ સલામકે સીજદેમે કુલયા ઐયોહલ કાફરન સાતબાર
પરહે, તમામ ગુનાહ બખ્શે જાયે.



બ્યાન તહજજુદકી નમાજકા.



બારા રક્આત નમાજ તહજજુદકી હે, ઓર ઇસકે પરહનેકી બહોત તરકીબે હે, લેકીન સહેલતર તરકીબ ચેહહે, કે હર રક્આત મેં બાદ સુરે ફાતેહાકે સુરે ફુલહો વલ્લાહકો પેહલી રક્આતમેં બારા મરતબે, દુસરીમેં બારા મરતબે ઓર તીસરીમેં દસબાર, ઇસ તોર હર રક્આતમેં એક એક બાર કમતી પરહે, તે બાબેરકી રક્આતમેં એકબાર ફુલહો વલ્લાહ પરહની હોગી. ચેહ નમાજ બાદ ઇશાકે દેરસે પરહે. ઓર ઇસકો પરહની મંજુર હો, તે ઇ શામેં બીતર ન પરહે. જય તહજ જુદકી નમાજ પરહલે. તબ બાદ બીતર પરહે.



બ્યાન કુશુક વ ખુશુક ઓર ઇસતીસ કાકી નમાજકા.

જય સુરજમેં ગહન લગે, તે હસ વકત ઇમામે જુમ-આકો ચાહીયે, કે હો રક્આત નમાજ લોગોંકે સાથ પરહે, ઓર ઇસ નમાજકે લીયે અગ્નન ઓર અકામત નહીં હે, બલકે ફકત “અસં સલાતો જામેઆ.” કે લફઝસે નીદા કરહે, તાકે લોગ જમા હોજયે, ઓર બાદ નમાજકે ખેઠા દુઆ કરતા રહે, ઓર લોગ આમીન કેહતે રહે, ઇસ હદતક કે આફતાબ સાફ વ ચેશન હોજયે.

ચાંદ ગહનકે વક્ત ઓર આંધી ચલનેકે વક્ત રાતકો હો
યા દીનકો, ઓર અવકતે સખત તારીકાકે દીનકો, ઓર તેજ
રોશની હોઝનેકે રાતકો, ઓર બીમારીયોંકી કસરતકે વક્ત ઓર
દુશ્મનોંસે ધગરાહટ ઓર ખાફકે વક્ત દોરકઆત નમાજ અપને
ધરમેં તનહા પરહે. ઓર દુઆ કરતા રહે.

જય ગુનાહોંકી શામતસે ખુશક સાહી હો, પાની ન બરસે
તો ધમામકો ચાહીયે, કે ફક્ત મુસલમાનોંકો લેકે જંગલમેં જાયે,
ઓર બતોર ધડકે નમાજ પરહે, બાદ ઉસકે સખ લોગ દુઆ વ
ઈસતીગદાર કરતે રહેં, યે અમલ તીન રોજ કરના ચાહીયે.

બ્યાન શહીદકા.

જો શખ્સ મુસલમાન તાહેર ઓર બાલેગ હોવે, ઓર મારા
જાયે બુદ્ધમકી રાહસે; ઓર ઉસ મારનેકે બદલેમેં માલ વાજેય
ન હોવે, ઓર ન કુછ છંદગીકા ફાયદા લેવે, યા લડાઈકે મય-
દાનમેં ઝખમી મુરદા પાયા જાયે, તો વોહ શહીદ હે. પસ જો
કપડા મુરદેકે વાસ્તે મુકરર હે, ઉસકે સીવાયે જો કુછ હોવે,
ઉતાર લેવે, ઓર અગર કફનમેંસે કોઇ ચીઝ કમ હો,
તો બ્યાદા કરે, ઓર અગર બ્યાદા હો તો, કમ કરે, ઓર
ઉસકો ગુસલ ન દેવે, ઓર નમાજ પરહે, ઓર ખુન બરા
હુવા દફન કીયા જાયે, ઓર જો શખ્સકે શેહરમેં મારા હુવા
પાયા જાયે, ઓર ઉસકા કાલીલ ન માલુમ હોવે, ઓર જો
શખ્સ ઝખમી હુવા, ઓર છંદગીકા કુછ ફાયદા લીયા, જયસા કે
સોયા, યા ખાયા યા પીયા, યા ઇત્તાજ કીયા યા ઉસકો ખેમેમેં

જગાદી, યા લડાઈકે મયદાનસે ઝીંદા બાહર નીકલા, યા એક નમાજકે વક્ત તક હોશ રહ્યા, યા કુછ વસીયત કી, ઇન સબ સુરતોંમેં જો શખ્સ મરાહો, ઉસકો ગુસલ દેના ચાહીયે; ઓર ઉસપર નમાજબી પરહના ચાહીયે. ઓર અગર અગી હોનેકે સબબસે, યા રાહજનીકે સબબસે કતલ કીયા ગયા હો, તો ઉસકો ગુસલ દેવેં, લેકીન ઉસપર નમાજ ન પરહેં.

બયાન જનાજેકી નમાજકા.

મુરદયે મુસલમાનકો ગુસલ દેના. ઓર કફન ગોર કરના ઓર નમાજ જનાજેકી પરહની ફરજે કીજાયા હે, જો બાજે મુસલમાનબી થેહ કામ કર લેગે, સબકે સરસે ઉતર જાયેગા, ઓર જો કીસીને ન કીયા, જીસ જીસકો મુરદેકા એહવાલ માલુમ હોગા સબ ગુનાહગાર હોંગે. ઓર મુસલમાન પર લાજીમ હે, કે અપની મોત યાદ રખે, હદીસે શરીફમેં લીખ્યા હે, કે જો કોઈ અપની મોતકો દીનમેં ખીસ મરતખે યાદ કરેગા. દરજ શહાદત કા પાયેગા, ઓર લાજીમ હે, કે જો કીસીકા દેન, યા હક, ઉસ પર આતાહો, યા નમાજ, રોગ્ગ યા કફરા કસમકા, યા કુછ ઓર ઉસકે જીમમે હો, ઉન સબ ચીજોંકો લીખકર અપને પાસ રખે, અગર અયાનક મોત આવે, ઉસકે પીછે વારેસ ઉસકે અદા કરેં. જબ ઇનસાન મરને લગે, ઉસકે પાસવાલે કલેમા પરહેં. ઓર સુરે યાસીન. જબ મરજીવે જલદીસે ગુસલ કફન કરકે નમાજ જનાજેકી પરહકે દફન કરેં. ઓર સબર કરેં, રોના ચીલાના ઓર હાયે હાયે કરના, ઓર બાલ નોચના ઓર

છાતી પીટના હરામ છે. જમકે હજરતને અપસે લોગોંપર લાનત કીહે. લેકીન ફકત દીલસે ગમ કરના, જોર આંસુસે આહિરતા રોના મુજબકા નહીં, અગર ખજેર નમાજ પરહે મુરદેકો દફન કીયા, તીન દીનકે અંદર નમાજ ઉસકી જોર પર પરહે. નમાજ જ નાજેકી યું હે- પેહલે નિયત કરે, વોહ નિયત ચેહ હે. 'નવયતો અન ઓવદદીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરખા તકબીરાતીન સલાતીલ જનાજને ફરદુલ કીફાયતે વસ સનાઓ લીલ્લાહે તઆલા વસ સલાતો અલન નખીએ વદ દોઆઓ લીલ મૈયતે ઇક તદેયતો યે હાજલ ઇમામ મુ ત વજ જે હન ઇલા જે હતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહે અકબર' નિયત કરે બાદ દોનોં હાથ કાનોં તલક ઉઠાવે જોર બાંધલે, શીર હાથ ન ઉઠાવે; જોર ચેહ દુઆ પરહે. સુખહા નકલ્લા હુમ્મા વમે હુમદે કા વ ત બા ર કસમોકા વ તઆલા જદ્દોકા વ જલ્લા સનાઓકા વલા ઇલાહા ગયરોકા. શીર અલ્લાહે અકબર કેહકે ચેહ પરહે. અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ્મ મ દીવ વ અલા આલે મોહમ્મ મદીન કમા સલ લયતા અલા ઇબરાહીમા વ અલા આલે ઇબરાહીમા ઇન નકા હ મીદુમ મજીદ." તીસરી બાર 'અલ્લાહે અકબર' કેહકે અગર મરદ યા અવરત હોતો ચેહ પરહે. અલ્લાહુમ મ- ગ ફેર લે હૈયેના વ મૈયેતેના વ શાહેદેના વ ગાએથેના વ સગીરેના વ કબીરેના વ જક રેના વ ઉનસાના હુરરેના વ અબદેના અલ્લા હુમ્મા મન અહયય તહુ મીન્નાફ અહ ચેહી અલ્લલ ઇસલામ, વમન તવફ ફય તહુ મીનના ફ ત

વક્ર ફહુ અલલે ઇમાન, અલ્લા હુમ મગ ફેર હો વર હુમ હો
વઆફેહી ફાફે અનહો.” ઓર અગર મધ્યત લડકાહો તો
ઇસકે બદલે થેહ દુઆ પરહે. “ અલ્લા હુમ મગ અલહો
લના ફરતંવ વજ અલહો લના અજરંવ વ જુખરંવ વજ
અલહો લના શાફે અંવ વ મુશફ ફેઆ. ” અગર લડકી
હોતો ઉસકે બદલે “અલ્લા હુમ મગ અલહો લના ફર તંવ
વજ અલહો લના અજરંવ, વ જુખરંવ વજ અલહો લના
શાફે અંવ વ મુશફ ફેઆ, પરહે, શીર ચોથી બાર અલ્લા
હો અકબર’ કેહકે ‘રખના આતેના શીદ દુનીઆ હસ નતંવ
વફીદ આખેરતે હસ નતંવ વકેના અજબન નાર’ પરહેકે
દોનોં તરફ સલામ ફેરે, નમાજ તમામ હુઇ.

તરીકા દહન ઓર કહનકા થે હે. કે જગ્યા આદમી કરી
ખુશ મૈત હો, તો ઉસકે મોંહકો કિઅલા રખ કરે ઓર દહની
કરવા લીગયેં ઓર કલમયે શાહાદત ઇસતોરપર તલ્લકીન કરેં કે ખુદ
હાજેરીન ઉસકે પાસ બઆવાઝ પરહેં, તાકે ઉસકે કાનમેં આ-
વાઝ પહોંચે. શીર જગ્યા રહ ઉસકી કબ્જ હોગયે, તો આંખે
ઓર મોંહ ઉસકા બંદ કરે, ઓર કપડે ઉતારકે તખ્તેપર નીદ
લાયેં, ઓર નાફસે ઝાતું તકે હાંકે કે મુરદેકે ઉત આઝાકો દેખના
મમતુહે, શીર વુઝુ કરાયેં, બગેર ફૂલી ઓર નાકમેં પાની ડાલનેકે
ઓર અગર મૈયત જનાયત યા હેઝ યા નિફાસકી હાલતમેં ગરે
હોતો, મઝમઝા ઓર ઇસતનશાક ખીલમ-તેશક કરાયેં, ઓર
અગર અયસી હાલત મૈયતકી ન હો તો, તર કપડેસે ઉસકા મોંહ
ઓર નાકકે નથને સાફ કીયે ગયેં, ઉસકે મુસલકે પાનીમે

એરીકે પતે યા એર કોઇ મેલ છાંટને વાલી ચીઝ ડાલકે જ્નેશ્વ
 દે, એર ઉસકે સર એર દાદીકો ગુલે ખેર વગેરાસે ધોયે,
 એર પેહલે ઉસકો બાઈ કરવટ લીટાયે, એર દહની તરફસે
 પાની બહાયે, બાદ ઉસકે દહને બાઝુપર લીટાયે, એર બાઈ
 જાનીબ ધોયે, બાદ ઉસકે મૈયતકો બીકાકે પેટકો આહીસ્તા
 મલે, જો કુછ પાયખાનેકી રાહસે નીકલે સાફ કરે, એર બાલોમે
 કંધી ન કરે, એર નાખુન એર બાલ ન તરાશે, કેયે સખ મકરહે
 તહરીમી હે, તીનબાર બદનકો ધોયે, મગર તીસરી બાર પાનીમે
 કાકુર મીલાકે ધોયે, જખ ગુસલસે ફરાગત હો બદનકો રમાલ યા
 કપડેસે ખુશ્ક કરે, બાદ ઉસકે કફન પેહનાયે. મરદોકે લીયે કફન
 મેં સુન્નત તીન કપડે હે, પેહલા તેહબંદ કે વોહ ચાદર હે
 સરસે કદમ તક, દુસરા કમીસ યાને કફની ગરદનસે કદમ તક,
 ઉસકા ગીરેઆન શાનેકી તરફ હો, તીસરા લીક્રાફા કે વોહબી
 ચાદર હે તેહબંદસે જયાદા લંબી. એર ચૌરતોંકે લીયે સુન્નત
 કફનમેં પાંચ કપડે હે, કફની, તેહબંદ, ખીમાર યાને દામની, કે
 ઉસકા ચરઝ એક બાલીસ્ત હો, એર તુલ તીન હાથ, કે સરકે
 બાલ ઉસમેં લપેટકે સીનેપર રખખે, ચોથા લીક્રાફા, પાંચવાં
 એક પારચા જીસસે ઇતકા સિનાબંદ બનાયે, ચરઝ ઉસકા મૈય
 તકી બગલસે ઝાનુંતક હો, એર તુલ તીન હાથ હો, સીનેબંદકે
 દોનોં ચાદરોંકે બીચમેં રખના અવલા હે, એર કફનીકે ઉપર
 ચોદની જીસમેં બાલ લપેટકે રખખે, ઉસકે ઉપર વોહ
 ચાદર જીસે તેહબંદ કેહતે હે ઉસકે ઉપર લીક્રાફા યાને
 બડી ચાદર, એર કફનકો તીન ધજજીયોંસે બાંધે, એકસે સરકી
 તરફકા સીરા, દુસરીસેં કમર, તીસરીસેં કદમ, એર જીસ તરેહ
 નમાઝમેં પેહલે બાયાં હાથ રખકે ઉસકે ઉપર દહના હાથ

રખતે હેં, ઇસી તરેહ કદનકા બાયાં હીરસા પેહલે મૈયતપર
 ડાલે, ઉસકે ઉપર દહની તરફકા કપડા ડાલે, જનાનજ ઉઠાનેમે
 સુન્નત યુંહે, કે ચાર આદમી અપને કાંધેપર ઉઠાયેં, ઓર જલદી
 જલદી ચર્મે પર દોડેં નહીં, ઓર જનાનજે પીછે ચઢના
 મુસ્તહબ હે, ઓર જનાનજ રખતેકે અબ્બલ બેઠના મકરહ હે,
 બાદ નમાનજે મૈયતકો કબરમે રખ્યે, ઓર રખતેવાલે કહેં,
 “મિસમીદલા વ અલા મિદલતે રસુલીદલા” ઓર મોંઢ
 કિબલેકી તરફ કરદેવે. ઓર કદનકી ગીરેહ ખોલ દેવે, કબર બ
 ગલી ખોદી જાવે, ઓર દહનકે વક્ત ઓરતકી કબરપર પરદા
 કરે, ઓર કબરકો માહી પુશ્ત કરે.

જો બચ્ચા પયદા હોકે રોવે યા હરકત કરે, કે જીના ઉસકા
 માત્રુમ હો, ઉસપર નમાનજ પરહે. ઓર જો મુરદા પયદા હો
 ગુસલ દે કે કપડેમેં લપેટકે દહન કરદેં, નમાનજ ન પરહે. જીસ
 અવતરકા ખાવાંદ મરે, ઉસ અવતરપર વાજેબ હયકે, ચાર મહીને
 ઓર દસરોજ તક સોગ કરે, યાને બનાવ સીનગાર મવકુફ કરે,
 મેહદી ચુડી સુર્ખ જાફરાની કપડા ઇસ્તેમાલ ન કરે; ઓર સરમેં
 તેલ સુરમા કાજલ ન લગાવે, ઓર ખાવીંદકે ઘરસે બાહર ન
 જાયે, ઓર જો કોઇ કારોબાર સવદા સલફકો નહો. લાચારીકે
 દીનમેં બાહર જાયા કરે, ઓર રાતકો ઉસી ઘરમેં રહા કરે, પર
 જો ચોરોંકા રાતકો ખતર હો, યા ઘર ગીરજાવે, યા કોઇ જબર
 દસ્તીસે ઉસે ઘરસે નીકાલે, લાચારોંકો કીસી ઓર ઘરમેં જાકે
 સોગ કરે. પર સખરસે બેડી રહે, પીટના ચીલ્લાના હરામ હે જબ
 ચાર મહીને દસ રોજ હોવે, સોગ દુર કરે, યાને મેહદી યા ખુશખ
 લગાવે. ઓર જો ખાવીંદકે સીવા કોઇ મરજાયે, બાપ યા બાઇ
 યા બેટા યા ઓર કોઇ ત્રીન દીન તક સોગ કરના જાએજ હે;

પાળેખ નહીં, ચાહે કરે ચાહે ન કરે. ઝોર ત્રીન દીનસે જીયાદ સોગ કરના હરામ હે. કબરસ્તાનમેં જીયારતકે વાસ્તે જના સવાખ હે. પર કબરોંકો દેખકર અપની મૌત યાદ કરે, ઝોર ખુદસે અપને વાસ્તે ઝોર મુરદોંકે વાસ્તે દુઆ રહમતકી ઝોર બખ્શીશકી માંગે ઝોર અલહમ્દ ઝોર કુલહો વદ્દાહ, ઝોર અલહાકો મુત તકાસીરો, યા ઝોર કુછ કલમે પરહકે સવાખ ઉન કો બખ્શો. અબ્વલ કબરસ્તાનમેં જાકર યેહ દુઆ પરહે. અંસ્સલામો અલય કુમ યા અહલલ કુબુરે મીનલ મુસ્લે મીના વલ મોમેનિના અનતુમ લના સલકુન વ નહનો લકુમ તબ ઉન વ ઇનના ઇનશા અલ્લાહો બે કુમ લાહેકુન યર હમુદ્દા હુલ મુસતક દે મીના મીનના વલ મુસતા ખેરીના નસ આ લુલ્લાહા. લના વ લ કુમુલ આફી યતા ફ યગ ફેરહાહો લના વ લ કુમ વ યર હમો નદ્દાહા વ ઇયાકુમ.”

જો ઇબ્રાહીમ ખુદાકે વાસ્તે કરે. નમાજ, નરીલ યા રોજ, યા હજ, ફકીરોંકો ખીલાના, યા પાની પીલાના ઝોર ઉસ ઇબ્રાહીમ સવાખ મુરદોંકી રહકો બખ્શો, ઉસે સવાખ પહોંચતા હે. પર જો નિયત ઉસ ઇબ્રાહીમ ખુદાકે વાસ્તે નકી, જયસા બાઝે જાહેલ કરતે હે. યાને પીરોંકે નામપર બકરા યા મુરગા પાત્રકે નીયાજ કરતે હેં અયસી નીયાજ કામકી નહીં, અયસી બાતોંમેં પીર નાખુશ હોતેહેં, ઝોર યેહ લોગ ગુનાહગાર હોતે હેં, બલકે બાઝે ઉલમાને અયસે બકરે ઝોર મુરગેકા ગોસ્ત ખાના હરામ લીખ્યાહે, ખુદા મુસલમાનોંકો અયસી બલાઓસે બચાવે. કબરોંકો સીજદા કરના હરામહે, ઝોર ગીર્દ ઉનકે કુરબાન હોના, મન્નત ઉનકી માનની,

ઝોર રોશની કરની, ઝોર દુઆ ઉનસે માંગની, બહોતહી ખુરાહે.
 બલકે ઉનકે નામપર બેઠીઆં પેહનની, ડોરે ડાલનેભી ખુરા હેં.
 ઝોર સરપર બાલ ચોટી ઉનકે નામપર રખનીભી નીહાયત ખુ
 રા હે, યેહ રસમેં જાહેલોંકી હેં. હુક તઆલા નમતદે. જસે
 દુઆ અવલીયાકે વસીલેસે મંજુર હો યું કહે-યા અટલાહ મે
 રી મુરાદ ફલાને વલીકે તુફલસેં ખરલા. ઝોર યું નકહે, યા પીર
 મેરી મુરાદ ખરલાવ. ઝોર નીયાજ યું કરે, યા અટલાહ મુજે
 બેટાહો. તેરે નામકા ફકીરોંકો ખાના ખીલાઉંગા, ઝોર સવાખ
 ઉસકા વલીકી રહકો અખશુંગા, યું ન કહે, યા પીર તું મુજ
 કો બેટા દેગા તેરી નીયાજ કરંગા. અયસી ખાતેં બહોત ખુરી હેં.
 ખુદા અમલકી તવશીક દે, શખ ખરાતકો મુરદોંકી ગોરપર ચીરા
 ગ જલાને. બલકે હર વક્ત જલાનેભી હરામ હે, અવલીયાકી
 ગોરહો. યા શહીદકી યા કીસી ઝોરકી, ઝોર લાલ તાગે ખાસનપર
 બાંધકે મુરદોંકી ફાતેહા દેની બેહુદા ખાતહે. જસે શતેહા દેની
 મંજુરહો, ખાના પાની ખુદાકે વાસ્તે મોહતાબેકો દેકે સવાખ
 મુરદેકો અખશદે, જ્યાદા બખેડા બેબકુશી હે. ઝોર શખખરાત
 કો ધરોંકે અંદર બહોતસે ચીરાગ જલાના, ઝોર આતશખાજ
 છોડના હરામ હે, કયું કે યેહ રાત ખુશુર્ગ હે. ઇસ રાતમેં ઈ-
 બાદત કરે ખીદઅતોંસે દુર રહે.



ઈસલામકા તીસરા રૂકુન જકાત.



ખયાન જકાતકા.



તીસરા રૂકુન ઈસલામકા જકાતહે, ઝોર વોહ ફજહે; ઝોર

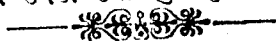
કોઈ ફળ નળને વોહ કાઢેર હે. ઓર ઇસપર ફળહે, ઓર અદા ન કરે તો કયામતકે દીન ઉસકા માલ સાંપ ખીંછુ હોકે ઉસકે ગલેમેં તોક હોગા. ઓર સોના ચાંદી દોજખમેં ગર્ભ કરકે ઉસકે બદનપર દાગ દેંગે. જકાત ફળ હે, મુસલમાન આકેલ બા લેગપર, જખ માલેક નીસાખકા હો. ઓર નીસાખ કારોયારે ઝુરરી સે બચ રહે, ઓર નીસાખપર એક બરસ પુરા ગુજરે, યાને સુલામ પર જકાત નહીં, ઓર લડકે ઓર દીવાનેકે માલપર જકાત નહીં, 'ધમામ આઝમ' કે મળહબમેં, ઓર ઉલમા ફરમાતે હેં, કે લડકે ઓર દીવાનેકે માલમેંબી જકાત ફરજ હે. ઉસકે તરફસે વાલી ઉનકા દેવે, ઓર ઇસકે પાસ માલે નીસાખસે કમ હો, ઉસપર જકાત નહીં, ઓર ઇસકે પાસ માલ નીસાખ ભર હો, ઓર વોહ હન્ના યા ઉસસે જ્યાદા કરઝદાર હો. ઉસપર જકાત નહીં. રેહનજ વરોમેં પહેનનેકે કપડોમેં, ખીદમતકે ગુલા મોમેં, સવારીકે જનવરોમેં લડાઇકે હથીયારોમેં કસબકે અવ જારોમેં, પરહનેકી કિતાબોમેં, ઓર જોનસી ચીજોં ધરકે કારો બારમેં કામ આતી હેં, જયસા તવા, તગારી. પકાનેકે બરતન, ઇન મેંબી જકાત નહીં. ઇસ માલમેં જકાત ફરજ હે, વોહ માલ તીન કીસમ હે. એક કીસમ-નકદી, યાને સોના ચાંદી ખાહ રૂપી આ અશરફીહો, યા ઝેવર યા પતરે સોને ચાંદીકે હોં. નીસાખ ચાંદીકે દો સો દીરમ હેં, જનકે બાવન તોલે છે માશે ચાંદી હોતી હે. ઇસે હકતઆલા દે, ઓર ખા પીકે છતની ચાંદી ઉસકે પાસ બચે, ઓર બરસ દીન ઉસપર ગુજરે, ચાલીસવ હીરસા ફરજ જનકે ખુદાકી રાહમેં દેવે, ઓર નીસાખ સોને કી ખીસ મીસકાલ હેં, ઇસકા સાત તોલે છે માશે સોના હોતા હે, ઇસકે પાસ છતના સોના કારોયારે ઝુરરીસે બ

ચ રહે, ઓર બરસ રોજ ઉસપર ગુજર જાયે ચાલીસવાં હીરસા જકાત દે, જસકેપાસ નીસાબસે કમ ચાંદી હો, ઓર નીસા બસે કમ સોના હો, મોલ કરકે પુરા કરલે; ઓર ચાલીસવાં હીરસા જકાત દે, નીયત જકાતમેં યુરર હે, બગેર નીયતકે અદા નહીં હોતી. જસપર જકાત ફર્જ હો જસવક્ત ચાલીસવાં હીરસા જુદા કરે, ઉસે જકાત જનકર જુદા કર રખે, ઓર ફકીરોંકો દે. ઓર જો જુદા નકરે જબ ફીસી ફકીરકો કુછદે, ઉસ વક્ત જમેં સમઝલે, કે જકાત ફરજ અદા કરતા હું, અગર નીયત જકાતકી નકી, ઓર સારા માલ બાંટ દીયા, જકાત સરસે ઉતર ગઇ, ઓર જો કુછ માલ રખ્યા કુછ ફકીરોંકો દીયા, ઓર નીયત જકાતકી નકી. બાકે ઉલમાને કહા હે. સારે માલકી જકાત ઉસ પર લાજમ હે, ઓર બાંજીને કહા જતના માલ બાંટા ઉસકી જકાત સરસે ઉતર ગઇ, જતના રહા ઉસકી જકાત દે.

દુસરી ફીસમ જકાતકી ચેહે, કે સવદાગરીકે વાસ્તે ખરીદા કપડા યા ગલ્લા, યા કુછ ઓર, જબ અયસે માલ પર બરસ ગુજરે ઉસકી ફીમત કરે, અગર બાવન તોલે છે માશે ચાંદી યા ઉસસે જ્યાદા ફીમત ઉસકી ટેહરે, ચાલીસવાં હીરસા જકાત દે.

તીસરી ફીસમ માલ જકાતકી જનવર હે, યાને ઊંટ ગાયે બકરીયાં નર માદા, અગર સારે બરસ યા આધે, બરસસે જ્યાદા જંગલમેં ચુગા કરે, જકાત ઉનમેં વાજેબ હે, ઉંટકી જકાત કે મસાયેલ બયાન નહીં કીયે ગયે. તીસ ગાયે બેલોંસે કમમેં જકાત નહીં. જબ તીસ પુરે હોં, ઓર બરસ ઉપર ગુજરે, એ કે તખીયા યાને પડયા યા પડવા બરસ દીનસે જીયાદા હો બરસસે કમકી દેવે, જબ ચાલીસ હોં એક મસના. યાને હો બરસસે જ્યાદા તીન બરસસે કમકા પડયા, યા પડવા દેવે જબ

સાઠ હોં, દો તખીએ દે. જળ સત્તર હોં એક મસના ઝોર એક તખીઆ, જળ અસ્સી હોં દો મસ્ને, જળ નવે હોં ત્રીન તખી એ, ઝોર જળ સો હોં, દો તખીએ ઝોર એક મસના દે, ઇસી તોરસે હરેક તીસમેં તખીઆ, ઝોર ચાલીસમેં મસના દીયા કરે. ગાય બેંસકી જકાત એક તોર હે, ચાલીસ બકરેસે કમમેં જકાત નહીં. જળ ચાલીસ પુરે હોં, ઝોર બરસ ઉનપર ગુજરે, એક બકરી જકાત એકસો બીસ તક, જળ એકસો છત્રીસ બકરે હોં તો, દો બકરે જકાત દે, દોસો તલક; જળ દોસોસે એક છ ચાદા હો ત્રીન બકરે દે. એક કમ ચારસો તલક, જળ ચારસો પુરે હોં ચાર બકરે દે, શીર હર સેંકડેમેં એક બકરી દીયા કરે. ભેડ બકરીકી જકાત એક તોર હે, ચાહે બકરી દે ચાહે બકરા દે. છોટે બડે સખ જનવર ગીનકે જકાત દે, મુસલમાનોકો દે, કાકે રોકો નદે, ફકીરોકો દે, દવલતમંદોકો નદે, દવલતમંદ વોહ હે. કે માલીક નીસાબકા હો. ઝોર જો નીસાબસે કમ માલ ઉસકે પાસ હો જકાત ઊસે દેની જાયેજ હે, જકાત અપને માળાપકો ઝોર દાદા દાદી, ઝોર નાના નાની ઝોર અવલાદકો નદે, ઝોર અવરત અપને શોહરકો, ઝોર શોહર અપની અવરતકો ઝોર અપને ગુલામ યા લોંડીઓકો, ઝોર ઉન લોગોંકો નદીયા જાયે, છનપર ખુદ જકાત વાજેજ હે. ઝોર જકાતકા પએસા સૈયદોંકો નદે, સીવા જકાત ઝોર કુછ અબદસે ગુજરાને, અગર ચયે ભાઇ કરાબત વાસે મો હતાજ હોં, જકાત ઉનકો દેની ખુબ હે.



બયાન સદકયે ફીતરકાં.



જો શખ્સ માલીક નીસાબકા હો, હદકે દીન સદકા ફીતરકા

દેના ઉસપર વાળેળ હે, જીતને આદમી ધરકે હોં હરએકકી તરફસે દોસેર ગંદુમ યા ચાર સેર જવ ફકીરોંકો દેકે ઇદકી નમાજકો જાએ, પર અપની જોરકી તરફસે ઓર ખેટા ખેટી બાલેગોંકી તરફસે દેનાં ખુશર નહીં. વોહ અપને પાસસે આપ દેવેં. અગર માલીક નીસાખ કે હોં. પર ગુલામ બાંદીકી તરફસે દે. જીસને સદકા ફીતરકા ઇદકે દીન નદીયા જાહે દે, જો કોમ કીસીકે ધર ઉતરે તીન દીન તક ઝીયાકત ઉસકી ખુશીસે કરની સુખત હે. સવાલ કરના બગેર મોહતાજકે હરામ હે.



બયાન કુરબાનીકા.



જો શખ્સ માલીક નીસાખકા હો, ઇદુદદોહાકે દીન કુરબાની ઉસપર વાળેળ હે. બકરી બરસ દીનકી યા જીયાદાકી, યા ગાય દો બરસ યા જીયાદાકી, યા ઊંટ પાંચ બરસ યા જીયાદાકા જીખહ કરે. ઓર જો સાત આદમી એક ગાય યા ઊંટ શરીક હોકે, કુરબાની કરે જાએજ હે, અગર સખકી ગરઝ કુરબાની હો. જનવર ફરખા ખેએળ જીખહ કરે. કુરબાની ઇદકી નમાજસે પેહલે જાએજ ન હોં. ઇદકા નમાજસે પીછે જીખહ કરે. તીન દીન તક જીખહ સહીહ હે, દસવીં, ગ્યારવીં, બારવીં, અગર તીન દીનકે અંદર કુરબાની નકી, જીતી કુરબાની યા ઉસકી કીમત ફકીરોંકો દે. સદકા ફીતરકા ઓર ઇદુદદોહાકા હર સાહેબે નીસાખ પર વાળેળ હે, નીસાખસે બરહનેવાલે હો યા ન હો. જયસા કપડાં પેહનનેસે યા ધર રેહનેસે જીઆદા હો, ઓર કીમત ઉસકી નીસાખ

હો, ઓર નીચત તીજારતકી નહો, પર જકાત રજ હોગી; જખ નીચત તીજારતકી ઉસમેં હોગી, ઓર બરસભી ઉસપર ગુજરેગા.

ઈસલામકા ચવથા રકુન રોજે રમઝાનકે.

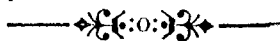


ચોથા રકુન ઇસલામકા રોજે રમઝાનકે હેં. જે કોઇ રજ નળને કાફરહે. ઓર જસપર ફરઝ હોં, ન રખ્ખે તો બડા ગુનાહગાર હે. નિચત રોજેમેં ફરઝ હે, બગેર નિચતકે રોજ સહીહ નહીં, નિચત રોજકી હર રાત કીયા કરે, વકત નિચતકા સારી રાત હે, સુખ્હોકી નમાજસે પેહલે સખ ઉલ્લામાકે મજહબમેં હે, લેકીન ઇમામે આઝમકે નજદીક જસને નિચત રોજકી રાતમેં નકી, દીનમેં દો પહેરસે પેહલે કરલે, અગર કુછ ખાયા પીયા નહો. ઓર દો પહેરસે પીછે નિચત કીસીકે મજહબમેં સહીહ નહીં. અગર કીસીને ચાંદ રમઝાનકા અપની આંખોસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકી બાત પર એતેબાર ન કીયા, ઓર શેહર વાલોંકો રોજકા હુકમ નકીયા ઉસ ચાંદ દેખનેવાસેપર રોજ રખના વાજેખ હુવા. ઓર જે ઇફકા ચાંદ અપની આંખોસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકે કેહનેસે ઇદ ન કી, ઉસ શખ્સકો રોજ ઇફતાર કરના જાયેજ નહીં. બલકે સખ મુસલમાનોં કે સાથ ઇદ કરે. ઓર જે દોનોં સુરતમેં ઉસને રોજ ન રખ્ખા, યા એકમેં ન રખ્ખા કઝા ઉસ રોજકી ઉસપર વાજેખહે; પર કફારા વાજેખ નહીં. જસને રમઝાનકે રોજેમેં કર્દ

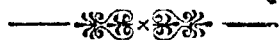
કરકે ખાયા યા પીયા, ગીળા યા દવા યા જીભાચ કીયા, કરદન
 ઉસકા રોળા દુટા. ઓર ઉસપર કઝા ઉસ રોળેકી વાળેખ હુધ.
 ઓર કફારા યાને યુનાહગારીની વાળેખ હુધ. એક બરદા આંખદ
 કરે, ઓર જો બરદા મોયસસર ન હોવે, તે દો મહીનેકે ખીલા
 ફસલ યાને એક લખત રોળે રખે. અગર કોઈ રોળા દો મહીનેકે
 અંદર ઉજરસે યા ગેર ઉજરસે દુટ ગયા, ફેરકે નંચે સીરસે દો
 મહીનેકે રોળે રખે, પર જો અવરત હયેજ ઓર નિહાસકે ઉજ
 રસે દો મહીનેકે અંદર કોઈ રોળા ખાયા મુળયેકા નહીં. ઓર જો
 રોળા રખનેકી તાકત નહો, સાઠ ફકીરોંકા ખાંના દેવે. એક એક
 કો ધતના દે જીતના સદકયે શીતરમેં દેતા હે. ઓર જો રમઝાન
 કે સીવા ઓર કોઈ રોળા રખે ઓર તોડદે, કફારત નહીં હોતી,
 બલકે કઝા વાળેખ હે. ઓર રમઝાનકા રોળા ખતાસે તોડા, જયસે
 કુલ્લી કરતે હુયે બેકસદ હલકમેં પાની ઉતર ગયા, યા કીસીને ઉસે
 પછાડકે જોરસે હલકમેં પાની યા ઓર કુછ ડાલ દીયા, યા કાનમેં
 યા નાકમેં દાર ડાલદી, યા જો ચીજ દવા ગીળા નહીં, જયસે
 કંકર મીટી લકડી ખાયા કરદ કરકે, યા મુંહ બરકે કય કી યા રાત
 ખ્યાલ કરકે ખાના સહરીકા ખાયા, પીછે માલુમ હુવા કે રાત નથી
 બલકે સુખહો સાદીક હોગઈથી; યા ઉસને ખ્યાલ કીયાકે દીન આ
 ખેર હો ગયા, ઓર રોળેકા વક્ત હો ગયા, યેહ ખાત ખ્યાલ કરકે.
 રોળા ખોલા પીછે દીન નીકલ આયા, યા સોતે આદમીકે હલકમે
 પાની જ પડા, ધન સખ સુરતોમેં રોળા દુટા, ઓર કઝા ઉસકી
 વાળેખ હુધ પર કફારા વાળેખ નહીં, ઓર જો રોળેકો ભુલ
 ગયા, ઓર ભુલકર ખાયા યા પાની પીયા યા જીભાચ કીયા, યા
 ગુસલકી હાજત હુધ, યા બદનપર તેલ મલા યા આંખોમેં સુરમા

ગાલા, તોભી રોજ નહીં દુટા. રોજમેં ગીખત કરના યાને ગીલાં
 કીસીકા કરના, ઓર કીસીકો ગાલી દેના, ઓર પુરા કેહના ની
 હાયત બદ હે, સવાખ રોજકો જતા રેહતાહે. બલકે રોજદાર
 કો લાયકે હેકે, રોજકો પાક સાફ રખે, ઓર હલાલ ચીજોસે
 ઇફતાર કરે, ઓર ઇખાદતમેં મરાખલ રહે. જુઠ દગાખાજી મવકુ
 ફ કરે. ઇસ મહીને મુઆરકો ગનીમત સમજે, એક ઇખાદત ઇસ
 મહીનેકી સત્તર મહીનેકે બરાબર હે, ફકીર ગરીબકી ખીદમત
 મનીમત જાને, ઓર સદકા શીતરકા ઇદકે દીન નીહાયત પુશીસે
 અદા કરે, તો રોજે ઊસકે મકખુલ હોં. મરીઝ ઓર મુસાફરકો
 રોજે રમઝાનકે ખાના જાયેજ હે, ઓર જો રોજ રખે તોભી
 જાયેજ હે. પર જો રોજ રખનેસે મરનેકા અંદેશા હો, રોજ
 રખના ચુનાહ હે, જીસ મરીઝ મુસાફરને રોજે રમઝાનકે ખાયે
 ચે, ઓર વોહ ઉસી મઝમેં મર ગયા, યા સફરમેં મરગયા ચુન,
 હગાર નહીં, ઓર ખીમાર ચંગાહોકે મરા, યા મુસાફર મુકીમ હોકે
 જતા રહા, ઉતને દીનોંકી કઝા વાજેખ હુધ. જયસે દસ રોજેખી
 મારી યા સફરમેં ખાયે, શીર અછછા હોકે યા મુકીમ હોકે પાંચ દીન
 જીયા, અખ ઊસપર પાંચ રોજોંકી કઝા વાજેખ હે. અગર કઝા
 નકી, વારીસ પર વાજેખ હે, કે હર રોજકે બદલે દો સેર ગ
 દુમ યા ચાર સેર જવ ફકીરોંકો દે, પર દેના વારીસ પર જખ
 લાજીમ હે, કે મુરદા કેહ મરા હો, ઓર બગેર કહે વાજેખ
 નહીં. પર બગેર કહે વારીસને દીયા તોભી સહીહ હે, કઝા રમ
 ઝાનકી ચાહે એક લખ્ત રખે, ચાહે ફર્કસે રખે, લેકીન કફા
 રત એક લખ્ત વાજેખ હે. જો અખસ નીહાયત પુરહા

હો, ઓર તાકત રોજેકી ન રહે, રોજ ન રખ્ખે, ઓર એવજ હર રોજેકે બાબર સદકયે શીતરકે ફકીરોંકો દે, શીર અગરં તાકત રોજેકી અખખે, ઉન રોજોંકો કઝા કરે, જો અવરત હમલસે હો, યા દુધ પીલાતી હો, અગર રોજ રખનેસે ઉસકે બચ્ચેકો ધખહો, રોજ ખાવે, ઓર કઝા રોજેકી ઉસપર વા જોખ હે, અવરત હયેકો નકાસવાલી રોજ ખાવે, જોખ પાક હે, ગિસકી કઝા કરે, જો કોઇ ધદુદહોહોકે અરફેકે દીન રોજ રખખે, એક બરસ અગલે ઓર એક બરસ પીછલેકે ગુનાહાં બખશે જાવેં. ઓર જો રોજ આશુરેકા રખખે, એક બરસકે ગુનાહાં બખશે જાવેં. જયસે નમાજ સીવા ખુદાકે કીસીકે વારતે પરહની જાવેજ નહી, રોજની કીસી ઓરકા રખના જાવેજ નહીં, ગુનાંચે શી જ માનના બાઝ જાહેલ અવરતે પીરોંકે રોજે રખતી હેં. બહોત ખુરા હે. બરસમેં પાંચ રોજે રખના હરામહે. ધદુલશીતર, ઓર ધદુદ દોહા, ઓર હલહજકી ગ્યારવી. ગ્યારવી ઓર ત્રેરવી તારીખકો રોજ નહીં રખખે.



❦ ઇસલામકા પાંચવાં રૂકુન હજ.



પાંચવાં રૂકુન ઇસલામકા હજ હે, જસે ખુદાયેતાલા બરચે રાહ ઓર સવારી દે, ઓર રાહમેં અમનહો, હજ ઉસપર ફરજ હે, જો કોઇ હજકો ફરજ નજને, પોહ કાફેર હે ઓર જસપર

❦ હજકે બયાનમેં એક રિસાલા “તોહફતુલ બરકાત ફી સફરુલ હજજે વજીહયારાત” શીદવીને છપવાયા હે. જસકો ખાહેશ હો મંગવાકે દેખે. કીમત ચાર આને.

ફર્ક હો. ઝોર અદા ન કરે વોહ ફાસેક માને બડા ગુનાહગાર હે. હજ સારી ઉમરમેં એક બાર ફર્ક હે, જગ્ય ખુદા અસખાન મોયસ્સર કરે ઉસવડત, મસાયેલ માલુમ કરયે, ઇસવાસ્તે બાકી મસાયેલ બયાન ન કીયે.

બયાન અકીકેકા,



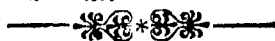
હદીસે શરીફમેં આયા હે. કે અકીકેકા પેહ હક હે, કે જગ્ય લડકા પયદા હોવે, તખ દો બકરે જગ્ગહ કરે, ઝોર લડકી પયદા હોવે તો એક બકરા જગ્ગહ કરે. ઝોર હજરત સલ લલલાહો અલયહે વસલ્લમ ને અપના અકીકા ચાલીસવેં બરસ બાદ નુખુ વ્યતકે કીયાહે, ઝોર જો શરાયત ઝોર એહકામ ફરમાનીકે હેં વો શરાયત ઝોર એહકામ અકીકેકેલી હેં, ઝોર પયદા હોનેકે બાદ લડકેકે રીયે કાનમેં અગ્નન કં ઝોર દાહને કાનમેં અકામત કહે, ઝોર થોડીસી ખજુર ચાકર મીઠી ચીજ ચાખકે લડકેકે તાલુપર લગાવે, ઝોર મુસ્તહા... કે જગ્ય બચ્ચા બોલને લગે તખ ઉસકો કલમયે તૈયબ માલીમ કરે, કે પેહલે ઉસકી બાત કલમયે શરીફ હોવે. જગ્ગહ કરનેવાલા વડત જગ્ગહકે પેહ પરહે—
;અલ્લા હુમ્મા હાનેહીલ અકી કતો લે ઇબની પુલાને દમોહા બે દમીહી વ લહમોહા બે લહમીહી વ અઝમોહા બે અઝમીહા વ જલ્લોહા બે જલ્લીહી વ શારોહા બે શાઅરીહી મુખખોહા બે મુખખેહી અલ્લા હુમ મજ અલ હા ફીનાઅન લે ઇબની મીનન નાર. બીસમીલ્લાહે અ

હલાહો અકબર, ઓર દુલાનેકી જયેપર હડકેકા નામ લેવે, ઓર મળખુહડે હાડકો ન તોડે, ઓર સંધ સંધ જુદા કરે, યા પકાડે પુરે પુરે અજુ નીકાલે, ઓર એક રાત દાખકો દેવે, ઓર ગોસ્ત તસદદુક કરે. ઓર માં બાપ હસકો ખાવે. અમર ન ખાવે તો મુઝાયેકા નહીં. અકીકા સાતવેં રોજ કરે, અગર સાતવેં રોજ ન કીયા તો ચવધમેં રોજ યા એકીસવેં રોજ, ઇસતરેહ હફતે મેંકા ખ્યાલ કરલેવેં. ઓર હડકેકા સર મુંગવે, ઓર બાલ ચાંદી સે તોલકર ફકીરોંકો તકસીમ કરે, ઓર બાલકો કીસી મકાનમે વફન કરે.

બયાન મુતફરરેકાત નિયતોંકા, ઓર ફાતેહા ઓર દુઆઓંકા.

રમઝાનકે રોજેકી નિયત.

• નવયતો અન અસુમો ગદન મીન અદાએ શહરે રમ દાન ફરદુહલાહે તઆલા.



રોજ ખોલનેકી નિયત,

અદા હુમ્મા લકા સુમતો વખેકા આમનતો વ અ લયકા તવકકલતો વ અલા રીજકેકે અફતરતો નવયતો સવમલ ગદે મીન શહરે રમદાન.

અવરતસે સોહખત કરતે વક્ત યેહ પરહે.

નવયતો અન અજ મઆ માઆલ મરાતીલ મનકુ
હતે લે ત લ ખીલ મવલુદે ઇલા જેહતીલ ઇખાફતે બે અ
મરીલા હીલ અઝીમ, ખીસમિલા હીર રહમા નીર રહીમ.
આંખોંમેં સુરમા લગાતે વક્ત યેહ દુઆ પરહે.

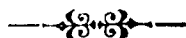
રખખના અતમીમ લના તુ રના વગદેર લના ઇન
નકા અલા કુલ્લે શેઇન કદીર.

આયનેમેં દેખતે વક્ત યેહ પરહે.

ફ તખા ર કલ્લાહો અહ સનુલ ખાલેકીન.

મુરદેકી ગુમલકી નિયત.

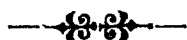
નવયતો અગ તસેલા હાજલ મૈયેતલ હાદેરા વાજે
ખલ ગુસલે ઇમતે સાલલ લે અમીરીલાહે તઆલા લે ઇસ
તેખા હતીસ સલાતે વ રફઇલ હદસ.



કુરખાનીકી નિયત.



નવયતો અન ઉદહીયતા લીલાહે તઆલા અલા
હુમ્મા હાખ મીનકા વ ઇલયકા ફ ત કખ ખલ મીનની
ખીસમીલાહે અલાહો અકબર.



જનવરકે જખ્ખ કરનેકી નિયત.

નવયતો જન અજ બહા હાજલ*—હતતા ખયરોજો
મીનહો દમુમ મસકુ હુન હલા લન તૈયેજન, જીસ મીદલા
હે અદલાહો અકબર.

ફાતેહા હજરત રસુલુલ્લાહકે નામકી.

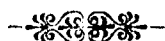


અવફાતેહા ઇલા જનામે હદરતે સૈયદના, વ સ ન દેના, વ
નખી એના વ હખીએના વ શશીએના મોહમ મદીર રસુલીલાહે, સલ
લલાહે અત્રયહે વ અલા આલીલી વ અસહા ખીલી વ સલ્લમ. વ
અરવાહે અવજાહે રસુલીલાહે, વ અજવાજે રસુલીલાહે. વ અસ
હામે રસુલીલાહે વ અનસારે રસુલીલાહે, વ અસહારે રસુલીલાહે
વ મન આ મના ખીલી વ અલીખ્યા ઇલી વ ખુલદા ઇલી સલ લ
લાહે અત્રયહે વ સલ્લમ, વલ મોહાજેરીના વ ખમ સતીત તૈયે
ખીના વત તાહેરીના વત ખુલદા ઇર રાશેદીનલ મહદી ઇના વ ઇલા
અરવાહીત તાએમના વ ત અ મત તાએમના વલ કલમાઇલ મુજ

*જનવર જખ્ખ કરનેકી નિયતમે જહાં હાજલ લીખકર
જગા છોડદીહે, વહાં અગર ગાયે હોતો 'અ ક રે' ઓર અગર જાંટ
હોતો, 'જ મ લે' ઓર ભેંસ હોતો 'જમુસા' અગર બકરી હો તો
ગ ન મા, ઓર મુરગી હો, તો દુગ્ગળ' ઓર હિરન હો, તો ઝ
ખ ય તા. ઓર કોઈ પરીંદા હોવે, તો 'તયરા' પરહે. ઓર વહાંસે
ખાપીકી નિયત તમામ પરહે. ઓર જખ્ખ કરે.

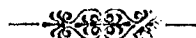
તહે દીના વસ સુલ હાએ વશ શોહદાએ વજ ગેહદાએ વલ
કુકરાએ વધ ગુરખાએ મીનલ અરખે વલ અજમ, મીન બિમ્મતે
મોહમ મદીન સલ લસ્લાહો અલયહે વ સસ્લમ ફાતેહા.

ફાતેહા હજરત પીરકે નામકી.



અલ ફાતેહા ઇલા રહે હદરતે ગવસીસ સમદાની કુતંબે ર
ખ્યાની મહયુમે સુખહાની સુલતાનીલ આરેશીના સૈયેદેના વ મવલા
નશ શયખ મોહ ઇદદીન સૈયેદેના અબ્દીલ કાદેરીલ જુલ્લાની
કદ દ સલાહો સીર રહુલ અજીજ શયઉન લીલાહે અલ ફાતેહા.

કુલ અવલીયાકે નામકી ફાતેહા.



ઇલા અરવાહે કીદ વતીલ વાસેલીન, વ જુબ દતીલ આરે
શીન, જમીએ અવલીયા અલાહે રહમા હુમુલાહો નઆલા શયઉન
લીલાહે ફાતેહા.

તમામ હકદારોંકે નામકી ફાતેહા.



અલ ફાતેહા ઇલા અરવાહે વાલેદીના વ વાલેદીકુમ, વલે ઉસ
તાજના વલે ઉસતાજકુમ વલે આખાએના વલે આખાએકુમ વલે
અજદાદેના વલે અજદાદેકુમ, વલે ઉમ મહાતેના વલે ઉમ મહાતેકુમ
વલે અમવાતેના વ અમવાતેકુમ વ અમવાતે જમીઇલ મુસ્સેમીના

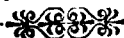
વલ મુસ્તેમાત વલ મોમેનીના વલ મોમેનાત અલ અહયામે
મીનહુમ વલ અમવાત શીલ ખરરે વલ બહરે, વલે જમીએ ઉમમતે
મોહમમદીન સલ લલ્લાહો અલયહે વ સલ્લમ કુલ્લે કાફરતે અ
હલીલ ઇસલામે મીમ મશારેકીલ અરદે, વ મગારેખેહા ગફ રહા
હો લહોમુલ જનનાહ અલફાતેહા.

(ઉપર ફાતેહા લીખખેહે, ઉનમેંસે કાઇબી ફાતેહા પરહે,
બાદ સુરે અલહમ્મ એકબાર ઓર કુલહોબલ્લાહ તીનબાર પરહકે
પેહ દુઆ પરહે.) અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ મદીવં વ
અલા આલે મોહમ મદીવં વબારેક વસલ્લોમ, સુબહાના રખ્ખેકા
રખ્ખીલ ઇજ જતે અમ્મા યસેક્રુન, વ સલામુન અલલ મુરસલીના
વલ હમ્દો લીલ્લાહે રખ્ખીલ આ લ મીન. બે રહ મતેકા યા
અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.



યેહ દુઆ હર ફરજ નમાઝકે બાદ પરહે.



અલ્લા હુમ્મા અન તસ સલામ, વ મીન કસ સલામ, વ ઇ
લયકા યરજે ઉસ સલામ, હૈયેના રખ્ખના ખીસસલામ વ અદ ખેલના
દારસ સલામ, તબ્બા રકતા રખ્ખના વ તઆલયતા યા જલ
જલાલે વલ ઇકરામ. બે રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.



દુઆ.



અલ્લા હુમ્મા રખ્ખના આતેના ફીદ દુનયા હસ નતવ વ

શીલ આખેરતે હસ નતંવ વકેના અગ્નમન નાર, વકેના અગ્નમલ
કપરે વકેના અગ્નમલ હશરે, વકેના અગ્નમલ ક્રકરે વકેના અગ્ન
બદ દેન, બેહુર મતે જદ દીલ હસને વલ હુસેન. વકેના અગ્ન
મલ આખેરતે વહ શોરના માઆલ અપરાર બે રહ મતેકા યા
અર હમર રાહેમીન.

હુઆ.



અહલા હુમ્મા ધન્ના નસ અલોકા હુઆ દતન, શીલ ધદમે
વ અર કતન શીર રીજકે વ તવ બતન કમલલ મૈત, વ
શહા દતન ધનદલ મૈત, વ મગફે રતન બાદલ મૈત, વ નગતન
શીલ કપરે વ ખલાસન ધનદલ હીસાબ. વ મગફે રતમ મિનન
નાર યા અજુજે, યા ગફશાર, ધલાહન દાયેમન સર મદન શી યવ
મીલ ક્રિયામા. બે રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન,

હુઆ.

યા ધલાહી કયા કહુંમેં હાન્ને જાર;
હું ગુનાહોંસે નીહાયત શર્મસાર. ૧
કામ નેકીકા નહીં મુઝસે હુવા;
ગર્કે ધસયાંમેં રહા મુજહો મસા. ૨
તેરે દર પર સીજદેમે રખ્યાહે સર;
છોડ ધસ દરકો ભસા જાગે કાધર. ૩
કયું ન બખશીશકા રહું ઉમ્મીદવાર,
મેં ગુનાહગાર ઓર તુમ આમુર્જગાર. ૪

તુને અપને ફજલસે અય કીરદેગાર;
 મુઝકો દુન્યામેં કીયાહે બા વીકાર. ૫
 ઇસલીયે યેહ હે દુઆ શામે પમાહ;
 રખ હમેશા ફજલકી મુઝપર નીમાહ, ૬
 જાનકે રોજે વાપસીકા હો બુહર;
 સાથ ઇમાં કે મેં જહ અય ગપુર. ૭
 હશ્રમેં જળ ખલકહો અંદોહગીં;
 મુઝકો બખશાવેં શક્ષીકલ મુજનખીં. ૮



દુઆ.



મોમીનો અજન્ને ઇક્તીજાકે સાથ;
 અજ દુઆકે લીયે ઉદાઓ હાથ. ૧
 અય ખુદા સદકા કીખીયાઇકા;
 સદકા ઉસ નુરે મુસતફાઇકા. ૨
 સીમે રસ્તે ચલાઇયો હમકો;
 પેચો ખમસે બચાઇઓ હમકો ૩
 મરતે દમ ગેબસે મદદ ફીજે;
 સાથ ઇમાનકે ઉદા લીજે ૪
 જળ દમેં વાપસીહો યા અલ્લાહ;
 લખપે હો લાઇલાહા ઇલિ લલ્લાહ. ૫
 કીના ધો મોમીનોંકે સીનેસે,
 સીના હોજાયે પાક ફીનેસે. ૬
 સખકો એક રાહે હક દીખા યા રખ,
 દુર હોં યે ઇખતીલાફે બેજ સખ. ૭

દીનહો દીને અહમદી કુલકા;
 હો તરીકા મોહમ મદી કુલકા. ૮
 અય ખુદા તુ સમીઓ મુજબ;
 બે મુરાદોંકી કર મુરાદ નસીય. ૯
 ન રહે કોઇ ખસ્તા દીલ મમગીન;
 સખકી પુરીહો મુરાદ આમીન. ૧૦

દુઆ

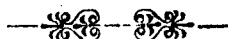
અહદા સામેકિલ મુના જાતી,
 સમદા કાશીઉલ મોહીમ માતી. ૧
 જેરો બાબા નમી તવાનમ યુફત,
 ખાલેકુલ અરદે વસ સમાવતી, ૨
 હાજતે ખીશ અજતો મી ખાહમ;
 જાકે કાઝીએ જુમલે હાજતી. ૩
 હેય પોશીદા અજતો પીનહાં નેસ્ત;
 આલે મુસ સીરરે વલ ખુરીયાતી. ૪
 શુકે ફજલે તોકે તવાનમ યુફત;
 હાફિજ શી જમીએ હાજાતી.

દુઆ.

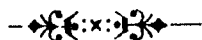
ઇલાહી તલબ હમ કરેં સખ ગરીબ;
 કે રોજોંકી ખરકતસે જતન નસીય, ૧

તુ દીખલાદે જનતમેં દીદારકો;
 હોવે તાજગી સખ દીસો જનકો ૨
 જ બરકત તરાવીહ બખશ સખ ગુનાહ;
 રખ ઉમ્મત મોહમદકો તેરી પનાહ. ૩
 કરમ કર હમોંપર અય સાહેબ કરમ;
 કે રોજોંકી બરકતસે કર દીલ નરમ. ૪
 દે તવશીક તુ હર મુસલમાનકો;
 કે ધજજત દેવે માહે રમઝાનકો. ૫
 દેખો કયાહે બેહતર મહીના તમામ;
 ક્રીયા જીરમેં નાજીલ ખુદાને કલામ. ૬

(ઉપર જે નઝમમેં દુઆએં લીખ્યા હુઈહેં, વોહ નમાજકે બાદ જે યાદહો પરહે; ઓર ઉસકે બાદ ચેહ પરહે.) વ સલ લ લાહો તઆલા અત્તા ખયરે ખલકીલી વ નુરે અરશીલી મોહમ દીવં વઆલીલી વ અમ્મહામીલી અજ મઘનિ. જે રહ મતેકા યા અરહમર સાહેબીન.



અસનાદે અહદ નામા.



પેગંબર સલ, ને ફરમાયા હે, જે કોઇ ઇસ અહદ નામેકે
 સારી ઉમરમેં એક મરતમે પરહે, અવખત્તા ખુદા ચાહે સાથ
 ઇમાનકે જાવે, ઓર ઉસકે બેહિસ્તી હોતેકા મેં ઝામીન હું, ઓર
 જાઅર રદી, કેહતે હુંકે, હજરતસે સુના હે, કે આદમીકે બદનમેં
 ત્રીન હજર ખીમારીયાં ખુદાયે તઆલાને પેદા કીહેં. એક હજર

ખીમારીયોંકો હકીમ જનતોં હેં, ઓર દવા કરતોં હેં, ઓર દો હજાર
 ખીમારીયોંકો કોઇ નહીં જનતા. જો કોઇ ઇસ અહદ નામેકો અ
 પને પાસ રખ્ખે, ખુદાયે તઆલા ઉસકો ઉન ત્રીન હજાર ખીમારી
 યોંસે નીગાહ રખ્ખે, ઓર અખુઅકર રહી, કેહતે હેંકે, મેંને
 હજરતસે સુનાહે, જો કોઇ ઇસ અહદ નામેકો અપને પાસ રખ્ખે
 સાંપોંસે ઓર ખીછકુઓંસે અમનમેં રહે, ઓર જાદુ ઉસપર
 કારગર નહોવે. ઓર જઆન બદ ગોયોંકી બંદ હોજવે, ઓર
 અગર ઇસકો લીખકર. ઓર પાનીમેં ઘોકર. કીસી દર્દમંદકો પી
 લાવે તો શિક્ષા પાવે. ઓર હજરત ખાતુને જન્નત ફરમાતીહેં કે,
 મેંને હજરતસે સુનાહે, જો કોઇ ઇસ અહદ નામેકો શરી લાવે;
 હાજત કીસકી બર આવે. ઓર ઇસકો મુસ્ક ઓર જાફરાનસે
 લીખ્ખે, ઓર મેંહકે પાનીમેં ઘોકર ત્રીન દીન સુબોહકો કીસીકો
 પીલાવે ઉસે ફહમ ઓર અકલ જ્યાદા હો, જો કુછ સુને યાદ
 રખ્ખે, ઓર જોંકે યાદ હો વોહ ફરામોશ નહો, ઓર અમીરલ
 મોમેનીન ફરમાતે હેંકે, મેંને હજરતસે સુનાહે, જો કોઇ ઇસકો
 પરહે ઓર મુરદોંકો બખ્શો, કબર ઉસકી મશરેકસે મગરેબ તક
 ફરરાખ ઓર પુર નુર હોવે, ઓર અગર ઇસકો મેં મુરદેકી કબરમેં
 સીરહાનેકી તરફ તાકમેં રખ્ખે, તો ઉસ મુરદેકો સાત પેગંબરોંકો
 સવાબ મીલે, ઓર સવાબ મુનકીર નકીરકો ઉસપર આસાન હોવે;
 ઓર હક તઆલા ઉસકે લાખ ગજ દાહનેસે, ઓર ચાલીસ હજાર
 બાંયેસે, ઓર ચાલીસ હજાર સરસે; ઓર ચાલીસ હજાર પાંડેંસે
 અજબ દુર કરે, ઓર કબર ઉસકી કુશાદા હોવે, કે આંખ કામ
 કર નસકે. ઓર ઇસ અહદ નામેકો હક તઆલાને એક સુરત બ
 નાઇ હે, કે કબરમેં પાસ રહે, ઓર જબ મુરદા કયામતકો કબરસે

ઉઠે તો યે દિરિસ્તા બનકર સામને આવે, ઓર હુલ્લા બેહિસ્તકા લાકર પેહનાદે, ઓર ખુરાકપર સવાર કરે. હક તઆલા ફરમાવે અય મોમીન નેજે સાથ અહદ નામા હે, તો ખુશ રહોકે તુને દુનિયામેં હરરોજ ઇસકો પરહા હે, આજ ઇસ અહદકો મે વફા કરતા હું, તાજ સરપર રખ, ઓર જામા બેહિસ્તકા પેહન, ઓર ખુરાક પર સવાર હો, ઓર બેહિસાખ ઓર બેઅગનખ બે હિસ્તમેં જા, ઓર જીસકી તુ શકાઅત કરે ઉસે બખશું, જખ ઉસ શખ્સકો ઇસતરેહસે ખલકત કયામતકી દેખે, કે મોંહ ઉસકા ચોધવીં રાતકે ચાંદકાસા હે, ઓર અયસા સામાન હે. ચુલ મચાવેં કે કોનસા પેગંબર હે, મા કોઇ સીદીક ખુશુર્ગવાર હે, કે અયસી ખુશુર્ગાસે આતાહે, દિરિસ્તા નિગેહબાન બેહિસ્તકા કહેગા, કે યે પેગંબર નહીં હે, બંદા ખુદાકા ઓર ઉમ્મત મોહમ્મદ સલ, કા હે. દુનિયામેં અહદ નામા અપને સાથ રખતાયા, ઓર ઉસકા યે નુર ઓર બરકત હે, જખ ખલકત વહાંકી ફરીયાદ કરેગી ઓર કહેગી, કે ઇતની મુદત દુનિયામેં હમ રહે, ઓર અફસોસકે અહદ નામેસે ગાફિલ રહે, ઓર અખ પશેમાન હોતેહેં, વોહ અહદ નામયે મોઅઝઝમ યે હે.



અહદ નામા.

બિસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ્લા હુમ્મા ફાતેરીસ સમાવાતે વલ્લ અરદે આલેમીલ ગયમેં
વશ શહાદતે હોવર રહમા નુર રહીમ. અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની આ હદો

ધલયકા શી હાજેહીલ હયાતીદ દુન્યા, બે અત્રા અશહદો અન લા
 ઇલાહા ઇલા અનતા વહ દકા લા શરીકા લકા વઅશહદો અત્રા
 મોહમ મદન અબદોકા વ રસુલોકા ફલા તકેલની ઇન તકેલની
 ઇલા નફસી તોકર રેખની ઇલશ શરરે વ તોબાએદોની ઇન દકા
 અહદન અહદા, વ ફયતહુ ઇલા યવમીલ કીયામા ઇન નકા લા
 તુખલેકુલ મીઆદ. સલ લલાહો તઆલા અલા ખયરે ખલકીહી
 મોહમ મદીવ વઆલીહી વ અસહાબીહી વસલ્લમ અજ મઇન, બે
 રહમતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

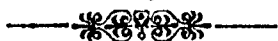


અસનાદે દુઆયે સુરયાની



ખુઝુર્ગાને દીન ઇરશાદ ફરમાતે હેં, કે. યે દુઆ નજદીક
 પાક રખ્યુલ ઇન્જતકે બહોત મક્યુલ હે, ઓર ઇસકો પરહનેકી
 બહોત તરકીબેં હેં, લેકીન કોઇબી મુશકીલ અમરકે લીયે આ
 લીસ રોજ તક બા વુઝુ બાદ અજ નમાઝે સુબોહકે યા બાદ
 અજ નમાઝે ઇશાકે ઇસકા વીદ કરે, તો ઇનશા અલાહો
 તઆલા ઉસકી મુરાદ પુરી હોગી. ઓર ઇસ દુઆકા વીદ હમેશા
 રખનેસે કીસીકા મોહતાજ નહોગા. ઓર ઉસકે રોજગારમેં બર
 કત હોગી, ઓર અલ્લાહ તઆલાકી ખુશનુદી હાસીલ કરનેકા
 જરીઆ હોગા. યેહ દુઆ પરહનેકે અબ્વલ ઓર આખેર દુરદ
 શરીફ તીન, યા પાંચ, યા સાત સાત બાર પરહે; ખુદાવંદ કરીમ

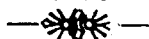
નમામ દીનદાર બોધઓંકો નેક કામ કરનેકી હીદાયત નસીબ કરે
આમીન. સુમ્મા આમીન, વોહ દુઆયે મોઅઝઝમ યે હે.



દુઆયે સુરયાની.



ખિસ મિદલા હિર રહમા નિર રહીમ.



અનલ મવજુદો ફત હુખની તજ્જેદની,
ફઇન તત હુખ સીવાઇ લમ તજ્જેદની.
અનલ મકસુદો લા તકસુદ સીવાઇ,
કસીરલ ખલકે ફત હુખની તજ્જેદની.
અનર રખખુલ લજી યખશા અગ્નખી,
જમીકલ ખલકે ફત હુખની તજ્જેદની.
અનલ મલેકુલ મોહયમેનો જલ્લા કદરી,
અઝીમુલ મુલકે ફત હુખની તજ્જેદની.
અનલ માખુદો લા તાખુદ સીવાઇ,
અનલ જખખારો ફત હુખની તજ્જેદની.
અના લીલ અખદે અરહમો મીન અખીહો,
વમીન અખવયહે ફત હુખની તજ્જેદની.
તજ્જેદની વાહેદન સ મ દન અઝીમન,
કસીરલ ખીરરે ફત હુખની તજ્જેદની.
તજ્જેદની મુસતગાસન લી મુગીસન,
અનલ કહહારો ફત હુખની તજ્જેદની.
વ અરહમો મીન ઇબ્રાદી મન અસાની,

બે જોહલીમ મીનહો ફત લુખની તજોદની,
 તજોદની શી સવાદીલ લયલે અખદી.
 કરીખમ મીનકા ફત લુખની તજોદની.
 તજોદની રાહુમન ખર રર રઉફન,
 બે ફુલ્લીલ ખલકે ફત લુખની તજોદની.
 તજોદની વાસેઅન લીલ ખલકે ગયરી,
 અનલ મજકુરો ફત લુખની તજોદની
 તજોદની શી સુઘુદેકા હીના તદઉ,
 વહીના તકુમો ફત લુખની તજોદની.
 ઇજલ લહફાનો નાખની કઝીમન.
 અકુલ લખખયકા ફત લુખની તજોદની.
 ઇજલ મુદ તતરો કાલા લા તરાની.
 નઝરતો ઇલયહે ફત લુખની તજોદની.
 અ તારેફે મય યગીસુલ ખલકે ગયરી,
 સરીઉલ અખજો ફત લુખની તજોદની.
 અ તારેફે મુનકેજન ગયરી સરીઅન.
 મીનલ હલકાતે ફત લુખની તજોદની.
 આ તારેફે મય યકુલ લીશ શયયે ગયરી,
 યકુન ફ ય કુનો ફત લુખની તજોદની.
 આ તારેફે સાતેરલ લીલ ગયખે ગયરી,
 અનસ સતતારો ફત લુખની તજોદની.
 ફઇન તાખા તુખતો અલયહે અખદી,
 અનત તખ્વાખો ફત લુખની તજોદની.
 વ મય મીસલી ફ અયના યકુનો મીસલી.

વ લયલા યકુનો ફત લુખની તજેદની,
 હલુમ્મા ધલૈયા લા તકસુદ સીવાઇ,
 અનલ મકસુદો ફત લુખની તજેદની.
 અ તજકોરો લય લતન નાદીતા સીર રન,
 અલમ અસમાકા ફત લુખની તજેદની.
 ફલા યુનજકા યા અખદી સીવાઇ,
 મીનન નીરાને ફત લુખની તજેદની.
 વ લયસા યમલેકુલ શીરદવસા ગયરી,
 અનર રજ્જકો ફત લુખની તજેદની.
 અ હલ શીલ ખલકે મધ યોતી જજલન;
 સીવાઇ લયસા ફત લુખની તજેદની,
 અ તારેફે સાતેરન લીજ જનખે ગયરી.
 અનલ ગદ્દફારો ફત લુખની તજેદની.
 સઅગફેરો લીલ ધખાદે વ લા ઉખાલી,
 ગદાતલ હશરે ફત લુખની તજેદની.
 વ અકરેમ મય યુરીદો ખેલા હિસાખીન,
 અનલ વહહાખો ફત લુખની તજેદની.
 ફ અજ જેજની વલમ ત રકતતો મીસલી,
 વ લસતો તરાહો ફત લુખની તજેદની.
 વ અકરેમો મધ યતુખો ધલૈયા ખવફત,
 લીયલ ધકરાખો ફત લુખની તજેદની.
 લીયલ આત્રાઓ વન નેમાઓ ધનદી,
 લીયલ ખયતતો ફત લુખની તજેદની.
 લીયદ દુન્યા વમા શીહા જમીઅન,

લીયત્ર મલ કુતો ફત લુખની તજેદની.
 અ તારેફા મલ લહુ ઇસમુન ક ઇસમી.
 અનર રહમાનો ફત લુખની તજેદની.
 અ નદલા હુલ લજી લા શયયા મીસલી,
 અનદ દૈયાનો ફત લુખની તજેદની.
 અનલ મલેકુલ મુલુકો વ કુલ્લે મુલકીન.
 લીયત્ર મીરાસો ફત લુખની તજેદની.
 અના ઉફ્રીદ હુહુરા વ કખલા કખલીન,
 વ ખાદલ ખાદે ફત લુખની તજેદની.
 અનલ વહહાખો યા અખદી સરીઅન,
 વલીયુલ અહદે ફત લુખની તજેદની.
 અનલ ફરહુલ મુદખખેરો ફવકા અરશી,
 ખેલન તકત્રીફા ફત લુખની તજેદની.
 અનર રખખુલ લજી લા જુલમા ઇનદી,
 વ લસતો અખુરો ફત લુખની તજેદની,
 ખલકતો મોહમ મદન તુરન કદીમન,
 લહુલ હુશના ફત લુખની તજેદની.
 વ યશ ફખો શીલ ખાલાખેફે યવમા હશરીન,
 ઓશફફેઓ શીહે ફત લુખની તજેદની.

અયાન ગુનાહે સગીરા વ કખીરાકા.



મુસત્રમાનો અખ ગોશો દીલસે મુનના આહીયે, કે જયમે
 અરકાન ઇસલામકે ખખલાને ધરઝ હેં, ગુનાહોંસે દુર રેહનાખી ફરઝ

હે. યુનાહ બાહે કખીરા યાને બડે, ઉનકે કરનેસે અબ્બા હોગા, અગર તોબા નકરે; ઓર બાહે સમીરા હેં, ઉસકે કરનેસેબી અબ્બા હોગા, પર થોડા. અબ્બ યુનાહે કખીરાકા બયાન કરતાહું, શીર્ક ખુદાસે કરના, યતીમોંકા માલ ખાના, કીસી અવરતકો કુઠી તોહમત છનાકી કરની, દોચંદ કાફિરોંકે જંગસે ભાગના, શરાબ પીના, કુદમ નાહક કરના, કીસીકો પીછે બડીસે યાદ કરના, કીસી કે હકસેં યુમાન બદ કરના, અપને તર્ક બેરોંસે અછછા જનના ખુદાસે ખોદ ન કરના, હમસાએકી જોર બેડીપર નઝરે બદ કરના, ખુદાકી રહમતસે નાજિમીદ હોના, કીસીસે વાગેદા કરકે વફા ન કરના, કીસીકી અમાનતમેં ખીયાન કરના, ખુદાકા ફરજ તરક કરના “ કુરઆને શરીફ ” પરહકે ભુલ જના, શહાદત હકકી મુખાના, શહાદત કુઠી દેના, જુઠ ખેલના, પુસુસ કસમ કુઠી ખાના. જસસે કીસીકા માલ યા જાન યા દુરમત જાતી રહે. કસમ ખુદાકે નામકે સીવા ઓર કીસીકી ખાના, ઓર રીજદા કીસીકો સીવા ખુદાકે કરના. જુમઆકી નમાજ તરક કરના, હમેશા જમાઅત તરક કરના, મુસલમાનોંકો કાફિર ફેલના, કીસીકા ગીલા સુનના, ચોરી કરના. સવદા લેતે દેને કમ તોલના, જાલીમોંકી, ખુશામદ કરના, ખ્યાબ ખાના, કઝીયા નાહક ફેસલ કરના, મોલ ચુકકે પીછે જખરદરતીસે કમ દેના, લડકોંસે ખુરા કામ કરના, હવેજકી હાલતમેં અપની જોર યા બાંદીસે સોડખત કરના, અના જઠી ગીરાનીસે ખુશી હોના, કીસી જેર અવતરકે પાસ ખીલવત મેં બેઠના, જનવરોંસે જમાઅત કરના, જુવા ખેલના, કાફિરોંકી રસમેં પસંદ કરના, તુજુમીકી બાતોંકો સમ્યા જનના, દાવા અપની ઇબાદત યા તકવાકા કરના; મુરદેપર પીટના, પુકારકે રોના,

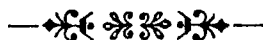
ખાનેકો ખુરા કેહના, નાચ દેખના, બાળેંસે સુનના, ઇબાદત લોગોંકે દીખાનેકો કરના, કીસીકે ઘરમેં જો ઇબાજત ચલેજના, કીસીસે મસખરી કરકે બેહુરમત કરના. ગુનાહ ઉનકે સીવા ઝોર બહોત હેં. ગરઝ સબ ગુનાહોંસે દુર રહે. ઝોર તોખા કરતા રહે. હદીમે શરીફમેં આયા હે, કે મુસલમાન વોહ શખ્સહે, કે જીસકી જાયાનસે ઝોર હાથસે કીસીકો ઇજા નહો. ઇનસાનકો લાજમ હે ઝોર લાયેક યું હે, કે અપને તઈ લેહાઝ કરકે સબસે ખુરા આપકો જાને; ઝોર કીસીકો ખુરા નજાને; ઝોર કીસીકો ઝેબ તલાશ ન કરે. પર બગેર તલાશકે અપર ઝેબ કીસીકા માલુમ હોજાયે, તો નરમીસે ઉસે નસીહત કરે, લેકીન ફઝીહત ન કરે, ઝોર રસવા ન કરે, હકતઆલા સબકો નેક અમલકી તવશીક દે. આમીન.

ગઝલે નાચત.



હમારે સરવરે આલમકા રત્યા કોઇ કયા જાને,
અગર હો ચક્મે હક ખાં એન જાતે કીશ્વીયા જાને.
બશરકી આંખ ગર જીલવેકો ઉનકે દેખના જાને,
હરએક શયમેં ઝુહુરે મઝહુરે જાતે ખુદા જાને.
અગર તુરે નખી તુરે ઇલાહીસે જીદા જાને,
યે કમ ફહમી સરાસર હે ખતા જાને ખતા જાને.
કલક હે રંજ હે હસરત હે બહરે સરવરે દીં મેં,
ગુજરતા હે જો સદમા દીલપે અપને કોઇ કયા જાને

જાપાંપર લા નહીં સકતેહેં હમ પાસે શરીઅત
 મોહંમદકો સમઝતે હેં જો કુછ દિલ્લમેં ખુદા જાને.
 ઉમ્મીદે વસ્તે મહબુબે ખુદામેં સીફ્તે જતે હેં,
 મગર દીલકા યે મફસદ કબ્જ ખરઆયેગા ખુદા જાને.
 જરો દૌલતસે દિલસે જાનસે ઓર દીનો ઇમાંસે,
 મોહબ્બત સૈયદે આલમકી લાજમ હે સીવા જાને.
 ઉન્હીકે વાસ્તે હકને કીયે દોનોં જહાં પયદા,
 ઉન્હીકી જાતે અફદલ ખાયેસે હર દો સરા જાને.
 ફીદાયાંને નખીમેં અય તજમ્મુલ અપની ઇજ્જત હે,
 દોષ મુનઇમ હમારા મરતબા જાને તો કયા જાને.



કસીદયે નાઅત



અનકે ખુલ્લ ખુલ્લ હમને ખાગે દહેર દુંડા શાખ શાખ.
 પાયા ઉનપે નામે અહમદ સાફ લિખ્ખા શાખ શાખ.
 પત્તે પત્તે પર પતા પાયા નખીકે તુરકા,
 દેખા હમને જુલવાગર અહમદકા જુલવા શાખ શાખ.
 ખાગ જાને ખાગે આલમ કરદીયા હકને જસે,
 ઉસકા ખુલ્લ ખુલ્લ ખોસ્તાને દીમેં જોલા શાખ શાખ.
 પુર સમર જસસે હુવા નખ્તે મુરાદે અહલે દીં,
 ખાગે ઉમ્મીદે જહાં લાયા હે મેવા શાખ શાખ.
 જરે સાયા આ ગયા જસકે જમીં ઓર આસમાં,
 અયસા ખોસ્તાને મોહંમદ ખરહકે કુલા શાખ શાખ,

તુરે હકકે સાથ થા તુરે મોહમદ જુલવાગર.
 જો શજરપર તુરકે મુસાને દેખા શાખ શાખ.
 કયા અજબ બાગે જહાંમેં ગર રહે સરસજન તુ,
 અછછા યે મજમું હે સરવર તુને બાંધા શાખ શાખ.



ગઝલે નાઅત,



આસ્તાને સરવરે કોનો મકાં કુછ ઝોર હે,
 યે જમીં કુછ ઝોર હે યે આસમાં કુછ ઝોર હે.
 ધરકે અહમદમેં ફના હોના બકા બિલ્લાહ હે,
 અય ખીઝર બુદ્દે હયાતે જાં કુછ ઝોર હે.
 તુરે સીના કયા હે મુસા ઝોર કયા ઉસકા સફર,
 અય કલીમુલ્લા સેરે લા મકાં કુછ ઝોર હે.
 યું તો યુસુફલી હે માઅશુકાંને આલમમેં મગર.
 નાજો અંદાજે હખીએ દો જહાં કુછ ઝોર હે,
 અહમદે બેમીમ વ અહમદમેં હે પરદા મીમકા,
 અસ્લમેં કુછ ઝોર હે સબકો ગુમાં કુછ ઝોર હે.
 મેં હું મદદાહે નખી જુલજુલ સનાખાને ચમન,
 રંગ અપના ઝોર હે ઉસકી જ્યાં કુછ ઝોર હે.
 ઝોરપર મખસુક આશોક તુઝપે ખાલેક શેફતા,
 તેરે જોબનમેં અદા અય જાનેજાં કુછ ઝોર હે.
 સબ પયંબર કેહતેહેં અલ્લાહસે રાજો નિયાજ,
 વાસ્તા તેરે ખુદાકે દરમીયાં કુછ ઝોર હે.
 હર મુશીબત સેહલ હે હર માત હે આસાન તર,

ચાહનેવાલોંકા તેરે ઇમતેહાં કુછ ઓર હે.
 ફરજે ઇમાં હે મમં ઇશકે મોહમદ મુસતફા,
 શરએવાલોંકા યે શરાખે અરગવાં કુછ ઓર હે.
 વાયેઝોંકે પંદમેં ખિસમીલ અમર કયા ખાક હો.
 ખાહુશે દીલ કુછ ઓર હે તરજે બયાં કુછ ઓર હે.

મદહે પયંબર.



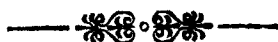
નકશે કદમ હખીએ ખુદાકા કાધર નહીં, ?
 વોહ સીમત કોનસી હે કે કાઅબા બધર નહીં.
 દેખુમેં કીસતરેહસે નખીકા મુકામે ખાસ,
 વહમે ખ્યાલકાબી વહાંતક ગુજર નહીં.
 ગુજરાહે આસમાંસે પુરાકે રસુલે પાક,
 દોનોં નિશાંને સુમહેં યે શમ્સો કમર નહીં.
 અદલાહ રે લતાફતે પટકા નીગલ ગયા,
 એન્નજ હે રસુલે-ખુદાકી કમર નહીં.
 ચોંકું જે ખાબસે તો મદીના નઝર પડે,
 કીસમતમેં કયું ખુદા કોઇ અયસી સહર નહીં.
 મુનકર નકીરસે મેં કહુંગા દમે સવાલ,
 અહમદકા નામ યાદ હે ઓર કુછ ખબર નહીં.
 શીરદોસકો તમીઝ હમારા સલામ હે,
 કયા જાયે ઉધર કે મદીના બધર નહીં.



ગઝલે નાઅત.



હીદાયતકી હો આલમકો હીદાયત હોતો અયસીહો;
 રીસાલત હોતો અયસી હો નુખુવત હોતો અયસીહો.—૧
 ખુરાકે બર્ક જવલાં દમમેં પહોંચા અરશે આઝમ પર;
 જે તેઝી હોતો અયસીહો જે સુરઅત હોતો અયસીહો.—૨
 વતનસે મેં જે નીકલા રાહ સીધી લી મદીનેકી;
 જે સવદા હોતો અયસાહો જે વહશત હોતો અયસીહો.—૩
 અલીને એકહી હમલેમેં તોડા બાબે ખયબરકો,
 જે કુવત હોતો અયસીહો જે તાકત હોતો અયસીહો.—૪
 સદાથી અંશહુદો અનના મોહમમદ સંગરેજોંકી;
 સદાકત હોતો અયસીહો શહાદત હોતો અયસીહો.—૫
 જમાલે પાક દીખલાયા નીગાહે લુત્ફસે દેખા;
 તવજ્જેહ હોતો અયસી હો ખનાયત હોતો અયસીહો.—૬
 જે તસવીર આપકી ખેંચી કહા નકકાશે કુદરતને;
 જે નકશા હોતો અયસાહો જે સુરત હોતો અયસીહો.—૭
 શબ્દે મેઅરાજ બખશા ઉમ્મતે આસીકો ખાલેકને;
 શકાઅત હોતો અયસીહો જે રહમત હોતો અયસીહો.—૮
 ‘કલીમે’ ખુશ બયાં કયા ખુશ કલામીહે જઝા કલ્લા;
 મઝામીં હોતો અયસેહોં તખીયત હો અયસીહો.—૯



મદદે પયંબર.



- નાઅતે અહમદમેં કહું કયા મેરા રત્યા કયાહે,
વસ્ક ખાલેકહી જો ફરમાયે તો બંદા કયાહે. ૧
- આગે ખુરશીદે જહાંતાબકે જરરા કયાહે,
હુસ્ને યુસુફકો તેરે સામને રત્યા કયાહે. ૨
- બંદએ હકહું ગુલામે શહે લવલાક હુમેં,
પુછોતો મુઝકો નકીરેનને સમજા કયાહે. ૩
- જાંક કર જલ્લીયોંકો પુછુંગા હંગામે સલામ,
અય દીલો દીદા કહો ઓર તમન્ના કયાહે. ૪
- શબે મેઅરાજમેં ખાલેકને ચેહ હજરતસે કહા,
આ મેરે સામને મહયુબસે પરદા કયાહે. ૫
- લખ ચીમટ જાતેહેં કેહતા હે જો મોહમદ કોઇ,
ઓર ઇસ નામસે ખરહકર કોઇ મીઠા કયાહે. ૬
- જીસને ચક્રપાર મદીનેકી જીયારત કરલી,
શીર ઉસે રોઝયે રીઝવાંકી તમન્ના કયાહે. ૭
- તુરપર હજરતે મુસાજો ગીરે ગશ ખાકર,
જુલ વયે યાર પુકારા અબી દેખા કયાહે. ૮
- મેંતો ઉસ જજબએ ઉલ્લટકા અસર જબ જાનું,
ખુદ નખી મુજસે કહેં તેરી તમન્ના કયાહે. ૯
- જુલ વયે તુરે નખીસે મેરી સયરી હોખયે,
મલેકલ મોતસે કેહદો કે તકાજા કયાહે, ૧૦
- અમને નાઅતમેં કુછ નગમે સરાઇ કરલો.
હમસરીરો દમે ફાનીકા બરોસા કયાહે. ૧૧

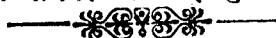
શાક્યે રોજે જાકા હું મેં મીસકીં મદદાહ,
 ગો ગુનાહ ગાર હું લેકીન મુઝે પરવા કયાહે. ૧૨
 હમકો વાઝેઝ નસુના છકરે ખેહીસ્તો દોજખ,
 હમ ગુલામાને નખીહેં હમેં કેહતા કયાહે. ૧૩
 યેહી કેહતાહે દીલે ખસતયે “મીસકી” હરદમ,
 ઉઠ ચલ અખ સુયે અરખ હીંદમેં બચકા કયાહે. ૧૪

કસીદયે નાઅત.

જખ દીલસે નામે પાક મોહમદ નીકલ ગયા,
 ધનસાન ગીરતે ગીરતે જમીંપર સંભલ ગયા. ૧
 બરકતસે નામે પાક હખીખુલાહકે,
 આયા પહાડબી મેરે આગે તો ટલ ગયા, ૨
 રોજે જાકામેં નાજે શકાઅતસે દેખલો
 કોહે ગીરાં ગુનાહોંકા એક પલમેં જલ ગયા, ૩
 બુઝ સખરો શુક ઓર ન નીકલા ઝખાંસે હર્ફ,
 ખંજર ગલે હુસેનપે જસ વક્ત ચલ ગયા, ૪
 રોયા તમામ શખજો મેં ખાલેકકે ખૌફસે,
 દક્તર મેરે ગુનાહકા પાનીમેં ગલ ગયા, ૫
 કુછ હાલ અપની ઉમ્મતે આસીકા દેખીએ
 કયા હોગયા ઝમાનેસે કયા રંગ બદલ ગયા, ૬
 યેહ ધર મુસાફરાનાહે ઇસમેં નહીં કયામ.
 આયા જો કોઇ આજતો શીર કોઇ કલ ગયા, ૭
 પોંહયેગા વોહી મંઝીલે મકસદ પર અય ‘કસીદ’
 રાહે ખુદામેં આનકે જો સરકે બલ ગયા,

કસીદયે નાચત,

ફકત તુઝપર તસદ્દુક કયા દીલે ધનસાન જાતા હે,
 તુઝીકો દેખકર જીખીલબી કુરખાન જાતા હે,
 જો દેખેહે મોહંમદકો ખુદાકો જાન જાતા હે,
 કોઈ ઇસમેં જરા શક લાયે તો ઇમાન જાતા હે,
 અહદમેં ઓર અહમદમેં ફકત હે મીમકા પરદા,
 જીસે પહેછાનના આતા હે વોહ પહેછાન જાતા હે,
 જીયારત હોગઈ જીસકો મોયસ્સર ઉસકે રોઝેકી,
 કહાં કબજેસે ઉસકે રોઝયે રીઝવાન જાતાહે,
 નહીં મહશ્મ શીરતા કોઈ ઉસકે આસતાનેસે,
 જો બેસામાન આતા હે વોહ બાસામાન જાતા હે,
 શકાયત હમ ગુનાહગારોંકી હોગી ઉસકે બીન કીસસે
 વોહી નઝરોંપે શીરતા હે ઉસી પર ધ્યાનજાતા હે,
 ફહેંગે અબ્બીયા મહશ્મમેં દેખો શાફયે ઉમ્મત,
 ગુનાહગારોંકો બખ્શાને સુયે રહમાન જાતા હે,
 ઝફર સલ્લેઅલા કયા નામ પ્યારા હે મોહંમદકા,
 યે દીલ ઉસ નામપર સોસો દક્કા કુરખાન જાતાહે,



ગઝલે નાચત.



મોહબ્બત ગેરસે મેરી છુડાદો યા રસુલુલ્લાહ,
 મુઝે અપનાહી દીવાના બનાદો યા રસુલુલ્લાહ.
 લગા તઢીયે ગુનાહોંકે પગ દીન રાત સોતા હું,
 મુઝે ઇસ ખાખે ગફલતસે જગાદો યા રસુલુલ્લાહ,

પડાહું કેઅરે દરિયામેં ભંવરમેં ખાતાહું ચક્ર,
 કિનારે લુલ્હસે મુજકો લગાદો યા રસુલુલ્લાહ.
 અંધેરી કબ્રમેં મુજકો અકેલા છોડ જાવેજે,
 વહાં હો ફઝલસે તેરે ઉજલા યા રસુલુલ્લાહ.
 બડી કિસમત હમારી હે કે ઉમ્મતમેં તુમહારી હે,
 ભરોસા દીનો દુનીયામેં તુમહારા યા રસુલુલ્લાહ,
 યેહી હે આરઝુ દીલમેં પરહું તુઝ નામકી તસખીહ,
 કરેં કુછ કામ દુનીયામેં તુમહારા યા રસુલુલ્લાહ.
 ખુદા મુજકો મદીનેમેં જો લેજાવે તો ખેહતર હે,
 કે રોઝા જાકે મેં દેખું તુમહારા યા રસુલુલ્લાહ,
 હુસેની પીર હે મેરા કે જીનકા મુલક હે બયતુલ્લા,
 મુસાશીર હું મેં કાઅખેકા દીખાદો યા રસુલુલ્લાહ.



ગઝલે ચીસ્તી.



રકમ કઅહો સીફત તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 વોહ આલી શાન હે તેરી મોઘદીન અજમેરી,
 ખયાં મેં કયા કરેં તેરા કલાં મકદુર હે મેરા,
 વોહ જાતે લા મકાં તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 જમીં વ આસમાં તેરા મકીં વ લા મકાં તેરા,
 અરશ પર હુમ હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 તેરે દરીયાયે વહદતમેં સરીના કબ મેરા અટકે,
 તુ કિસ્તી પાર કર મેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 તેરે દરખાર જો આવે મુરાદેં દીલકી વોહ પાવે,

સખી દરબાર હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 તુહી હે પીર પીરોંકા કુતુબ ઓર ગૌસ મીરોંકા,
 હુકમત હીંદ હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 ખતે હામ હખીખુલા દીલા તુ ફેઝ હુખુસ સીર,
 લીખા પેશાનિપર તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 તુ કુતબુદીન ફરીદુદીન રશીદીન અલાઉદીન,
 યે શાને પંજતન તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 તુહી હાદી હીદાયતકા તુહી વાલી વિલાયતકા,
 ફકર મીરાસ હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 વસીલા તુ ગદાઓંકા શહેનશાહ બાદશાહોંકા,
 દુહાધ ધર બધર તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 દીલા તુ શમસ કે મકસુદ અલાઉદીન સાબર ઝુદ,
 હુઝુરીમેં રહુ તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,

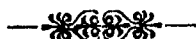


ગઝલે યાર.



તુરપર જલવા દીખાયા યારને, મુસાકો બે ખુદ બનાયા યારને,
 સરદીયા સર મસ્ત અપને ઇશ્કમેં, મજનુંકો બનબન શીરાયા યારને,
 યેહ કહા જીખીલને લાકર ખુરાક, ચલીયે યા અહમદ ખુલાયા યારને,
 કયા બકા રત્ના મોહમદકો મીલા, રબર અપને ખુલાયા યારને,
 બેકલી હઝરત બિલાલકી કયા લીખું, સહરા બસહરા શીરાયા યારને,
 શબકી બેતાબી લીખું કયા દોસ્તો, ખાબમેં જલવા દીખાયા યારને,
 પુતલા કરકે ખાકકા પરબર-દિગાર, રોશની દિલમેં લગાયા યારને,
 કર કાઝી ખુલાકા રોજે શબ, ખાબકા બંદા બનાયા યારને,

ગઝલ.



અય મેરે ખાજ પ્યારે લે ખખર, દીન દુનીયાકે સહારે લે ખખર
અહમદે મુરસલકે પ્યારે લે ખખર, પુરજે ઝોહરાકે સીતારે લે ખખર,
યા મોહૈયોદીન શાહે અવલીયા, અય મેરે હકકે દુલારે લે ખખર.
શરખતે દીદાર તેરા ચાહીયે, સાકીયે કવસરકે પ્યારે લે ખખર.
અય મેરે ફરયાદરસ મુશકીલ કુશા, દરપે તેરે આ પુકારા લે ખખર.
નાતવાં મહમુદશાહ બાસદ નીયાઝ, હરબડી તુજકો પુકારે લે ખખર.

ગઝલે તાલીખ.



હમારે પેશવા ખાજ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં,
હમારે રાહનુમા ખાજ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
રસુલુલ્લાહકી અવલાદમેં હેં વોહ વલીયે હક,
જહાંકે બાદશાહ ખાજ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં,
શરીઅત માઅરેફતસે ઝોર હકીકતસે તરીકતસે,
હુયે વાકેફ સદા ખાજ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
હસબમેં હેં વોહ લાસાની નસબમેં દુરરે યકતા,
અલીકે દીદરખા ખાજ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
શિક્ષા હાસીલ ઝમાનેકો મઝારે પાકસે ઉનકે,
મરીઝાંકી દવા ખાજ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
હરએક છોટા બડા કેહતાહે ઉનકો શાહે હિંદુસ્તાં,
વલીયે હિંદ કયા ખાજ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
કીયા હિંદુસ્તાનમેં કબજા શમશીરે કરામતસે.

શુભચે આસક્ષા ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
 ઝખાં લાઉ કહાંસે જો કંડે તવસીફ ઉનકીમેં,
 પયે મદહો સના ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
 ખુદાકો પાયેગા તાલીખ મુકરર ઇશકસે ઉનકે,
 મુકરર રાહનુમા ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.

ગઝલે રીયાઝ.



કંડે કયસ્મી સના ખાની મોહૈયોદીન જલ્લાની,
 તખીઅત હે ન જવલ્લાની મોહૈદીન જલ્લાની.
 દહનમેં હે કહાં તાકત ઝખાંમેં હે કહાં જુરાત,
 જો લીખ્ખે વસ્કે લાસાની મોહૈયોદીન જલ્લાની,
 નખીકે લાડલે તુમ હો અલીકે લખ્તે દીલ તુમહો,
 ખુદાકે દોસ્ત હો જની મોહૈયોદીન જલ્લાની,
 મેરી કીસ્તી ભંવરમેં આગધ અખ નાખુદાઇ કર,
 દક્ષ કરદે યે તુગયાની મોહૈયોદીન જલ્લાની
 મેરે સખ કામ ખનજાવેં નઝર શફક્તકી ગર ડાલો,
 કર અખ મુશકીલકી આસાની મોહૈયોદીન જલ્લાની,
 ગુનાહ મેંતે કીયે યહાંપર હયા રખના જરા મેરી,
 નહો શીર મુજકો હયરાની મોહૈયોદીન જલ્લાની,
 રીયાઝે ખસ્તા હે તીસ્ના બજુઝ ઇસકે નહીં જાંબર,
 શફાઅતકા પીલા પાની મોહૈયોદીન જલ્લાની,

ਕਸੀਦਾ.



ਮਰਛਾ ਕਧਾ ਜੈਸੇ ਆਜਮ ਪੀਰਏ, ਸਭ ਵਲੀ ਅਵਲਾਹਕਾ ਵੋਹ ਮੀਰਏ.
 ਹੇਂ ਨਵਾਸੇ ਵੋਹ ਰਸੁਲਾਹਕੇ, ਸਭ ਕਹੋ ਤੁਮ ਕੀਸਕੀ ਧੇ ਤਵਕੀਰ ਏ.
 ਅਸਨੇ ਐਂਯਾਥਾ ਵੋਹੀ ਆਸ਼ੇਕ ਛੁਵਾ, ਕਧਾ ਮੋਹੈਯੋਫੀਨਕੀ ਤਸਵੀਰ ਏ.
 ਮਾਰੇਓ ਮੁਰਦੇ ਜੀਂਦਾ ਹੋ ਗਏ, ਉਨਕੀ ਠੋਕਰਮੇਂ ਅਯਾਜ਼ ਤਾਸੀਰ ਏ.
 ਕੀਮਯਾਸੇ ਕੋਨ ਰਖਤਾਏ ਗਰਜ਼, ਘਾਕ ਉਸ ਦਰਕੀ ਮੀਲੇ ਅਕਸੀਰ ਏ.
 ਕਾਇਰੋਂਕਾ ਕੁਛ ਗਾਰਤ ਹੋ ਗਯਾ, ਅਮਕੀ ਨਯ ਮਛਯੁਯਕੀ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਏ.
 ਯੁਯ ਨੇ ਦੀਵਮੇਂ ਰਖਾ ਮਛਯੁਯਸੇ, ਵੋਹ ਯਤਾ ਮਰਦੁਦ ਆਰ ਐਪੀਰ ਏ.
 ਦੁਰ ਛੁੰ ਅਖ਼ਸੋਸ ਅਪਨੇ ਪੀਰਸੇ, ਆਹਰੇ ਉਲਟੀ ਮੇਰੀ ਤਕਦੀਰ ਏ.
 ਯੈਸ਼ ਕਧਾ ਏ ਦੋਸਤ ਤੁਯਕੋ ਛਾਥਕਾ, ਪੀਰ ਤੇਰੇ ਜੈਸੇ ਆਜਮ ਪੀਰ ਏ.

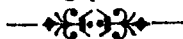
ਕਸੀਦਾ,



ਸਰਾਪਾ ਮੇਹਰੇ ਤਾਯਾਂਕਾ ਏ ਯਾ ਮਾਸ਼ੁਕੇ ਰਘ਼ਯਾਨੀ,
 ਕੇ ਆਲਮ ਤੁਰੇ ਯਯਕਾਂਕਾ ਏ ਯਾ ਮਾਸ਼ੁਕੇ ਰਘ਼ਯਾਨੀ.
 ਨਹਾਂਮੇਂ ਏ ਤੁਮ੍ਹਦਾਰਾ ਇਥਾ ਕੁਲੋ ਜੈਸੇ ਆਲਾ,
 ਅਕੀਦਾ ਅਹਲੇ ਖ਼ਰਕਾਂਕਾ ਏ ਯਾ ਮਾਸ਼ੁਕੇ ਰਘ਼ਯਾਨੀ.
 ਰਸੁਲੁਲਾਹਕੀ ਦਰਗਾਹਮੇਂ ਤੇਰੀ ਸਾਰੀ ਰਸਾਖਏ,
 ਤੁ ਮਵਰਦ ਲੁਦੇ ਅੇਹਸਾਂਕਾ ਏ ਯਾ ਮਾਸ਼ੁਕੇ ਰਘ਼ਯਾਨੀ.
 ਰੀਯਾਸੇ ਪਾਕ ਤੇਰਾ ਫ਼ਕ ਏ ਪਾਯਾਂਦੇ ਸੁਨਤਏ,
 ਧੇ ਫ਼ੁਰਨੋ ਵਸ਼ ਖ਼ਮਾਂਕਾ ਏ ਯਾ ਮਾਸ਼ੁਕੇ ਰਘ਼ਯਾਨੀ.
 ਯਯਾਯਾ ਤੁਮਕੋ ਸਤਹੋ ਸੁਕਸੇ ਅਵਲਾਕੇ ਆਲਮਨੇ.

ਸਰਾਸਰ ਫੇਅਲ ਨੁਕਸਾਂਕਾ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਝਿਆਨੀ.
 ਘੀਲਾਫੇ ਸਰੇਅ ਧਾਰਾਂਨੇ ਨਘੀਨੇਕੀ ਨਕੋਘ ਘਾਤ,
 ਅਕੀਏ ਫਰ ਮੁਸਲਮਾਂਕਾ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਝਿਆਨੀ.
 ਤਸਵਵੁਕੇ ਸਰੀਅਤਫੇ ਅਯਯ ਪਲੇਯੇ ਘਰਾਘਰਫੇ.,
 ਮਯ ਫੇਨਾਂਮੇਂ ਮੀਯਾਂਕਾ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਝਿਆਨੀ.
 ਫ਼ਰੇਯੇ ਘੀਰਫੇ ਆਦਤ ਖੁਪ ਨਹੀਂ ਸਕਤਾ ਛੇ ਕਾਮੀਵਸੇ,
 ਮਕੋਵਾ ਯੇ ਫਰ ਧਨਸਾਂਕਾਂ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਝਿਆਨੀ.
 ਤੇਰਾ ਨਾਮੇ ਮੁਆਰਕੁ ਤੋ ਰੀਕਾਘ ਸੈਯਦ ਅਹੁਮਦ ਛੇ,
 ਲਕਯਲੀ ਪੀਰੇ ਪੀਰਾਂ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਝਿਆਨੀ.
 ਤੇਰੇ ਮਦਫਾਛ ਛੋਛੋਛਰ ਸੁਯਨਵਰ ਨਾਯ ਕਰਤੇਛੇਂ,
 ਫੇ ਤੁ ਮਕਯੁਲ ਸੁਯਲਾਂਕਾ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਝਿਆਨੀ.
 ਧਨਾਯਤ ਫੇਯੇ ਰਹਾਨੀ ਕਹੀਂ ਸਾਧਕਾ ਕੋ ਛੋ ਛੱਡਰਤ,
 ਤਕਾਯਾ ਉਸਫੇ ਅਰਮਾਂਕਾ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਝਿਆਨੀ.

ਗੜਲੇ ਨੁਰਰ ਰਿਕਾਘ



ਨਸਾਂ ਤੇਰਾ ਅਯ ਯੇਨਸਾਂ ਦੇਖਤੇ ਛੇਂ,
 ਫਮ ਅਪਨੇਮੇਂ ਤੁਯਕੋ ਅਧਾਂ ਦੇਖਤੇ ਛੇਂ.
 ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤੇ ਕਾਮੇਵਾਫੇ ਫਲਾਯੇਲ,
 ਤੁਫੇਲੇ ਸਫੇ ਧਨਸੋ ਨਾਂ ਦੇਖਤੇ ਛੇਂ.
 ਜੇਕੀ ਘੰਫੇ ਆਯੇਂ ਤੋ ਫਿਲਕੀ ਨਜਰਸੇ,
 ਤਨਵਲੀਯੇ ਨੁਰੇ ਯੁਫਾ ਦੇਖਤੇ ਛੇਂ.
 ਤਨਵਲੀ ਤੇਰੀ ਛੇ ਫਰਅੇਕ ਸਾਧਮੇਂ ਸੈਸ਼ਨ,
 ਮਗਰ ਅਫਲੇ ਗੜਲਤ ਕਛਾਂ ਦੇਖਤੇ ਛੇਂ.

੧

੨

੩

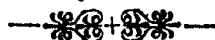
੪

સમા અરદો અર્શે ઉલા ઝોર કુરસી,	
હમ અપનેમેં સખ કુછ અયાં દેખતે હેં.	૫
હુવા હમકો ફ્રીઅન ફ્રેસેકુમસે ઝાહેર,	
નશાં બે નશાંકા યહાં દેખતે હેં.	૬
કભી નહુનો અકરખસે પાતેહેં તુઝકે ,	
કભી દિલમેં તેરા નશાં દેખતે હેં.	૭
ભરાહે તેરે 'નુર' હિસે દો આલમ,	
મંદાંસે જો તા લામકાં દેખતે હેં.	૮

મુનાઝત

હાથ ઉઠાપે હેં હમ ઈલતીઝકે લીયે,	
હો કુયુવ અય ખુદા મુસતફાકે લીયે.	૧
બહરે હસનેન હાસિલહો ઉમ્મીદે દિલ.	
મુસ્કીલ આસાં હો મુસ્કીલ કુશાકે લીયે,	૨
કોઈ ગમગીન ન આલમમેં બાકી રહે,	
ખયર હો સબકી ખયરલવરાકે લીયે,	૩
હમપે રહમતકી રખ તુ હમેશા નઝર,	
અય ખુદા ચશમે શાહે હુદા કે લીયે,	૪
એક સહારા ફકત તેરી બખશિશકા હે,	
કુછ નહીં સાથ રોન્ને જઝાકે લીયે,	૫
બક્ષ દે શખ મુનાહેં તુ 'સૈયદ' કેબી,	
તેરે મહબુબ ખયરલવરાકે લીયે,	૬

રૂપાઈ



મા સાહેબુલ જમાલે વયા સૈયેદુલ બશર;
 મીન વજહે કલ મુનીરો લકદ નવ વરલ કમર,
 લાયુમ કેનીસ સનાઓ કમા કાના હક કહુ,
 બાદ અજ ખુદા ખુબુર્ગે તુમ કીરસા મુખ્તેસર,



રૂપાઈ



મેં મોતેરીફ હું કામમેં મેરે હે સખ ખતા,
 માજુર હું કે સહો બશરસે હુવા રવા,
 ઇસલાહદે અગર તુ સમજતા હે એબકો;
 યા હાંપદે કે કોનહે બેએબ જુઝ ખુદા,

અલહમ્દા લીલાહ કે ચેહ રીસાલા 'હદિયતુલ મુસ્લે
 મીન યાને હુર્રીયાતે દિન તમામ હુવા ખુદાવંદ કશ્મ કુખુ
 લ કરે, મકમુલે રસુલ કરે, બે કોઇ ઇસકો પરહે, વોહ ઇસ આ
 સી પુર મઆસીકે હકમેં દુઆયે ખેર કરે. યા ઇલાહી તુફલસે
 તેરે હખીમકે, ઓર ઉસકી આલ ઓર અસહાબકે, તમામ મુસ
 લમાનોંકો નેક તવફીક અતાકર, બેહુરમતે સૈયદુલ મુરસલીન વ
 ખાતેમુન નખીઈનિ સલ લલ્લાહો અલયહે વ સલ્લમ, આમીન,
 આમીન. યા રખમુલ આલમીન.

તમામ શુદ.

એમ. એસ, અલી. કાદરી.

મુસતમાન બાઈએને ખુશ ખબર !!

તજકેરતુલ અબીયા ઉફે ફસસુલ અબીયા એમાં
ફર્યાને પાકમાં વજાવેલા મશહૂર પેગંબરો અને હજરતોમાં
અસદાઓ તથા દમીમો અને દમલામતો રીવાજો અને કામોને
ખ્યાન છે. ફીમત ૩-૬-૦

અકરૂશ શહાદતેન—એમાં દમામ દસન, તથા દમામ
દુસેનની શહાદત, અને દરખાસ્તની લકાતો એલવાત તથા મર
સીયા, માતમ, તાલા, મલામ, રીવાયતો વીગેરે છે. ફી ૦-૫-૦

તોહફતુલ અરકાત—એમાં હજરતો અરકાત તથા અદલા
અને મકા, મદીના તાબેફ વીગેરેની બ્યારતો અને મુસાદરીનો એલ
વાત વીગેરે છે. એ કિતાબ એક મોમાયા તરીકે છે. ફી ૦-૪-૦

તોહફતુલ મુશતાફ—એમાં દુઆને ગંતુલ અશે ફરફ
અકબર તથા બીજી દુઆઓ, અને વકાફતેના શાયફ સાથે
છે. ફીમત ૩-૦-૩-૦

મનખેઉલ અહમન—વકાત નામ હજરત મોહમદ
સલ,નું તઠમમાં ફીમત ૩૦ ૦-૨-૦

કીતાબો મળવાનું ઠેકાણું

સૈયદ ખનુમીયાં ખીન સૈયદ અમીરમીયાં

કાદરીની ફું.

માન ખીલીમોરા.

અદલો, ચુરત.

